

[1971 சூலை 22]

இணைப்பு 2.

[50-ம் பக்கத்திலுள்ள அடிச் குறிப்பைக் காண்க.]

தமிழ் நாட்டில் தொழிலாளர்கள், 1970-71 ஆய்வு.

இந்த அறிக்கையில் ஆய்வு செய்யப்படும் தொழிலாளர் நலச் சட்டங்கள் வருமாறு:—

- I. பணியாளரமைப்புச் சட்டம்.
- II. ஊதியங்கள் பற்றிய சட்டம்.
- III. தொழில் தகராறுகள் சட்டம்.
- IV. சமூகப் பாதுகாப்புச் சட்டம்.
- V. தொழிலாளர் நலச் சட்டம்.

இவைகளுடன் எடைகள்-அளவைகள் சட்டத்தைச் செயல்படுத்துவது பற்றியும் வேலைவாய்ப்புப் பணி குறித்தும் தனித்தனி அத்தியாயங்கள் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன.

I. பணியாளரமைப்புச் சட்டம்.

1. தொழிற்சாலைகள் சட்டம், 1948.—ஆண்டுத் தொடக்கத்தில் பட்டியலில் 6,218 தொழிற்சாலைகள் இருந்ததற்கு மாறாக, 415 தொழிற்சாலைகள் சேர்க்கப்பட்டன. 268 தொழிற்சாலைகள் பட்டியலிருந்து நீக்கப்பட்டன. ஆக, ஆண்டு முடிவில் இருந்த தொழிற்சாலைகளின் எண்ணிக்கை 6,365. விவரங்கள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

பதிவேட்டிலுள்ள
தொழிற்சாலைகளின்
எண்ணிக்கை.

	1969.	1970.
பிரிவு 2 (m) (i)	5,811	5,968
பிரிவு 2 (m) (ii)	407	397
மொத்தம் ..	6,218	6,365
வேளைக்கமர்த்தப்பட்ட தொழிலாளர் எண்ணிக்கை.	3,92,558	4,22,640

1969ஆம் ஆண்டில் உரிமக் கட்டணமாக ரூ. 16,83,261.04 வசூலிக்கப்பட்டிருக்கையில், 1970ஆம் ஆண்டில் ரூ. 17,42,254.70 உரிமக் கட்டணமாக வசூலிக்கப்பட்டுள்ளது.

தொழிற்சாலை ஆய்வாளர் அலுவலகத்துப் பணியாளர்கள் 1969ஆம் ஆண்டில் 10,527 ஆய்வுகள் நடத்தியதற்கு மாறாக, 1970ஆம் ஆண்டில் 10,443 முறையான ஆய்வுகள் நடத்தியுள்ளனர். இவை தவிர, பதிவு செய்யப்படாத நிறுவனங்களில் இவ்வாண்டில்

1971 சூலை 22]

ஞாயிற்றுக் கிழமைகளில் 668 தொழிற்சாலைகளில் ஆய்வு செய்யப் பட்டன. 368 முறை திடீர் ஆய்வுகளும், 1,758 முறை சிறப்பு ஆய்வுகளும், 262 முறை இரவு நேர ஆய்வுகளும் செய்யப்பட்டன. 565 முறை பார்வையிடப்பட்டன. தொழிற்சாலை மேற்பார்வை ஆய்வாளர்கள் செய்த சோதனை ஆய்வுகள் 1,843 ஆகும்.

தொழிற்சாலை சட்டம், தொடர்பான சட்டங்கள், இவற்றின் விதித் துறைகளை மீறியதற்காக தொழிற்சாலைகள் நிர்வாகங்கள் மீது 1969-ஆம் ஆண்டில் 1,832 வழக்குகள் தொடரப்பட்டிருக்கையில், அறிக்கை ஆண்டில் 909 வழக்குகள் தொடரப்பட்டுள்ளன.

1969, 1970 ஆம் ஆண்டுகளில் நடந்துள்ள விபத்துக்கள் பற்றிய விவரங்கள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன:—

	ஆண்டு.	மரணத்தில்	
		முடியாத விபத்துக்கள்.	மரண விபத்துக்கள்.
1969		25,896	68
1970		29,721	32

விபத்துக்கள் நிகழ்வதைக் குறைக்கும் பொருட்டு, 21 நாட்களுக்கு மேல் தொழிலாளர் பணி செய்ய இயலாமல் போன கடும் விபத்துக்கள் பற்றி ஆய்வாளர்கள் புலன் விசாரணை செய்துள்ளனர். இத்தகைய விபத்துக்கள் ஏற்படுவதைத் தடுப்பதற்கு அவசியமான மாற்று ஏற்பாடுகள் குறித்து ஆலோசனை கூறப்பட்டுள்ளது. 300 தொழில் நிறுவனங்கள் நிர்வாகப் பிரதிநிதிகளையும், தொழிலாளரின் பிரதிநிதிகளையும் கொண்டு, அந்த அந்தத் தொழிற்சாலை பாதுகாப்புக் குழுக்களை அமைத்துள்ளன. தொழிலாளர் நலனைப் பாதுகாப்பதற்காக இக் குழுக்கள் செவ்வையாகச் செயல்பட்டுள்ளன.

இயந்திரங்களுக்கு வேலிபோட்டு, காத்து வருவது குறித்து ஆய்வாளர்கள் தொடர்ந்து ஆழ்ந்த நாட்டம் செலுத்தி வருகின்றனர். வேலிகள் போட்டுப் பேணிவருவதற்கும், காவல் வைப்பதற்கும் தொழிற்சாலை நிர்வாகிகளுக்கு ஆய்வாளர்கள் போதிய ஆலோசனைகளும், அறிவுரைகளும் கொடுத்துள்ளனர். சட்டப்படிக்கான விதித்துறைகளுக்கு இணங்கி நடக்குமாறு நிர்வாகங்களுக்கு அவசியமான அறிவுரைகள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

தொழிற்சாலைகளில் அடிக்கடி விபத்துக்கள் ஏற்படுவதைத் தடுக்கும் பொருட்டு, விபத்துத் தடுப்பு உத்திகளைத் தொழிலாளர்கள் தெரிந்து கொள்ளச் செய்யவேண்டியதன் தேவையை யொட்டி. எல்லா மாவட்டங்களிலும் பாதுகாப்புப் பயிற்சி வகுப்புகள் நடத்தப்படுகின்றன. நிதி ஆண்டில், ஆய்வாளர் அலுவலகம், சேலம், உதகமண்டலம், திருநெல்வேலி ஆகிய இடங்களில் மூன்று பாதுகாப்புப் பயிற்சி வகுப்புகள் நடத்தியது.

[1971 சூலை 22]

ரசாயனத் தொழிற்சாலையில் ஏற்படக்கூடிய ஆபத்துகள் பற்றிய கருத்தரங்கு ஒன்று இந்த ஆண்டில் மேட்டூரில் நடத்தப்பட்டது. இது தமிழ்நாடு தொழிலாளர் துறை அமைச்சரால் தொடங்கி வைக்கப்பட்டது. தொழிற்சாலைகளில் தொழிலாளர்களுக்கு அறிவுரைகள் புகட்டி, தொழிற்சாலையில் விபத்துகள் ஏற்படுவதைக் குறைக்கும் பொருட்டு, பாதுகாப்புச் சுவரொட்டிகள், தொழிலாளர்களுக்குக் காட்டி வைப்பதற்காக அச்சிடப்பெற்று தொழிற்சாலைகளுக்குக் கொடுக்கப்படுகின்றன.

1960-ஆம் ஆண்டு ஜனவரியில் நடைபெற்ற தொழிலாளர்த்துறை அமைச்சர்களது மாநாட்டுப் பரிந்துரைகளையொட்டி, மாநிலப் பாதுகாப்புப் பரிசுத் திட்டம், “உழைப்பு வீரர்” பரிசுத் திட்டம் என்கிற இரு திட்டங்களுக்குத் தமிழ்நாடு அரசு ஒப்புதல் வழங்கியது.

2. மாநிலப் பாதுகாப்புப் பரிசுத் திட்டம்.—தொழிற்சாலையில் விபத்துத் தடுப்பு வேலையில் நிர்வாகம், தொழிலாளர்கள் ஆகிய இரு தரப்பினருக்கும் போதிய அக்கறை ஏற்படுத்தி அதைத் தொடர்ந்திருக்கச் செய்வதே இத் திட்டத்தின் நோக்கமாகும். இதன்படி, துணிகள், உலோகங்கள், சிமிட்டி, காகிதம், ரசாயனங்கள், பொறியியல், போக்குவரத்து போன்ற 10 பெரிய தொழில் தொகுதிகள் ஒவ்வொன்றிலும் (a) விபத்துக்கள் அடிக்கடி நேர்வது மிகப் பெரிய அளவில் குறைந்துள்ளது. (b) விபத்துக்கள் மிகக் குறைவாக ஏற்படுவது, (c) விபத்துக்கள் இல்லாத மிக அதிகக் கால அளவு ஆகியவற்றின் அடிப்படையில், தொழிற்சாலைகள் எய்தியுள்ள சிறந்த பாதுகாப்புச் சாதனைகளை அறிந்து பாராட்டிப் பரிசளிப்பது இத் திட்டத்தின் பணியாகும். ஒரு காலண்டர் ஆண்டில் 5 லட்சம் உழைப்பு மணி நேரங்களுக்கு மேல் வேலை செய்த தொழிற்சாலைகள் இத் திட்டத்தில் கலந்து கொள்ளலாம். இத் திட்டம் இரு பகுதிகளில் செயல்படுகிறது. (1) ஓராண்டில் 5 லட்ச உழைப்பு மணி நேரத்திற்கும் 10 லட்ச உழைப்பு மணி நேரத்திற்கும் இடையே வேலை செய்துள்ள தொழிற்சாலைகள், (2) 10 லட்சத்திற்கும் அதற்கும் மேற்பட்ட உழைப்பு மணி நேரங்களுக்கு வேலை செய்த தொழிற்சாலைகள், தொடர்கோப்பைகள், சான்றிதழ்கள் வடிவில் பரிசுகள் வழங்கப்படுகின்றன.

3. “உழைப்பு வீரர்” பரிசுகள் திட்டம்.—பொதுவாகத் தொழில் நிறமையை வளர்ப்பதற்குத் தனிப்பட்ட தொழிலாளர்கள் ஆற்றிய பணிக்குச் சிறப்பு ஊக்கம் அளிப்பதே இத் திட்டத்தின் நோக்கமாகும். “மேம்பாட்டுக் கருத்து கூறும் திட்டம்” செயலில் உள்ளதும், ஏற்கெனவே தொழிற்சாலை அளவில் பரிசு பெறத் தகுதியுள்ளதுமான தொழிற்சாலைகளில், சிறந்த பாதுகாப்பு, உயர் உற்பத்தித் திறன், தரமேம்பாடு, குறைந்த உற்பத்திச் செலவு, இறக்குமதி செய்வதற்குப் பதிலாக உள்நாட்டுப் பொருள்களைப் பயன்படுத்துவது ஆகியவை குறித்துத் தொழிலாளரிடமிருந்து ரசக்கூடிய சிறந்த கருத்துக்கள், ஆலோசனைகளுக்கு அரசு நிலையில் பரிசு வழங்குவதே இத் திட்டத்தின் நோக்கமாகும்.

1971 சூலை 22]

“A”, “B”, “C” ஆகிய மூன்று வகைகளுக்கு முறையே ரூ. 500, ரூ. 250, ரூ. 100 ரொக்கப் பரிசுகள் வழுவில் பரிசுகள் வழங்கப்படுகின்றன.

மேற்சொன்ன இரு திட்டங்களின்கீழ், 1966, 1967, 1968 ஆண்டுகளில் வெற்றி பெற்றவர்களுக்கு தொடர் கோப்பைகள், ரொக்கப் பரிசுகள், சான்றிதழ்கள் இந்த நிதி ஆண்டில் வழங்கப்பட்டன.

மாநில பாதுகாப்புப் பரிசுத் திட்டம்.

ஆண்டு.	வரப்பெற்ற விண்ணப்பங்களின் எண்ணிக்கை.	பரிசு பெற்றவர்களின் எண்ணிக்கை.	ரொக்கப் பரிசு கள் குறித்துச் செலவீட்ட தொகை.
			ரூ.
1966	79	42	13,000
1967	68	41	13,000
1968	130	60	19,500

“ஷரம் வீர்” மாநிலப் பரிசுத்திட்டம்.

ஆண்டு.	வரப்பெற்ற விண்ணப்பங்களின் எண்ணிக்கை.	பரிசு பெற்றவர்களின் எண்ணிக்கை.	ரொக்கப் பரிசு கள் குறித்துச் செலவீட்ட தொகை.
			ரூ.
1966	18	17	3,050
1967	8	8	1,500
1968	24	14	3,050

4. உற்பத்தித் திறம்.—இந்தப் பிரிவைச் சேர்ந்த திரைப்படக் காப்பகம், உற்பத்தித்திறம் பற்றிய திரைப் படங்களைக் கொண்டதாகும். திரைப்படங்களைப் போட்டுக் காட்டுவதற்கு, வேண்டுமென்றால் விடுப்புதன்பேரில், உற்பத்தி குறித்த உள்நூர் மன்றங்கள், கல்வி நிறுவனங்கள் முதலியவற்றிற்குத் திரைப்படங்கள் கட்டணமின்றிக் கொடுக்கப்படுகின்றன. இத்தகைய திரைப்படங்கள் கல்வி அறிவூட்டவல்லவை என்று எல்லோராலும் நன்கு பாராட்டப்படுகின்றன. இத்தகைய திரைப்படங்கள் மக்களால் பெரிதும் விரும்பப்படுகின்றன. உற்பத்தித் திறம் பற்றி முன்னர் மாவட்ட விளம்பர அதிகாரிகள் திரையிட்டு வந்த, திரைப்படங்களைக் கொடுத்தனுப்புமாறு செய்து-விளம்பரத்துறை இயக்குநர் கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டுள்ளார். உற்பத்திப் பொருட்கள் பற்றி போதிய புத்தகங்கள் நூலகங்களில் வைக்கப்பட்டுள்ளன. நிதிகள் கிடைக்கும்போதெல்லாம் புதிய புத்தகங்கள் வாங்கிச் சேர்க்கப்படுகின்றன.

உள்ளூர் உற்பத்தி மன்றங்களுக்கு அரசு பொது மானியங்கள் கொடுப்பது இவ்வாண்டில் (1970-71) முடிந்தாவிடும். பல்வேறு மன்றங்கள் செய்துகொண்ட முறையீடுகளின்பேரிலும், உற்பத்தி இயக்கம், முழு மூச்சுடன் தொடங்கவில்லை என்பதைக் கருத்தில்

[1971 சூலை 22]

கொண்டும், மன்றங்கள் தங்கள் நடவடிக்கைகள் நிறைவேற்றும் வகையில் மேலும் 5 ஆண்டுக் காலத்திற்கு ஒவ்வொரு மன்றத்திற்கும் ரூ. 5,000 வீதம் ஒருபடித்தான மானியம் வழங்க அரசு அனுமதி வழங்கியுள்ளது.

உற்பத்திப் பெருக்கத்திற்கு ஊக்கம் அளிக்கும் பொருட்டு, ஆசிய உற்பத்தி அமைப்பைச் சேர்ந்த பல நாடுகள் 1970-ஆம் ஆண்டை ஆசிய உற்பத்தி ஆண்டாகக் கொண்டாடின. 1970-ஆம் ஆண்டு உற்பத்தி விழாவைக் கொண்டாடும் நடவடிக்கைகளை ஒரு முகப்படுத்தி நடத்துவதற்காக, மாநில அரசு, தொழிலாளர் நல அமைச்சர் திரு. என். வி. நடராசன் அவர்களைத் தலைவராகவும், தொழிலாளர் நல ஆலையாளர் திரு. எம். எம். ராசேந்திரன் அவர்களைச் செயலாளராகவும் கொண்டு மாநில ஆசிய உற்பத்தி ஆண்டுக் குழு ஒன்றை மாநில அரசு அமைத்தது. நிதி சம்பந்தப்பட்ட அலுவல்களைக் கவனித்துக்கொள்ள ஒரு குழுவும், திட்ட நிகழ்ச்சிகளைத் தயாரிக்க மற்றொரு குழுவும் ஆக இரு துணைக் குழுக்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. இயலூர்திப் பொருட்காட்சிகள் (Mobile Exhibition) கருத்தரங்குகள், கட்டுமை, பேச்சு போட்டிகள் நடத்தப்படும். “தர நம்பிக்கை” என்னும் பொருளை மையமாகக் கொண்ட திரைப்படம் ஒன்றைத் தயாரிக்கவும் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

இந்த நடவடிக்கைகளுக்குப் பொறுப்புடைய தொழிற்சாலைகள் (உற்பத்தி) மேற்பார்வைப் பொறியாளரும் தொழிற்சாலைக் கட்டிடங்களின் அமைப்பு வரைபடத்தை, யந்திரங்கள் அமைப்பு, பொருள்களைக் கையாளுதல் முதலியவற்றிற்குச் சிறப்பு கவனஞ் செலுத்தி ஆய்ந்து பார்ப்பதற்குத் தொழிற்சாலைகள் தலைமை ஆய்வாளருக்கு உதவிபுரிகிறார்.

8. தமிழ் நாடு கடைகள்-நிறுவனங்கள் சட்டம், 1947.—இச் சட்டத்தின் விதித்துறைகள் இம் மாநிலத்தில் இவ்வாண்டில் தொடர்ந்து செயலில் இருந்து வருகின்றன. இவை வேறு எந்தப் புதிய பகுதிக்கும் நீட்டிக்கப்படவில்லை.

1969-லிருந்து 1971 வரை மூன்று ஆண்டுக் காலத் தொடக்கத்தில் இச் சட்டத்தின் ஆட்சிக்குட்பட்ட கடைகள்-நிறுவனங்கள் எண்ணிக்கை, அவற்றில் வேலைக்கமர்த்தப்பட்டவர்களின் எண்ணிக்கை ஆகியவை கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன :—

ஆண்டுத் தொடக்கத்தில்.	இச்சட்டத்தின் கீழ் வரும் நிறுவனங்களின் எண்ணிக்கை.		வேலைக்கமர்த்தப்பட்ட தொழிலாளரின் எண்ணிக்கை.	
	..	..	..	..
1969	..	2,16,538	1,84,710	
1970	..	2,09,260	1,97,695	
1971	..	2,11,190	2,15,155	

1971 சூலை 22]

இச்சட்டத்தின்கீழ் நியமிக்கப்பட்ட ஆய்வாளர்கள், 1969-ல், 336,663 ஆய்வுகள் நடத்தியதற்கு மாறாக, 1970-ல் 416,241 ஆய்வுகள் நடத்தியுள்ளனர்.

1969-ம் ஆண்டில் 894 வழக்குகள் தொடரப்பட்டிருக்க, இவ்வாண்டில் 1,103 வழக்குகள் தொடரப்பட்டன. இதில் 986 வழக்குகள் தண்டனையில் முடிவுற்றன. 13 வழக்குகள் விதேலையில் முடிந்தன. (1969-ல் ரூ. 14,467 வசூலிக்கப்பட்டிருப்பதற்கு மாறாக) 1970-ல் அபராதத் தொகையாக ரூ. 20,552 வசூலிக்கப்பட்டது. 1970-ஆம் ஆண்டில் வரப்பெற்று, மேற்படி சட்டத்தின் 4-வது பிரிவின்படி தொழிலாளர் நலத் துறைத் துணை ஆணையாளர்களால் முடிவு எடுக்கப்பட்ட மேல் முறையீடுகள் பற்றிய விவரங்கள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன :—

1970-ஆம் ஆண்டு ஜனவரி திங்கள் 1-ஆம் நாள் வரை முடிவாகாமல் உள்ள மேல் முறையீடுகள்.	214
இவ்வாண்டில் வரப்பெற்ற மேல் முறையீடுகள்.	359
மொத்தம் ..	573
முடிவு செய்யப்பட்ட மேல் முறையீடுகள் ..	403
இவ்வாண்டு முடிவில் முடிவு செய்யப்படாமலுள்ள மேல் முறையீடுகள்.	170

இவ்வாண்டுத் தொடக்கத்தில் மேற்படி சட்டத்தின் 51-வது பிரிவின்படி பதினேரு விண்ணப்பங்கள் முடிவாகாமல் இருந்தன, இவ்வாண்டில் ஒரு விண்ணப்பம் வரப்பெற்றது. இவ்வாண்டில் பத்து விண்ணப்பங்கள் மீது முடிவு எடுக்கப்பட்டது. இவ்வாண்டில் முடிவில் இரு விண்ணப்பங்கள் முடிவு பெற நிலையில் இருந்தன.

1970-ஆம் ஆண்டு ஜனவரி திங்கள் 1-ஆம் நாளிலிருந்து, டிசம்பர் திங்கள் 31-ஆம் நாள் வரையுள்ள காலத்தில், நிலையான விலக்கு எதையும் அரசு அளிக்கவில்லை. சந்தைகள், திருவிழாக்கள் போன்றவை நீங்கலாக 9 நேர்வுகளில் அரசு தற்காலிக விதி விலக்கு அளித்துள்ளது.

(பொருட்காட்சி. சர்க்கஸ் உட்பட) சந்தைகள், திருவிழாக்கள் குறித்துப் பத்து நேர்வுகளில் இச் சட்டத்தின் விதித்துறைகளைச் செயல்படுவதைச் சிறிது காலத்திற்குத் தள்ளிவைத்து தொழிலாளர் நல ஆணையாளர் ஆணையிட்டார். 209 நேர்வுகளில் தொழிலாளர் துறைத் துணை ஆணையாளர்கள் தற்காலிக விலக்குகள் அளித்துள்ளனர்.

பல்வேறு தொழிலாளர் சங்கங்களிலிருந்து கிடைத்த முறையீட்டின் பேரில், தொழிலதிபர் நீங்கலாக மூன்று அல்லது மூன்றுக்கும் குறைந்த தொழிலாளர் வேலைக்கமர்த்துள்ள கடை

[1971 சூலை 22]

களுக்கும் நிறுவனங்களுக்கும், தமிழ் நாடு கடைகள், நிறுவனங்கள் சட்டத்தின் பெரும்பாலான முக்கிய விதித்துறைகளினின்றும் விலக்களிப்பது பற்றிய பிரச்சினையை அரசு மீண்டும் பரிசீலித்தது. கவனமாகப் பரிசீலித்துப் பார்த்த பிறகு அரசு, விதி விலக்கு மீண்டும் அளிக்கப்படவேண்டிய அவசியமில்லை என்று முடிவு செய்தது. மேலும், எல்லா நிறுவனங்களிலும் இச் சட்டத்தை முழுவதும் செயல்படுத்துமாறு ஆய்வாளர் அலுவலகத்திற்கு அறிவுரை கூறப்பட்டது. ஆயினும் சொந்தக்காரர்களாலும் அவர்களது குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்களாலும் நடத்தப்படுகின்ற கடைகளையும், நிறுவனங்களையும் மட்டும், 43, 47-வது பிரிவுகளைத் தவிர தமிழ் நாடு கடைகள்-நிறுவனங்கள் சட்டத்தின் ஏனைய பிரிவுகளினின்றும் அரசு விலக்களித்தது.

6. தமிழ் நாடு 'விருந்தோம்பல் கலை' (catering) நிறுவனங்கள் சட்டம், 1958.—1970-ஆம் ஆண்டில் இச் சட்டம், விதிகள் இவற்றின் விதித்துறைகள் இம் மாநிலத்தில் புதிய பகுதி எதற்கும் நீட்டிக்கப்படவில்லை.

நகர்ப் பகுதிகளில் உணவுப் படியை நாளொன்றுக்கு ரூ. 1.50 விருந்து ரூ. 2.75 வரையிலும், கிராமப் பகுதிகளில் ரூ. 1.25-விருந்து ரூ. 2.50 வரையிலும் உயர்த்தித் தமிழ் நாடு "விருந்தோம்பல் கலை" தொழில் நிறுவனங்கள் விதிகளைச் சேர்ந்த 21-வது விதிக்கு வரைவுத் திருத்தம் ஒன்றை அரசு பிறப்பித்தது. பொதுமக்களிடமிருந்து மறுப்புரைகள், கருத்துரைகள் பெற்று கருதிப் பார்த்த பிறகு, இந்தத் திருத்தம் உறுதி செய்யப்பட்டது. ஒட்டல் தொழில் சிறப்பு அதிகாரியின் பரிந்துரைகளின் பேரில் உணவுப் படி உயர்த்தப்பட்டது.

1971-ஆம் ஆண்டு ஜனவரி திங்கள் 1-ஆம் நாள் வரை இச்சட்டத்தின்கீழ் 19,776 நிறுவனங்கள் கொண்டுவரப்பட்டன. இதில் 9,585 நிறுவனங்களில் வெளித் தொழிலாளர்களே கிடையாது. (1970-ம் ஆண்டு ஜனவரி திங்கள் 1-ஆம் நாள் வரை 19,720 நிறுவனங்கள் 68,608 தொழிலாளர்களை வேலைக்கமர்த்தியுள்ளதற்கு மாறாக) இந் நிறுவனங்களில் வேலைக்கமர்த்தப்பட்டுள்ள தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கை 7,069 ஆக இருந்தது. 1969-ஆம் ஆண்டில் 3,102 நிறுவனங்கள் பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கையில் இவ்வாண்டில் 9,399 நிறுவனங்கள் பதிவு செய்யப்பட்டன. (1969-ஆம் ஆண்டில் பதிவுக் கட்டணமாக ரூ. 1,22,592.50 வசூலிக்கப்பட்டதற்கு மாறாக) 1970-ஆம் ஆண்டு ஜனவரி திங்கள் 1-ஆம் நாளிலிருந்து 1970-ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் திங்கள் 31-ஆம் நாள் முடியும் கால அளவில் பதிவுக் கட்டணமாக ரூ. 1,39,452 வசூலிக்கப்பட்டது.

ஆய்வாளர்கள் ஆய்வின்போது கண்டுபிடிக்கப்பட்ட பல்வேறு வகையான விதி மீறல்களுக்காக, (1969-ஆம் ஆண்டில் 1,004 வழக்குகள் தொடரப்பட்டதுடன் ஒப்பிடுகையில்) 1970-ல் 928 வழக்குகள் தொடரப்பட்டன. இவற்றில் 883 தண்டனையில் முடிவடைந்தன.

1971 சூலை 22]

1969-ஆம் ஆண்டில் அபராதத் தொகையாக ரூ. 16,802.00 வருவிக் கப்பட்டிருக்கையில், அறிக்கை ஆண்டில் ரூ. 19,867 வருவிக் கப் பட்டது.

வேலை நீக்கம் அல்லது வேலையினின்று தளவரிவைப்பு செய்த தற்கு எதிராக மேற்படி சட்டத்தின் 19 (2) பிரிவின் படிச் செய்து கொண்ட 58 மேல் முறையீடுகள், 1970-ஆம் ஆண்டுத் தொடக் கத்தில் தொழிலாளர் நல அதிகாரிகள் முடிவு முடிவுருமல் இருந்தன. இவ்வாண்டில் 182 மேல்முறையீடுகள் தாக்கல் செய்யப் பட்டன. கடந்த ஆண்டில் 255 மேல் முறையீடுகள் மீது முடிவு எடுக்கப்பட்டதற்கு மாறாக, இவ்வாண்டில் 167 மேல் முறையீடுகள் மீது தொழிலாளர் நல அதிகாரிகள் முடிவு எடுத்துள்ளார்கள். குன் னூரில் உள்ள “பஞ்சுதலாண்டிஸ் மிசினரி ஹோம்”. கோத்திகிரியில் உள்ள “கிளின்ஸ் ஹில் மிஷனரி ஹோம்” ஆகிய நிறுவனங்களுக்கு இவ்வாண்டில் இவ்வரசு சரான்களுக்கு இச் சட்டத்தின் 19, 20, 23 முதல் 25, 27 முதல் 30 வரையிலான பிரிவுகள் நீக்கலாக எனைய பிரிவுகளின் விதித்துறைகளினின்றும் விதிவிலக்கு அளித்துள்ளது. மேற்படி சட்டத்தின் 12-வது பிரிவின் விதித்துறைகளினின்றும் மேற்படி விதிகளைச் சேர்ந்த 18-வது, 19-வது விதிகளினின்றும் சங்கர நயினர் கோயில் கூட்டுறவு பால் வழங்கு சங்கம் நடத்து கின்ற காப்பிக் கடைகளுக்கும் குளிர்பானக் கடைகளுக்கும் இவ் வரசு விதிவிலக்கு அளித்தது.

இவ்வறிக்கை ஆண்டில் தொழிலாளர் நல ஆணையாளர் முடிவு எடுக்க வேண்டி, தமிழ் நாடு 1958-ஆம் ஆண்டு விருந்தோம்பல் கலைத் தொழில் நிறுவனங்கள் சட்டத்தின் 27-வது பிரிவின்படி ஒரே ஒரு விண்ணப்பம் வரப் பெற்றது. இவ் விண்ணப்பம் இன்னும் முடிவு பெற நிலையில் உள்ளது.

7. மலைத் தோட்டத் தொழிலாளர் சட்டம், 1951.—இவ்வாண்டு தொடக்கத்தில், 85,267 தொழிலாளர்களை வேலையிலமர்த்திக் கொண்டு, இச் சட்டத்தின்கீழ் 309 மலைத் தோட்டங்கள் இருந்தன. இவ்வாண்டில் 12 புதிய மலைத் தோட்டங்கள் பதிவு செய்யப் பட்டன. 14 மலைத் தோட்டங்கள் பதிவிலிருந்து நீக்கப்பட்டன. இவ்வாண்டு முடிவில் 307 மலைத் தோட்டங்கள் இருந்தன.

இவ்வாண்டில் மலைத் தோட்ட ஆய்வாளர்கள், 167 சிறப்பு, ஞாயிறு, திடீர் வருகைகள் தவிர, 596 முறை, முறையான பார்வை யிட்டனர். இவ்வாண்டில் இவர்கள் பதிவு செய்யப்படாத 24 மலைத் தோட்டங்களுக்கும் சென்று பார்வையிட்டனர்.

சென்னை, மலைத் தோட்டத் தலைமை ஆய்வாளர் சம்மதம் பெற்று இவ்வாண்டில் தனிப்பட்ட தயாரிப்பாளர்கள் மூலமாக மலைத் தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கு கம்பளிகளும், படுக்கை ஜமூக்காளங்களும் வழங்கப்பட்டன.

தொழிலாளர்களுக்கும் அவர்தம் குடும்பத்தினருக்கும் 1951-ஆம் ஆண்டு மலைத் தோட்டத் தொழிலாளர் சட்டத்தின் 10-வது பிரிவின் படி மலைத் தோட்ட அதிகாரிகள் இலவச மருத்துவ வசதிகள்

[1971 சூலை 22]

செய்து கொடுக்க வேண்டியது கடமையாகும். மருத்துவ வசதிகள் செய்து கொடுப்பதை முன்னிட்டு, மலைத் தோட்டங்கள் மூன்று வகைகளாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளன. ஒவ்வொரு வகைத் தோட்டங்களும் ஏற்பாடு செய்து வைக்க வேண்டிய மருத்துவ வசதிகளின் தரங்கள் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. 1,000 அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட தொழிலாளர்களைக் கொண்ட மலைத் தோட்டங்கள் I-வது வகையின்கீழ் வரும். அவர்கள் சொந்தமாக மலைத் தோட்டப் பகுதியிலேயே மருத்துவ மனை வைத்து வருவதற்கான ஏற்பாடு செய்து கொள்ள வேண்டும். 200 தொழிலாளர்களுக்கு மேற்பட்டு, ஆனால் 1,000-க்கு மேற்படாத தொழிலாளர்களைக் கொண்ட மலைத் தோட்டங்கள் II-வது வகையைச் சாரும். ஆனால் இவை இணைந்த மருத்துவ மனைக்கும் தனி மருந்தகத்திற்கும் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். 200 தொழிலாளர்களையும் அதற்கும் குறைந்த தொழிலாளர்களையும் கொண்ட மலைத் தோட்டங்கள் III-வது வகையின்கீழ் வரும். அவை, தனித்தனியாகவோ, தொகுதிகளாகவோ, அவசியமான சாதனங்களுடனும் மருத்துவர்கள் வருகைக்கான ஏற்பாட்டினும் மருந்தகங்களுக்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். 1951-ம் ஆண்டு மலைத் தோட்டத் தொழிலாளர் சட்டத்தின் 26-வது விதி, 1955-ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு மலைத் தோட்டத் தொழிலாளர் விதிகள் ஆகியவற்றுடன் 10-வது பிரிவைச் சேர்த்து வாசித்தபடி மருத்துவ வசதிகளுக்கு ஏற்பாடு செய்வதற்கான திட்டங்களை அரசுக்குத் தொழிலதிபர்கள் அனுப்பவேண்டும். இதுவரை 257 மலைத் தோட்டங்களில் பொறுத்த மருத்துவ திட்டங்களுக்கு அரசு ஒப்புதல் அளித்துள்ளது. இதில், மருத்துவத் திட்டங்களுக்கு ஏற்கெனவே ஒப்புதலளிக்கப்பட்ட 4 மலைத் தோட்டங்கள் இவ்வாண்டில் மலைத் தோட்டப்பட்டியலிலிருந்து நீக்கப்பட்டன.

தமிழ்நாடு மலைத் தோட்டத் தொழிலாளர் விதிகளைச் சேர்ந்த 22-வது விதி தொகுதி மருத்துவ மனைகள் ஏற்படுத்துவதற்கு வகை செய்கிறது. மலைத்தோட்டத் தொழிலாளர் ஆலோசனைக் குழுவின் பரிந்துரைகளின்படி, தொகுதி மருத்துவ மனைகள் அமைப்பதற்கு 1970 சூன் 30-ம் நாள் வரை கால நீட்டிப்பு அனுமதித்துள்ளது. தொகுதி மருத்துவ மனைகள் ஏற்படுத்துவதற்கு பெருவாரியான செலவு உண்டாகும் என்று மலைத் தோட்டத் தொழிலதிபர்கள் கருத்து தெரிவித்து தொகுதி மருத்துவ மனைகள் அமைப்பதற்கு 1970 சூன் திங்கள் 30-ம் நாளிலிருந்து மேற்கொண்டும் கால நீட்டிப்பு அனுமதிக்குமாறு அரசினை வேண்டியுள்ளனர். 1971 சூன் திங்கள் 30-ம் நாள் வரை மேலும் ஓராண்டுக்கால அளவுக்கு அரசு கால வரம்பை நீட்டித்துள்ளது.

1970-ஆம் ஆண்டுத் தொடக்கத்தில் நீதி மன்றத்தில் ஒரு வழக்கு முடிவுறாமல் இருந்தது. இவ்வாண்டில் 35 வழக்குகள் தொடரப்பட்டன. இவ்வாண்டில் 27 வழக்குகள் குறித்து முடிவு எடுக்கப்பட்டது. இதில் 25 தண்டனையிலும், 2 விடுதலையிலும் முடிந்தன. 1970-ஆம் ஆண்டு முடிவில் நீதி மன்றத்தில் 9 வழக்குகள் முடிவுறாமல் இருந்தன.

1971 சூலை 22]

1970-ஆம் ஆண்டுத் தொடக்கத்தில் உயர் நீதி மன்றத்தில், கீழ் நீதி மன்றத் தீர்ப்புக்கு எதிராக இரண்டு மேல் முறையீடுகள் முடிவுறாமல் இருந்தன. சம்பந்தப்பட்ட வழக்கில் விடுதலை செய்யப்பட்டதற்கு எதிராக இவ்வாண்டில் மேல் முறையீடு எதுவும் அரசுத் தரப்பு வழக்குரைஞர் கருத்தை முன்னிட்டு செய்து கொள்ளப்படவில்லை.

1967 செப்டம்பர் திங்கள் 1-ம் நாளிலிருந்து பெண் தொழிலாளர்களுக்குப் பேறு கால உதவி 1961-ஆம் ஆண்டு பேறு கால உதவிச் சட்டத்தின் விதித் துறைகளால் முறைப்படுத்தப்படுகிறது. 1961-ம் ஆண்டு பேறு கால உதவிச் சட்டத்தின்படி மாநில அரசு விதிகள் தயாரித்துள்ளது. இச்சட்டத்தின் விதித்துறைகளும், விதிகளும் இப்போது நடை முறையில் உள்ளன.

1970-ஆம் ஆண்டில் மூன்று மலைத்தோட்டத் தொழிலாளர்களிடமிருந்து வரப்பெற்ற எடுகெடும தட்டைகளுக்கு மலைத்தோட்டத் தலைமை ஆய்வாளர் ஏற்பளித்தார்.

மலைத் தோட்டத் தொழிலாளர் வீட்டு வசதி ஆலோசனைக் குழு, அரசுத் தொழிலாளர் துறைச் செயலாளரைத் தலைவராகக் கொண்டு 1970 ஏப்ரல் திங்கள் 27-ம் நாள் அன்று திருநெல்வேலி மாஞ்சோலையில் கூடியது. இங்கு பின்வருவன குறித்து விவாதம் நடைபெற்றது. வீட்டு வசதி கொடுக்கப்படாத உறைவிடத் தொழிலாளர்களுக்கு வாடகைப்படி கொடுத்தல், மலைத் தோட்டப் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக் கொடுத்தல், தொழிலாளர் குடியிருப்புகளுக்கும் அக்கம்பக்கத்திலும் மின் வசதி அளித்தல், குடி நீர் வசதிகள், தொழிலாளர் குடியிருப்புகளைப் பழுது பார்த்தல், சுண்ணாம்பு அடித்தல், பூச்சிக்கொல்லி மருந்துகள் தெளித்தல், கழிப்பிடங்களுக்கு ஏற்பாடு செய்தல், குடியிருப்புகளுக்கு காற்றோட்ட வசதி, தொழிலாளர் குடியிருப்புகளுக்குத் துப்புரவு வசதி, பொழுது போக்கு அறைகள் கட்டுதல், மலைத் தோட்டங்களில் குளியல் அறைகள் கட்டுதல், மலைத் தோட்டத் தொழிலாளர் வீட்டு வசதிக்குரிய தரங்களைக் குறிப்பிடுதல் எஸ் டேட்டுகளில் வேலை செய்யும் வலவர்கள், தச்சர்கள், “வார்டு” சிறுவர்கள் முதலிய கைவினைத் தொழிலாளர்களுக்குக் கூடுதல் இடவசதி அளித்தல், குடும்பத்திலிருந்து ஒருவர் வேலையை விட்டுச் சென்ற நேர்வுகளிலும் இடவசதி அளித்தல்.

பீடி, சுருட்டு தொழிலாளர்கள் (வேலை நிலைமைகள்) சட்டம், 1966 (தமிழ் நாடு பீடித் தொழில் வளவுகள் வேலை நிபந்தனைகளை முறைப்படுத்தல்) சட்டம், 1958.—1966-ஆம் ஆண்டு பீடி, சுருட்டுத் தொழிலாளர்கள் (வேலை நிலைமைகள்) சட்டத்தில் 3-வது பிரிவைத் தவிர அச்சட்டத்தின் ஏனைய விதித்துறைகள் யாவும் 1968 சூலை திங்கள் 1-ம் நாள் முதல் இம்மாநிலத்தில் செயலுக்கு வந்தன. அச் சட்டத்தின் 3-வது பிரிவு மட்டும் 1968 செப்டம்பர் திங்கள் 1-ம் நாள் முதல்கொண்டு செயலுக்கு வந்தது.

[1971 சூலை 22]

இச்சட்டம் செயல் முறைக்கு வந்ததன் பிறகு, மாநிலச் சட்டம் அதாவது தமிழ்நாடு 1958-ஆம் ஆண்டு பீடித் தொழில் வளவுகள் (வேலை நிலைமைகளை முறைப்படுத்தல்) சட்டம் செயற்படுத்தப்படுவதில்லை.

இச்சட்டத்தின் கீழ் 1969-70-லிருந்து 1970-71 வரையுள்ள காலத்தில் உரிமத்திற்கு விண்ணப்பம் செய்து கொண்ட பீடித் தொழில் வளவுகளின் எண்ணிக்கை கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது:—

	1969-70.	1970-71.
உரிமங்களுக்காக விண்ணப்பித்தது கொண்ட பீடித் தொழில் வளவுகள்.	1,139	909
வேளையில் சேர்த்துக் கொள்ள உரிமம் கேட்டுள்ள தொழிலாளர்கள்.	5,542	1,183

அதிக அளவில் தொழிலாளரை வேலைக்கமர்த்தியுள்ள பெரிய நிறுவனங்கள், சட்டம் செயல் படுத்துவதை நிறுத்தி வைப்பதற்கான அனுமதி பெற்று, 1970-71-ல் உரிமத்திற்கு விண்ணப்பித்துக் கொள்ளாமல் இருப்பது காரணமாக, உரிமம் பெற்ற தொழில் வளவுகளில் அமர்த்தப்பட்டுள்ள தொழிலாளர் எண்ணிக்கை சரிந்துள்ளது.

எடைகள்-அளவைகள் (செயல்படுத்துதல்) சட்டத்தின்கீழ் தங்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட பகுதிகளில் மேற்படி சட்டத்தின்படி, பொருத்தமான அதிகாரியின் அனுமல்களை நிறைவேற்றித் தொழிலாளர் உதவி ஆய்வாளர்கள் அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டுள்ளனர்.

மேற்படி சட்டத்தின் 5-வது பிரிவின்படி மேல் முறையீடுகளை விசாரணை செய்யும் அதிகாரிகளாக தொழிலாளர் துறைத்துணை ஆணையாளர்கள் நியமிக்கப்பட்டுள்ளனர்.

சென்னை, மதுரை, கோயம்புத்தூர் துணை ஆணையாளர்கள், தொழிலாளர் துறை ஆய்வாளர்கள், துணை ஆய்வாளர்கள், உதவி ஆய்வாளர்கள் ஆகியோர் மேற்சொன்ன சட்டத்தின்படி அவரவர்க்குரிய அதிகார வரம்புக்குள் ஆய்வாளர்களாக நியமிக்கப்பட்டுள்ளனர்.

தொழிலாளர் துறைத் (ஆய்வுகள்) துணை ஆணையாளர், மேற்படி சட்டத்தின் 6 (2) பிரிவின் படித் தலைமை ஆய்வாளராக நியமிக்கப்பட்டுள்ளார்.

1936-ஆம் ஆண்டு ஊதியங்கள் கொடுத்தல் சட்டத்தின் விதித் துறைகளும் (மத்திய சட்டம் IV. 1936) வற்றின் கீழ்ச் செய்யப்பட்ட விதிகளும், பீடி, சுருட்டுத் தொழில் நிறுவனங்களின் தொழிலாளர்கள் அனைவருக்கும் இச் சட்டம் பொருந்துகிற தொழில் வளவுகளுக்கும் பொருந்துமாறு செய்யப்பட்டுள்ளன.

தமிழ்நாடு 1968-ஆம் ஆண்டு பீடி, சுருட்டுத் தொழிலாளர்கள் (வேலை நிலைமைகள்) விதிகளைச் சேர்ந்த 3 (2) விதியின்கீழ் பணித் தனுப்பப்படுகிற தொழில் வளவு, கட்டிட வரை படங்களை ஆய்ந்து பார்க்கையில், பொருத்தமான அதிகாரி, மேற்படி சட்டத்தின்படி தொழில் வளவுகளாகப் பயன்படுத்துவதற்கு அந்த வளவும், கட்டிடமும், தகுந்தனவையாக உள்ளனவா என்றும், மேற்படி சட்டத்

1971 ஜூலை 22]

தின் 8 முதல் 16 வரையுள்ள பிரிவுகளின் தேவைகளுக்கு ஏற்ப மாற்றியமைத்துக் கொள்ளத்தக்கவையா என்றும் கவனித்துக் கொள்ளவேண்டும் என்றும் அரசு கட்டளைகள் பிறப்பித்துள்ளது.

தமிழ்நாடு 1958-ஆம் ஆண்டு தொழில் நிறுவனங்கள் (தேசிய திருவிழா விடுமுறைகள்) சட்டத்தின் விதித் துறைகள், 10 அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட தொழிலாளர்களை வேலைக்கமர்த்தியுள்ள பீடி, சுருட்டுத் தொழில் நிறுவனங்கள் எல்லாவற்றுக்கும் நீட்டிக்கப் பட்டுள்ளது.

பீடித் தொழில் வளவுகளிலிருந்து உரிமைக் கட்டண வகையில் 1969-ஆம் ஆண்டில் ரூ. 14,591 வசூலிக்கப்பட்டிருக்கையில், 1970-ல் ரூ. 12,517 வசூலிக்கப்பட்டது.

ஆண்டுத் தொடக்கத்தில் 6 வழக்குகள் முடிவுறாமல் இருந்தன. இவ்வாண்டில் 25 வழக்குகள் தொடரப்பட்டன. 31 வழக்குகள் யாவும் தண்டனையில் முடிந்தன. அபராதத் தொகையாக ரூ. 108 வசூலிக்கப்பட்டது.

1966-ஆம் ஆண்டு பீடி, சுருட்டுத் தொழிலாளர் (வேலை நிலைமைகள்) சட்டத்தின் விதித்துறைகளை எதிர்த்து இம்மாநிலத்தின் பீடித் தொழில் அதிபர்களில் சிலர் உயர் நீதி மன்றத்தில் 1968-ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் மாதம் 1-ம் தேதியன்று “ரிட் மனுக்கள்” தாக்கல் செய்தனர். அந்த நிறுவனங்கள் குறித்து, மேற்படி சட்டமும், அதன் கீழ்ச் செய்யப்பட்ட விதிகளும் செயல்படுவதை நிறுத்தி வைத்து சென்னை உயர் நீதி மன்றம் ஆணை பிறப்பித்தது. ஆனால் திருநெல்வேலி மாவட்டம், முக்கூடல் சொக்கலால் ராம்சேட் பீடிக் கம்பெனி தாக்கல் செய்த “ரிட் மனுக்கள்” பேரிலேதான், மேற்படி சட்டம் செயல்படுவதைப் பொதுவாக உயர்நீதி மன்றம் நிறுத்தி வைத்தது. இதன் பின்னர், இச் சட்டமும், விதிகளும், 1968-ஆம் ஆண்டு அகஸ்டு மாதம் 19-ம் தேதி முதல் இம்மாநிலத்திலுள்ள எந்த பீடி நிறுவனம் குறித்தும் செயல்படுத்த முடியவில்லை. நிறுத்தி வைப்பு ஆணையை அந்த நிறுவனத்துக்கு மட்டிலும் கட்டுப்படுத்துமாறு கோரி உயர்நீதி மன்றம் முன்பு அரசு மனு ஒன்றைத் தாக்கல் செய்துள்ளது. இந்த “ரிட் மனுக்கள்” மீது மாநில அரசும் மத்திய அரசும், எதிர்வாக்குமுலங்களைத் தாக்கல் செய்துள்ளன. இவ் வழக்கு உயர்நீதி மன்றத்தில் இன்னும் முடிவுறா நிலையிலுள்ளது.

1966-ஆம் ஆண்டு பீடி, சுருட்டுத் தொழிலாளர்கள் (வேலை நிலைமைகள்) சட்டத்திற்கு முரணாயிராத தமிழ்நாடு சட்டத்தின் விதித்துறைகளின்படி, உரிமங்கள் புதுப்பிக்கப்படுவதற்கான நடவடிக்கை எடுக்குமாறு தொழிலாளர்துறை ஆணையாளரை அரசு கேட்டுக்கொண்டது. தமிழ்நாடு சட்டத்தின் 2 (g) (i) பிரிவு அரசமைப்புச் சட்டத்திற்கு முரணானது என்று 1960-ல் அதாவது 1960-ஆம் ஆண்டு ஐன்வரி மாதம் 21-ஆம் தேதியன்று உயர் நீதி மன்றம் தீர்ப்பளித்ததால், இந்தப் பிரிவைச் செயல்படுத்த முடியாது என்று அரசு மேலும் சுட்டிக் காட்டியது.

[1971 சூலை 22]

வேலூர்-6, விருதம்பட்டு, யு.கே. அப்துல்ஜலீலாப் சாகிப் சன்ஸ், எடையம்பட்டி, ஜோலார்பேட்டை ச. ரத்தினவேல் கவுண்டர் சன்ஸ், காதர்கொடி பீடி கம்பெனி ஆகியோர் உயர்நீதி மன்றத்தில் அரசு ஆணையை எதிர்த்து வழக்கிட்டனர். மேற்சொன்ன அரசு ஆணைகள் செயல்படுவதை நிறுத்திவைத்து சென்னை உயர்நீதி மன்றம் ஆணை பிறப்பித்தது.

9. மோட்டார் போக்குவரத்துத் தொழிலாளர்கள் சட்டம், 1961.—அறிக்கை ஆண்டில், சென்— தொழிலாளர் நலத்துறை (ஆய்வுகள்) துணை ஆணையாளர் மோட்டார் போக்குவரத்து நிறுவனங்களின் தலைமை ஆய்வாளராகத் தொடர்ந்து இருந்து வந்தார். 1961-ஆம் ஆண்டு மோட்டார் போக்குவரத்துத் தொழிலாளர்கள் சட்டத்தின் விதித் துறைகளும் அவற்றின்கீழ்ச் செய்யப்பட்ட விதிகளும், 156 தொழிலாளர் நல உதவி ஆய்வாளர்கள், 18 துணை ஆய்வாளர்கள், 10 ஆய்வாளர்கள் ஆகியோரால் செயல்படுத்தப்பட்டன. அறிக்கை ஆண்டில் 129 விண்ணப்பங்களைப் பொறுத்தமட்டில் பதிவுக் கட்டணமாக ரூ. 2,353.75 வசூலிக்கப்பட்டது. 996 நேர்வுகளில், தொழிலாளர் நல ஆய்வாளர்களால் பதிவுச் சான்றுகள் புதுப்பித்துக் கொடுக்கப்பட்டு ரூ. 41,277.50 வசூலிக்கப்பட்டுள்ளது. பதிவுச் சான்றுகளில் இரண்டாம்படி வழங்கியது குறித்து கட்டணமாக ரூ. 85 வசூலிக்கப்பட்டது. 1970 ஆம் ஆண்டில் தொழிலாளர் நல ஆய்வாளர்கள் பதிவுச் சான்றுகளில் 17 இரட்டைப் படிகள் வழங்கியுள்ளனர். 1970-ஆம் ஆண்டு தொடக்கத்தில், பதிவுசெய்யப்பட்ட 1,061 மோட்டார் போக்குவரத்து நிறுவனங்கள் இருந்தன. இவ்வாண்டில் 133 நிறுவனங்கள் புதிதாகப் பதிவு செய்யப்பட்டன. பதிவேடுகளிலிருந்து 56 நிறுவனங்களின் பெயர்கள் நீக்கப்பட்டன. இவ்வாண்டு முடிவில், பதிவு செய்யப்பட்ட மோட்டார் போக்குவரத்து நிறுவனங்களின் எண்ணிக்கை 1,138 ஆக இருந்தது. இந் நிறுவனங்களில் வேலைக் கமர்த்தப்பட்ட தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கை 34,334 ஆக இருந்தது.

மோட்டார் போக்குவரத்துத் தொழிலாளர்கள் சட்டத்தின் விதித்துறைகளினின்றும் மலைத் தொடர்களில் வேலைக்கமர்த்தப்பட்ட போக்குவரத்துத் தொழிலாளருக்கு அளிக்கப்பட்டுள்ள விலக்கினை 1969-ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் மாதம் 22-ஆம் தேதியிலிருந்து 1970-ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் மாதம் 21-ந் தேதி வரை மேலும் ஓராண்டுக் காலத்திற்கு அரசு நீட்டித்துள்ளது.

1970-ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் மாதம் 22-ஆம் தேதியிலிருந்து 1973-ம் ஆண்டு செப்டம்பர் மாதம் 21-ஆம் தேதி வரை மேலும் மூன்றாண்டுக் காலத்திற்கு மேற்படி விலக்கை நீட்டிப்பது குறித்து அரசு ஆலோசித்து வருகிறது.

ஆண்டுத் தொடக்கத்தில் 18 வழக்குகள் முடிவாகியுள்ளன. இவ்வாண்டில் 116 வழக்குகள் தொடரப்பட்டன. ஆக மொத்தம் 134 வழக்குகள் உள்ளன.

1971 சூலை 22]

விதிகளுக்கு இணங்கிப் பின்னர் நடந்து கொண்டமை காரணமாக ஆணையிடப்பட்ட வழக்குகள் 4 நேர்வுகளில் ரத்து செய்யப்பட்டன.

எஞ்சிய 130 நேர்வுகளுள், 114 வழக்குகள் மீது கிழே விவரித்துள்ளவாறு முடிவு எடுக்கப்பட்டுள்ளது :—

தண்டனையில் முடிந்த வழக்குகள் 111

விடுதலையில் முடிந்த வழக்குகள் 3

114

தண்டனையில் முடிந்த 111 வழக்குகளில் அபராதத் தொகையாக ரூ. 4,417.00 வசூலிக்கப்பட்டது.

பதினாறு வழக்குகளில் முடிவுகள் எதிர்பார்க்கப்படுகின்றன. மேல் முறையீட்டுக்கு மூன்று வழக்குகள் பொருத்தமானவை எல்லவென்று அரசுத் தாப்பு வழக்குரைஞர் கருதுவதால் அவை குறித்து மேல் முறையீடு செய்து கொள்ளப்படவில்லை.

விடுதலையான எஞ்சிய ஒரே ஒரு வழக்கில், சென்னை உயர்நீதி மன்றத்தில் மேல் முறையீடு செய்து கொள்ளுமாறு அரசுக்கு கேட்டு எழுதப்பட்டுள்ளது.

முத்தரப்பு நிலைக் குழுவின் மூன்றாவது கூட்டம் சென்னையில் 1970-ஆம் ஆண்டு ஜூலை மாதம் 7-ஆம் தேதியன்று நடைபெற்றது. தமிழ் நாடு 1965-ம் ஆண்டு மேர்ட்டார் போக்குவரத்துத் தொழிலாளர் விதிகளைச் சேர்ந்த 32-வது விதியின்படி வழங்கப்படும் தேசிய விடுமுறை நாட்களுடன் மே 1-ஆம் நாளையும் சேர்த்து வரைவுத் திருத்தம் ஒன்றை அவ்விதிகளுக்கு இவ்வாண்டில் அரசு பிறப்பித்தது.

10..உழைக்கும் பத்திரிக்கையாளர்கள் (வேலை நிலைமைகளும், பல்வகை விதித்துறைகளும்) சட்டம், 1965.—பத்திரிகை நிறுவனங்களின் ஆய்வாளர்கள் என்னும் தகுதியில் தொழிலாளர் நல ஆய்வாளர்களால் அறிக்கை ஆண்டில், இச்சட்டத்தின் விதித் துறைகள் தொடர்ந்து செயல்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன. இச்சட்டத்தின்கீழ் 11,970 பணியாளர்களைக் கொண்டு 1,298 நிறுவனங்கள் உள்ளன. அறிக்கை ஆண்டில் ஆய்வாளர்கள் 27 ஆய்வுகள் நடத்தினர்.

11. தொழில் வேலை வாய்ப்பு (நிலை ஆணைகள்) சட்டம், 1946.—இவ்வாண்டில் 37 தொழில் நிறுவனங்களைச் சேர்ந்த நிலை ஆணைகளுக்குச் சான்றளிக்கப்பட்டன. இதனால், சான்றளிக்கப்பட்ட நிலை ஆணைகளின் எண்ணிக்கை 4,451 ஆக உயர்ந்தது. இவ்வாண்டில் 16 நேர்வுகளில் நிலை ஆணைகளுக்குச் செய்யப்பட்ட திருத்தங்களுக்கும் சான்று அளிக்கப்பட்டது.

[1971 சூலை 22]

12. தமிழ் நாடு தொழில் நிறுவனங்கள் (தேசிய, திருவிழா விடுமுறைகள்) சட்டம், 1958.—1970-ஆம் ஆண்டில் மேற்சொன்ன சட்டத்தின்கீழ் 562,002 தொழிலாளர்களைக் கொண்டு தொழிற்சாலைகள் உள்ளிட்ட 96,066 கடைகளும், நிறுவனங்களும் இருந்தன. பீடி அல்லது சுருட்டு அல்லது இவ்விரண்டும் சம்பந்தப்பட்ட தயாரிப்பு வேலை முறை மின்சக்தியைப் பயன்படுத்தி அல்லது பயன்படுத்தாமல் நடைபெறுகின்றவையும் அறிவிப்பு நாளன்று வேலைக்கமர்த்தப்பட்டுள்ள அல்லது அதற்கு முந்திய 12 திங்களில் எந்த ஒரு நாளிலாவது வேலை செய்து வந்த பத்து அல்லது பத்துக்கு மேற்பட்ட தொழிலாளர்கள் உள்ளனவையுமான எல்லா நிறுவனங்களையும், மேற்சொன்ன 1958-ஆம் ஆண்டுச் சட்டத்தை முன்னிட்டு, தொழில் நிறுவனங்கள் என்று அரசு அறிவித்துள்ளது.

“மே திங்கள் முதல் நாளை” தேசிய விடுமுறையாக விடுவதற்கு வகை செய்ய தமிழ்நாடு தொழில் நிறுவனங்கள் (தேசிய, பண்டிகை விடுமுறைகள்) சட்டத்தை, நடப்பாண்டில், அரசு திருத்தியுள்ளது. இதன் மூலம், இச்சட்டத்தின் கீழ் சம்பளத்துடன் கூடிய விடுமுறை நாட்கள் 8-லிருந்து 9-ஆக உயர்த்தப்பட்டுள்ளது.

குறிப்பிட்ட ஒரு எல்லை வரை விசாரணை வரம்புடைய இன்ஸ்பெக்டர் வேண்டும்பொழுது, VI ஆம் எண் படிவத்தைக் கொண்டு வந்து காண்பிக்குமாறு கேட்க அவருக்கு அதிகாரமளித்து தமிழ்நாடு 1958-ஆம் ஆண்டு தொழில் நிறுவனங்கள் (தேசிய, பண்டிகை விடுமுறைகள்) விதிகளின் 7-ஆம் விதியில் திருத்தம் ஒன்றையும் அரசு பிறப்பித்துள்ளது.

II. ஊதியங்கள் சட்டம்

1. கீழ்க்காணும் வேலைகள் குறித்து, குறைந்த அளவு ஊதிய வீதங்களை வரையறை செய்யவும்/திருத்தியமைப்பதற்கும் அரசுக்கு ஆலோசனை வழங்க ஆலோசனைக் குழுக்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன :—

1. சிறு துறைமுகங்களில் படகுப் பணியில் வேலை.
2. தங்க ஆபரணங்கள் செய்யும் தொழிற்சாலையில் வேலை.
3. மரத் தொழிற்சாலையில் வேலை.
4. உள்ளாடை தயாரிக்கும் தொழிற்சாலையில் வேலை.

கீழ்க்காணும் வேலைகள் குறித்து குறைந்த அளவு ஊதிய வீதங்களை வரையறுக்க குழுக்கள் அமைப்பதற்கான செயற்குறிப்புகள் ஆலோசனையில் உள்ளன :—

1. அரிசி ஆலை, மாவு ஆலை அல்லது பருப்பு ஆலை எதிலேனும் வேலை.
2. பொது மோட்டார் போக்குவரத்தில் வேலை.
3. தானியங்கி (மோட்டார்) பணிக்களியில் வேலை.

1971 சூலை 22]

4. தாம்பூல வாசனைப் புகையிலைத் தொழிற்சாலையில் வேலை.

5. விசைத்தறி ஆலையில் வேலை.

6. மலைத் தோட்ட வேலை.

7. வேளாண்மை, துணை வேளாண்மைப் பணிகளில் வேலை.

8. உள்ளாட்சி மன்றத்தின்கீழ் வேலை.

9. சாலை போடுதல் அல்லது கட்டடங்கள் கட்டுதல், கல் உடைத்தல் அல்லது கல் நொறுக்குதல், சாலைகளைப் பேணுதல் ஆகியவற்றில் வேலை.

10. கல் வெட்டி எடுக்கும் இடங்களில் கல் உடைத்தல், கல் நொறுக்குதல் ஆகியவற்றில் வேலை.

முந்திரிப்பருப்பு தொழிற்சாலையில் வேலை ார்ப்பதற்குரிய குறைந்த அளவு ஊதிய விதங்களை வரையறுத்து, வரைவு அறிவிப்பு ஒன்றை அரசு வெளியிட்டுள்ளது. அதை உறுதிப் படுத்துவது ஆலோசனையின்கீழ் உள்ளது.

விவர அட்டவணையில் மேலும் சேர்க்கப்பட்டவை.

1948-ஆம் ஆண்டு குறைந்த அளவு ஊதியச் சட்ட விவர அட்ட வணையில் 27-வது பிரிவின்கீழ், "கைத்தறிப் பட்டு நெசவு ஆலை" யில் புரியும் வேலையையும் சேர்த்து அறிவிப்பு ஒன்றை அரசு வெளியிட்டுள்ளது.

திருத்தங்கள்

இச் சட்டத்தின்கீழ், வேலை அளிப்பவரால் பேணிவரப்படுவதற் குரிய பல்வேறு பதிவுகள், ஆவணங்கள், அறிவிப்புகள் ஆகிய வற்றை எக்கால அளவிற்குப் பாதுகாத்து வரவேண்டுமென்று வகை செய்வதற்காக, 1953-ஆம் ஆண்டு குறைந்த அளவு ஊதிய (தமிழ் நாடு) விதிகளின் கீழ், 28(A) என்ற புதிய விதி ஒன்றை அரசுகொண்டு வந்துள்ளது.

விலக்குகள்

மலைத் தோட்டங்களில், மருத்துவமனை, மருத்துவப் பணியாளர் கள், விட்டு வேலையாட்கள், செடிப்பண்ணை ஆட்கள் முதலியோ ருக்கு 1970-ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் திங்கள் 26-ஆம் நாள் வரையும், அன்றைய தினம் உட்படவும் உள்ள ஒரு கால அளவிற்கு, 1948-ஆம் ஆண்டு குறைந்த அளவு ஊதியச் சட்டத்தின் 13, 14-வது பிரிவு களின் விதித்துறைகளிலிருந்து விலக்களிக்கப்பட்டது.

2. குறைந்த அளவு ஊதிய (மாநில) ஆலோசனைக் குழு

நடப்பாண்டில், குறைந்த அளவு ஊதிய மாநில ஆலோசனைக் குழுவை அரசு மாற்றியமைத்துள்ளது. 1970 டிசம்பர் திங்கள் 21-ஆம் நாள் அக் குழு கூடிற்று. அக் குழு கீழ்க்காணும் பரிந்துரைகளைச் செய்தது :—

1. ஐந்தாண்டுகளுக்கு ஒருமுறை குறைந்த அளவு ஊதிய விதங்களை திருத்தி அமைத்தல் என்னும் தற்பொழுதுள்ள நடை

[1971 சூலை 22]

முறைக்கு எதிராக, மூன்று ஆண்டுகளுக்கு ஒருமுறை திருத்தியமைப்பதற்கு வகை செய்ய இச்சட்டத்தின் 3-வது பிரிவைத் திருத்துதல்.

2. குறைந்த அளவு ஊதியச் சட்டத்தின் விவர அட்டவணியில் கீழ்க்காணும் நிறுவனங்களில் புரியும் வேலையைச் சேர்த்தல் : (i) அச்சகங்கள், (ii) திரைப்பட அரங்கங்கள், (iii) ஓட்டல்களும், சிறுநாண்டி விடுதிகளும், (iv) கடைகளும் வணிக நிறுவனங்களும், (v) முடிதருத்தும் நிலையங்கள், (vi) கைத்தறி நெசவு ஆலைகள்.

3. சின்கோனா தோட்டங்கள், பீடி, புகையிலை தொழிற்சாலைகள் ஆகியவற்றில் புரியும் வேலைகளுக்கு குறைந்த அளவு ஊதிய வீதங்களைத் திருத்தியமைத்தல்.

இச்சட்டத்தில் அடங்கிய 8,748 நிறுவனங்கள் (தொழிற்சாலைகள் உட்பட) இருந்தன; அவற்றில் 155,562 பேர் வேலைபார்த்தனர். நடப்பாண்டில், 199 வழக்குகள் தொடரப்பட்டன. அவற்றில் 192 வழக்குகள் ரூ. 6,508 அபராதத்தோடு தண்டனையில் முடிவுற்றன. முந்தைய ஆண்டு தொடரப்பட்ட 120 வழக்குகளில் 86 வழக்குகள் ரூ. 3,390 அபராதத்தோடு தண்டனையில் முடிவுற்றன.

கடந்த ஆண்டில் நடத்தப்பட்ட 13,917 ஆய்வுகளுக்கெதிராக, நடப்பாண்டில் 14,087 ஆய்வுகள், தொழிலாளர் நல இன்ஸ்பெக்டர்கள், தொழிற்சாலைகள் இன்ஸ்பெக்டர்கள், தொழிலாளர் நல துணை இன்ஸ்பெக்டர்கள், உதவி இன்ஸ்பெக்டர்கள் ஆகியோரால் நடத்தப்பட்டன.

3. 1936-ஆம் ஆண்டு ஊதியம் வழங்கல் சட்டம்.—1948-ஆம் ஆண்டு தொழிற்சாலைகள் சட்டத்தின்கீழ் வரும் நிறுவனங்கள் நீங்கலாக, பிற தொழில் நிறுவனங்கள் அனைத்தின் தொடர்பாக, இச்சட்டத்தை, தொழிலாளர் நலப் பிரிவு நிர்வகிக்கிறது. தொழிற்சாலைகள் உட்பட 27,197 நிறுவனங்கள் இச் சட்டத்தின்கீழ் வருகின்றன. 1970-ஆம் ஆண்டில் இச் சட்டத்தின்கீழ் வரும் தொழிலாளர்களின் மொத்த எண்ணிக்கை 538,299 (முந்தைய ஆண்டில் இந்த எண்ணிக்கை 508,636) ஆகும்.

தொழிற்சாலைகள் உட்பட 294 நேர்வுகளில் தொழில் நிறுவனங்களின் நிர்வாகத்தினருக்கு எதிராக வழக்குகள் தொடரப்பட்டன. அவற்றில், ஆண்டுத் தொடக்கத்தில் முடிவுறு நிலையிலிருந்த வழக்குகள் உட்பட 289 வழக்குகள் குற்றத் தீர்ப்புத் தண்டனையில் முடிவுற்றன. எட்டு வழக்குகள் விடுதலையில் முடிந்தன. அபராதமாக ரூ. 5,012 பெறப்பட்டது.

ஊதியம் வழங்குதல் தொடர்பாக இந்த ஆண்டுத் தொடக்கத்தில் 350 உரிமைக் கோரிக்கைகள் முடிவுறு நிலையிலிருந்தன. தொழிலாளர் இழப்பீட்டிக்குக் கூட்டு ஆணையாளர் முன்பாக (1969-ஆம் ஆண்டில் தாக்கல் செய்யப்பட்ட 545 உரிமைக் கோரிக்கைகளுக்கு

1971 சூலை 22]

எதிராக), நடப்பாண்டில் 407 உரிமைக் கோரிக்கைகள் தாக்கல் செய்யப்பட்டன. இவற்றில், நடப்பாண்டில் 504 உரிமைக் கோரிக்கைகள் குறித்து முடிவெடுக்கப்பட்டது.

ஊதியம் வழங்குதல் சட்டத்தின் 11-வது பிரிவின்கீழ் வெளி யிடப்பட்ட அறிவிப்பில் குறிப்பிடப்பட்ட சில நிபந்தனைகளுக்கு உட்பட்டு, இரயில்வே, விமானப் போக்குவரத்துப் பணிகள், சுரங்கங்கள் முதலியவை தொடர்பாக வேலை அளிப்போரால், சிற்றுண்டி விடுதிகளுக்கு செய்து கொடுக்கப்பட்ட வசதிகள் குறித்து, குறைப்புகளைச் செய்ய அதிகாரமளிக்கும் அதிகாரியாக, தலைமைத் தொழிலாளர் நல (மத்திய) ஆணையாளரை மத்திய அரசு நியமித்துள்ளது.

1936-ஆம் ஆண்டு ஊதியம் வழங்குதல் சட்டத்தின் 14 (3) பிரிவுக்கு இணங்க, கீழ்க்காணும் மத்திய அரசு அதிகாரிகளை "இன்ஸ்பெக்டர்களுக்காக" மேற்கூறிய சட்டத்தின் காரியங்களுக்காகத் தமிழ்நாடு அரசு நியமித்துள்ளது. அச்சட்டத்தின் (2) பத்தியின் நிகரான பதிவுகளில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள வகைகளைச் சேர்ந்த தொழில் நிறுவனங்களுக்காக அவர்கள் நியமிக்கப்பட்டுள்ளார்கள். அந்தத் தொழில் நிறுவனங்கள் குறித்து மேற்கூறிய இன்ஸ்பெக்டர்கள் தங்கள் அதிகாரத்தைச் செலுத்துவார்கள்.

அதிகாரிகள்.

தொழில் நிறுவனங்களின் வகுப்புகள்.

(1)

(2)

1. சென்னை, வட்டாரத் தொழிலாளர் நல (மத்திய) ஆணையாளர்.	சென்னைத் துறைமுகத்தில் கப்பல்துறை, சரக்குத்துறை அல்லது தோணித்துறை.
2. சென்னையில் தலைமையிடத்தைக் கொண்ட தொழிலாளர் நல (மத்திய) ஆணையாளர்.	சென்னைத் துறைமுகத்தில் கப்பல்துறை, சரக்குத்துறை அல்லது தோணித்துறை.
3. சென்னையில் தலைமையிடத்தைக் கொண்ட தொழில் விதிகள் செயல்படுத்துதல் (மத்திய) அதிகாரிகள்.	சென்னைத் துறைமுகத்தில் கப்பல்துறை, சரக்குத்துறை அல்லது தோணித்துறை.

III

தொழில் தகராறுகள் சட்டம்

1. 1947-ஆம் ஆண்டு தொழில் தகராறுகள் சட்டம்.—சமரச அதிகாரிகள், கீழ்க்கண்ட அளவிற்கு தொழில் தகராறுகள் குறித்து இணக்கமான முடிவை ஏற்படுத்த முடிந்தது.

	1969	1970
(அ) புலனாய்வு செய்யப்பட்ட குறையீடுகளின் எண்ணிக்கை.	7,504	8,579
(இ) சமரசப் பேச்சுவார்த்தைகளால் தீர்க்கப் பட்ட தகராறுகளின் எண்ணிக்கை.	1,272	1,343
(உ) நடுவர் தீர்ப்புக்கு அனுப்பப்பட்ட தகராறு களின் எண்ணிக்கை.	373	670
(எ) சட்டப்படி அமையாத நடுவர் மன்றத்திற்கு அனுப்பப்பட்ட தகராறுகளின் எண்ணிக்கை.	40	21

[1971 சூலை 22]

மேலே கூறப்பட்ட (இ), (உ), (எ) இவற்றின் கீழ் வராத வழக்குகள், சட்டப்படி அமையாத நடுவிணக்கத்தால் முடிவு செய்யப்பட்டன அல்லது அதன்மீது மேற்கொண்டு நடவடிக்கை எடுத்தல் அல்லது நடுவர் தீர்ப்புக்கு விடுதல் அவசியமென்று கருதப்படவில்லை.

1969-ஆம் ஆண்டில் வந்த 7,640 குறையீடுகளுக்கெதிராக இவ்வாண்டில் தொழிலாளர் நல அதிகாரிக்கு வந்த குறையீடுகளின் எண்ணிக்கை 8,523 ஆகும்.

2. வேலை நிறுத்தங்கள்.—கடந்த ஆண்டோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்பொழுது இந்த ஆய்வு ஆண்டில் நடைபெற்ற வேலை நிறுத்தங்களும் கதவடைப்புகளும் கீழ்க்கண்டவாறு உள்ளன :—

	1969	1970
(அ) கதவடைப்புகள் உட்பட வேலை நிறுத்தங்களின் எண்ணிக்கை.	174	277
(இ) விரயமாகிய உடைப்பு நாட்களின் எண்ணிக்கை.	6,83,059	10,33,377

வேலை நிறுத்தங்கள், கதவடைப்புகள் ஆகியவை குறித்த தொழிற்சாலை வாரியான பகுப்பாய்வு கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது :—

	1969		
தொடர் எண்ணும் தொழிற்சாலைகளும்.	வேலை நிறுத்தங்கள், கதவடைப்புகள் ஆகியவற்றின் எண்ணிக்கை.	கடுபட்ட தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கை.	விரயமான உழைப்பு நாட்களின் எண்ணிக்கை.
(1)	(2)	(3)	(4)
1. பஞ்சாலைகள்	45	15,591	187,510
2. பொறியியல் தொழிற்சாலை ..	56	9,148	240,422
3. தோல் பதனிடும் தொழிற்சாலை.	2	62	346
4. புகையிலை, பீடி தொழிற்சாலை.	2	1,200	9,600
5. மலைத்தோட்டம்	10	1,398	41,552
6. ஏனைய தொழிற்சாலைகள் ..	59	14,501	203,629
	174	41,900	683,059

1970

1. பஞ்சாலைகள்	86	41,824	335,454
2. பொறியியல் தொழிற்சாலை ..	60	9,384	169,656
3. தோல் பதனிடும் தொழிற்சாலை.	3	510	2,969
4. புகையிலை, பீடி தொழிற்சாலை.	23	13,594	129,339
5. மலைத்தோட்டங்கள்	12	2,388	25,861
6. ஏனைய தொழிற்சாலைகள் ..	93	73,486	320,098
	277	141,186	1,033,377

1971 சூலை 22]

1970-ஆம் ஆண்டில் மேலும் முடிவுற்ற வேலை நிறுத்தங்களும், கதவடைப்புகளும் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன:—

(அ) நேரடிக் கலந்துரையாடல், மூலம் முடிவுற்றவை.	22
(இ) தாமே வேலையை மேற்கொண்டது	76
(உ) அரசு/தொழிலாளர் நலத்துறை அதிகாரிகளால் செய்யப்பட்ட நடுவிணக்கம்.	161
(எ) காலவரையறையின்றி	5
(ஐ) இவ்வாண்டின் இறுதியில் நடைபெற்றுவந்தவை.	12
	276 *

* சென்னையிலுள்ள ஸ்ரீ லலிதா சிற்றுண்டி சாலை, கடந்த ஆண்டிலிருந்து வேலை நிறுத்தம், கதவடைப்பு தொடர்ந்து நடைபெற்று வந்தது. இச்சிற்றுண்டிச்சாலை 1970-ஆம் ஆண்டு மார்ச்சு மாதம் 31-ம் நாளோடு முடிவடையும் காலாண்டின்போது மூடப்பட்டது. எனவே, அது, இக் கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ளப்படவில்லை (முடிவுற்றது).

இந்த ஆய்வு ஆண்டில் விரயமான உழைப்பு நாட்களின் கூடுதலுக்குக் காரணம், கீழ்க்கண்ட பெரிய தொழில் நிறுவனங்களில் ஏற்பட்ட தொடர்ந்த வேலை நிறுத்தங்களும், கதவடைப்புகளும், வேலை நிறுத்தங்கள் ஏல்வது கதவடைப்புகளாகும். அத்தகைய நிறுவனங்களில் சில கீழே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன:—

1. நெய்வேலி பழுப்பு நிலக்கரிக் கழகம், நெய்வேலி.
2. இந்தியன் ஸ்டாண்டார்ட் மோட்டார் புரடக்ட்ஸ் லிமிடெட், சென்னை.
3. ஸ்ரீ ராஜேந்திரா மில்ஸ் லிமிடெட், சேலம்.
4. இ.ஐ.டி. பாரி லிமிடெட், நெல்லிக்குப்பம்.
5. வட ஆர்க்காடு மாவட்டம், சென்னை மாநகர் ஆகியவற்றில் உள்ள பீடித்தொழில் நிறுவனங்கள்.
6. ஹிந்துஸ்தான் டெலிபிரின்டர் லிமிடெட், சென்னை-32.

3. 1970-ஆம் ஆண்டில் செய்யப்பட்ட சில முக்கியமான இணக்க உடன்பாடுகள்.

இனம் 1. பி. அண்டு சி. ஆலை, சென்னை.—தனது ஊசி இயக்குபவர்களை வேலைக்கு எடுத்தது குறித்து, பக்கிஷ்ஹாம், கர்நாடிக் பணியாளர் தொழிற்சங்கத்தைச் சேர்ந்த பி. அண்டு சி. ஆலைத் தொழிலாளர்கள் 1970-ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி திங்கள் 18-ஆம் நாளிலிருந்து வேலை நிறுத்தம் செய்தனர். தொழிலாளர் நல அணையாளர் மண்பு ஏற்பட்ட உடன்பாட்டின் விளைவாக அந்த வேலை நிறுத்தம் 1970-ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி திங்கள் 23-ஆம் நாள் நிறுத்தப்பட்டது.

[1971 சூலை 22]

சென்னை 11-ல் உள்ள பக்கிங்ஹாம் கர்நாடிக் மில்ஸ்ஸைச் சேர்ந்த சுமார் 13,500 தொழிலாளர்களும், பணியாளர்களும் ஊதியம் அகவிடைப்படி முதலியவற்றைத் திருத்தியமைக்குமாறு கோரிக்கை விடுத்து, 1970-ஆம் ஆண்டு ஜூன் திங்கள் 15-ஆம் நாளிலிருந்து வேலை நிறுத்தம் செய்தனர். 1947-ஆம் ஆண்டு தொழில் தகராறுகள் சட்டத்தின் 12 (3) பிரிவின் கீழ், சென்னை, தொழிலாளர் நல சிறப்புத் துணை ஆணையாளர் முன்பு 1970-ஆம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் 22-ஆம் நாள் ஏற்பட்ட உடன்பாட்டின் விளைவாக 1970-ஆம் ஆண்டு ஜூன் திங்கள் 28-ஆம் நாள் இவ்வேலை நிறுத்தம் முடிவுற்றது.

இனம் 2. நெய்வேலி பழுப்பு நிலக்கரித் கழகம் விமிடெட், நெய்வேலி.—ஊதியங்கள், படிகள், மேல் நன்மைகள் ஏனைய பிரச்சினைகள் குறித்தும் இவற்றைத் திருத்தியமைப்பது குறித்தும் தொழிலாளர்களுக்கும் (எண்ணிக்கையில் சுமார் 16,600 பேர்) நெய்வேலியிலுள்ள நெய்வேலி பழுப்பு நிலக்கரித் கழக நிர்வாகத்தினருக்கும் இடையே தொழில் தகராறு ஒன்று எழுந்தது. சென்னை, தொழிலாளர் நல ஆணையாளரால் சமரசம் செய்யப்பட்டது. இந்தச் சமரசத்தின் விளைவாகவும், மாண்புமிகு தமிழ் நாடு முதல் அமைச்சரின் தலையீட்டின் பேரிலும் 1970-ஆம் ஆண்டு மார்ச்சு திங்கள் 20-ஆம் நாள் உடன்பாடு ஒன்று ஏற்பட்டது. இருப்பினும், 1970-ஆம் ஆண்டு மே திங்கள் 2-ஆம் நாளிலிருந்து 1970-ஆம் ஆண்டு மே மாதம் 5-ஆம் நாள் வரை நெய்வேலி பழுப்பு நிலக்கரித் கழகத் தொழிலாளர்கள் வேலை நிறுத்தம் செய்தனர். 1970-ஆம் ஆண்டு மே மாதம் 5-ஆம் நாள் தொழிலாளர் நல ஆணையாளர் முன்பு ஏற்பட்ட ஒப்பந்தத்தின்படி இவ்வேலை நிறுத்தம் முடிவுற்று 1970-ஆம் ஆண்டு மே மாதம் 6-ஆம் நாள் திரும்பவும் பணி தொடரப்பட்டது. ஆணையாளர் முன்பு ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட வரையறைகளுக்கு இணங்கவும், தீர்க்கப்படாமல் பிரச்சினைகள் எதேனாமிருப்பின், பணி திரும்பவும் மேற்கொள்ளப்பட்டதற்குப் பிறகு அவைகளைப் பேசித் தீர்த்துக் கொள்ளலாம் என்று மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் செய்த வேண்டுகோளை ஏற்கும் வகையிலும் 1970-ஆம் ஆண்டு மே மாதம் 6-ஆம் நாள் முதல் முறை வேலையிலிருந்து வேலை நிறுத்தம் முடிவுக்கு வந்து, வேலை திரும்பவும் மேற்கொள்ளப்படும் என்றும் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டது.

இனம் 3—தமிழ் நாடு மின்சார வாரியம்.—சென்னையிலுள்ள தமிழ் நாடு மின்சார வாரியப் பணியாளர்கள் (சுமார் 70,000 பேர் எண்ணிக்கையுள்ளோர்) சம்பளம், படிகள் இவற்றைத் திருத்தி அமைக்குமாறு தமிழ் நாடு மின்சார வாரியத்துடன், தொழில் தகராறு ஒன்றை மேற்கொண்டனர். மாண்புமிகு தமிழ் நாடு முதல் அமைச்சரின் தலையீட்டின் பேரில் இரு தரப்பினரும் தகராறைத் தீர்த்துக்கொள்ள முடிந்தது. 18(1) பிரிவின் கீழ் உடன்பாட்டு விவரம் ஒன்றில் 1970-ஆம் ஆண்டு மே மாதம் 27-ஆம் நாள், தமிழ் நாடு மின்சார வாரியப் பிரதிநிதிகளும்,

1971 சூலை 22]

அவ்வாரியப் பணியாளர்களும் கையெழுத்திட்டனர். அதன் மூலம் தமிழ் நாடு மின்சார வாரியப் பணியாளர்கள் ஆண்டொன்றுக்கு ரூ. 4 கோடி வரை பயனடைந்தனர்.

இனம் 4—ஸ்டாண்டர்டு மோட்டார் புரடக்ட்ஸ் ஆப் இந்தியா லிமிடெட், சென்னை.—ஆதாயமின்றி செயல்பட்டதன் காரணமாக, சென்னை ஸ்டாண்டர்டு மோட்டார் புரடக்ட்ஸ் ஆப் இந்தியா லிமிடெட் 1970-ஆம் ஆண்டு மே மாதம் 22-ஆம் தேதியிலிருந்து மூடப்பட்டது. இதன் மூலம் ஏறத்தாழ 1,500 தொழிலாளர்கள் பாதிக்கப்பட்டனர். மாண்புமிகு தொழிலாளர் நல அமைச்சர் முன்பு நடத்திய நீண்ட காலத்துரையாடலுக்குப் பிறகு, தொழிலாளர் நல ஆணையாளர் (பொறுப்பிலுள்ளவர்) முன்பு 1971-ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி மாதம் 15-ஆம் நாள் உடன்பாடு ஒன்று ஏற்பட்டது. அதன் மூலம் அத்தொழிற்சாலை 1971-ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி மாதம் 22-ஆம் நாளிலிருந்து மீண்டும் திறக்கப் பட்டுள்ளது.

இனம் 5—உப்புத் தொழிற்சாலைகள், தூத்துக்குடி.—தூத்துக்குடியிலுள்ள உப்புத் தொழிற்சாலைகளைச் சேர்ந்த சுமார் 3,000 தொழிலாளர்கள், சம்பளம் முதலியவற்றைத் திருத்தியமைக்கக் கோரி 1970-ஆம் ஆண்டு மே மாதம் 12-ஆம் நாளிலிருந்து வேலை நிறுத்தம் செய்தனர். திருநெல்வேலி தொழிலாளர் நல அதிகாரியின் தலையீட்டின் பேரில், இனுகறித்து நல்லிணக்க உடன்பாடு ஒன்று ஏற்பட்டது. 1970-ஆம் ஆண்டு மே மாதம் 20-ஆம் நாளிலிருந்து தொழிலாளர்கள் மீண்டும் வேலைக்குச் சென்றனர்.

இனம் 6—மேட்டூர் இரசாயன—தொழிற்சாலை லிமிடெட், மேட்டூர்.—இந்திய அரசால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட, -சனரக இரசாயன—உரத் தொழிற்சாலைகள் குறித்த மத்திய ஊதியக் குழுவின் பரிந்துரைகளைச் செயல்படுத்தல் தொடர்பாக, மேட்டூரிலுள்ள மேட்டூர் இரசாயன தொழிற்சாலை லிமிடெட்டின் நிர்வாகத்தினருக்கும் அதன் தொழிலாளர்களுக்கும்மிடையே தகராறு ஒன்று எழுந்தது. தக்க திருத்தங்களுடன் ஊதியக் குழுவின் பரிந்துரைகள் செயல்படுத்தப்பட வேண்டும், ஏனெனில், அதன் மூலம்தான் மேற்கூறிய பரிந்துரைகளுக்கு அதிகமாக சலுகைகள் கிடைக்கும் என்று தொழிலாளர்கள் கோரினர். தொழிலாளர் நல ஆணையாளரின் சமரசப் பேச்சு வார்த்தையின் விளைவாக, அவர் முன்பு, 1970-ஆம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் 3-ஆம் நாள் உடன்பாடு ஒன்று ஏற்பட்டது.

இனம் 7—ஸ்ரீ ராஜேந்திரா மில்ஸ், லிமிடெட், சேலம்.—தூதுத் தாற்கும் பிரிவில் (Ring Frame Department) அதிக வேகத்தைப் புகுத்துதல் என்று கூறப்படும் புகாருக்கு எதிராக, சேலம் ஸ்ரீ ராஜேந்திரா மில்ஸ் லிமிடெட்டைச் சேர்ந்த சுமார் 660 தொழிலாளர்கள் 1970-ஆம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் 9-ஆம் நாளிலிருந்து வேலை நிறுத்தம் செய்தனர். 1970-ஆம் ஆண்டு ஜூன்

[1971 சூலை 22]

மாதம் 15-ஆம் நாளிலிருந்து நிர்வாகத்தினர் கதவடைப்புச் செய்தனர். தொழிலாளர் நல ஆணையாளர் முன்பு 1970-ஆம் ஆண்டு ஜூலை மாதம் 14-ஆம் நாள் உடன்பாடு ஒன்று ஏற்பட்டது. 1970-ஆம் ஆண்டு ஜூலை மாதம் 15-ஆம் நாளிலிருந்து மீண்டும் வேலை தொடங்கப்பட்டது.

இனம் 8—இ.ஐ.டி. பாரி லிமிடெட்.—1968-69-ஆம் ஆண்டிற்கான பூரிப்பு ஊதியம் குறித்து. இ.ஐ.டி. பாரி லிமிடெட் தொகுதிக் கம்பெனிகளின் நிர்வாகத்தினருக்கும். அதன் தொழிலாளருக்கும் இடையே தொழில் தகராறு ஒன்று எழுந்தது. மாண்புமிகு தொழிலாளர் நல அமைச்சரின் தலையீட்டின் பேரில், 1947-ஆம் ஆண்டு தொழில் தகராறுகள் சட்டத்தின் 12 (3) பிரிவின் கீழ் தொழிலாளர் நல ஆணையாளர் முன்பு 1970 ஜூன் திங்கள் 12-ஆம் நாள் உடன்பாடு ஒன்று ஏற்பட்டது. இந்த உடன்பாட்டிற்கு இணங்க தொழிலாளர்களின் 1968-69-ஆம் ஆண்டின் மொத்த ஆண்டு-ஊதியத்தில் (சம்பளம், அகவிலைப்படி உட்பட) 10½ சத வீதத்தை அக்கால அளவின் பூரிப்பு ஊதியமாக வழங்க நிர்வாகத்தினர் ஒப்புக்கொண்டனர்.

1968-69-ஆம் ஆண்டிற்கு அதிக அளவு பூரிப்பு ஊதியம், சம்பளம், அகவிலைப்படி முதலியவற்றை திருத்தியமைத்தல் முதலியவற்றைக் கோரி, நெல்லிச்சுப்பத்திலுள்ள இ.ஐ.டி. பாரி லிமிடெட்டின் (சர்க்கரைத் தொழிற்சாலை) தொழிலாளர்களும், பணியாளர்களும் 1970 ஜூன் திங்கள் 17-ஆம் நாளிலிருந்து வேலை நிறுத்தம் செய்தனர். சென்னை தொழிலாளர் நல ஆணையாளரின் ஆலோசனையின் பேரில் வேலை நிறுத்தம் முடிவுற்றது. 1970 ஆகஸ்ட் திங்கள் 16-ஆம் நாளிலிருந்து மீண்டும் வேலை தொடங்கப் பட்டது.

இனம் 9—அசோக் லேலண்ட் லிமிடெட், என்னார், சென்னை—1969-70-ஆம் ஆண்டிற்கு அதிக அளவு பூரிப்பு ஊதியம் கோரி, சென்னை என்னாரிலுள்ள அசோக் லேலண்ட் லிமிடெட்டின் தொழிலாளர்கள் வேலைநிறுத்த அறிவிப்பு கொடுத்தனர். 1971 மார்ச் திங்கள் 16-ஆம் நாளிலிருந்து அவர்கள் வேலை நிறுத்தம் செய்தனர். சென்னை, தொழிலாளர் நல ஆணையாளரின் தலையீட்டின் விளைவாக, 1947-ஆம் ஆண்டு தொழில் தகராறுகள் சட்டத்தின் 12 (3) பிரிவின் கீழ் 1971 மார்ச் திங்கள் 31-ஆம் நாள் உடன்பாடு ஒன்று ஏற்பட்டது. 1971 ஏப்ரல் திங்கள் 1-ஆம் நாளிலிருந்து தொழிலாளர்கள் வேலைக்குத் திரும்பினர். உடன்பாடு 1971 ஏப்ரல் திங்கள் 3-ஆம் நாளில் கையெழுத்திடப்பட்டது.

இனம் 10—வட ஆர்க்காடு சென்னை ஆசிய இடங்களில் பிடித் தொழிற்சாலைகள்.—பூரிப்பு ஊதியம், முழு வேலைவாய்ப்பு முதலியவற்றைக் கோரி வட ஆர்க்காடு மாவட்டத்திலுள்ள பிடி தொழிற்சாலைகளில் பணிபுரியும் தொழிலாளர்கள் (சுமார் 20,000 பேர்) 1970 ஜூன் திங்கள் 20-ஆம் நாளிலிருந்து வேலை நிறுத்தம் செய்தனர். தொழிலாளர் நல ஆணையாளர் முன்பு 1970 ஜூலைத்

1971 சூலை 22]

திங்கள் 7-ஆம் நாள் நடந்த பேச்சு வார்த்தைகளின் விளைவாக உடன்பாடு ஒன்று ஏற்பட்டது. அதன் விளைவாக வேலை நிறுத்தம் முடிவுற்றது.

போதுமான அளவு தாமதமான இலைகள், இலவசமாக நூல் முதலியவை வழங்கக் கோரி, சென்னையிலுள்ள சுமார் 10,000 பிடித் தொழிலாளர்கள் 1970 ஜூன் திங்கள் 25-ஆம் நாளிலிருந்து வேலை நிறுத்தம் செய்தனர். 1970 ஜூலைத் திங்கள் 4-ஆம் நாள் தொழிலாளர் நல ஆணையாளர் முன்பு ஏற்பட்ட உடன்பாட்டின் விளைவாக வேலை நிறுத்தம் முடிவுற்றது.

இனம் 11—ஹிந்துஸ்தான் டெலிபிரின்டர்ஸ் லிமிடெட், கிண்டி.—கூடுதல் சம்பளம், அகலிப்படி, ஏனைய நன்மைகளைக் கோரி, கிண்டி, ஹிந்துஸ்தான் டெலிபிரின்டர்ஸ் லிமிடெட்டைச் சேர்ந்த சுமார் 1,200 தொழிலாளர்கள் 1970 ஜூலைத் திங்கள் 22-ஆம் நாளிலிருந்து வேலை நிறுத்தம் செய்தனர். அதைத் தொடர்ந்து 1970 ஜூலை திங்கள் 25-ஆம் நாளிலிருந்து நிர்வாகத்தினர் கதவடைப்புச் செய்தனர். சென்னை, தொழிலாளர் நல துணை ஆணையாளர் இந்தகார்டில் சமரசப் பேச்சினை மேற்கொண்டார். பேச்சு வார்த்தைகள் புது டில்லியிலும் நடைபெற்றன. 1970 ஆகஸ்ட் திங்கள் 5-ஆம் நாள், சென்னை, தொழிலாளர் நல துணை ஆணையாளர் முன்பு ஏற்பட்ட உடன்பாட்டினையொட்டி, வேலை நிறுத்தம் முடிவுற்று, 1970 ஆகஸ்ட் திங்கள் 6-ஆம் நாளிலிருந்து மீண்டும் வேலை தொடங்கியது.

இனம் 12—ஸ்தான் ஸ்டர்க்ஸ் லிமிடெட், பட்டாபிராம்.—திதி இடர்பாடுகள் காரணமாக, 1969-ஆம் ஆண்டு ஜூலைத் திங்களிலிருந்து சுமார் 1,200 தொழிலாளர்களுக்கு, பட்டாபிராமிலுள்ள ஸ்தான் ஸ்டர்க்ஸ் லிமிடெட்டின் நிர்வாகத்தினர் வேலையில்லை என்றனர். 1969-ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் திங்களில் 600 தொழிலாளர்கள் திரும்பவும் வேலைக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டனர். 1969 டிசம்பர் திங்கள் 19-ஆம் நாளிலிருந்து எல்லாத் தொழிலாளர்களுக்கும் மீண்டும் வேலையில்லை என்றனர். பொருளாதார உதவி, அரசின் பிரதிநிதிகளைச் சேர்த்து இயக்குநர் குழுவை மாற்றியமைத்தல் ஆகியவற்றின் மூலம் இத் தொழிற்சாலை மீண்டும் செயல்பட அரசு உதவியுள்ளது. 1947-ஆம் ஆண்டு தொழில் தகராறுகள் சட்டத்தின் 18 (1) பிரிவின் கீழ் 1971 சனவரித் திங்கள் 8-ஆம் நாள் ஏற்பட்ட உடன்பாட்டின் விளைவாக, 1971 சனவரித் திங்கள் 6-ஆம் நாளிலிருந்து இத் தொழிற்சாலை மீண்டும் திறக்கப்பட்டது.

இனம் 13—ஏனைய சில வேலை நிறுத்தங்கள்.—கல்நார் சிமிட்டித் தொழிலாளர்கள் சங்கத்தைச் சேர்ந்த (அனைத்து இந்திய தொழிலாளர் சங்கக் காங்கிரஸ்) தொழிலாளர்களும், கோயம்புத்தூரிலுள்ள கோயம்புத்தூர் மாவட்ட திராவிட பொதுத் தொழிலாளர் முன்னேற்ற சங்கத்தைச் சேர்ந்த தொழிலாளர்களும், 1970 அக்டோபர் திங்கள் 19-ஆம் நாளிலிருந்து சில

[1971 சூலை 22]

பிரச்சினைகள் மீது வேலை நிறுத்தம் செய்தனர். தொழிலாளர் நல அமைச்சரின் தலையீட்டின் பேரில் உடன்பாடு ஒன்று ஏற்பட்டது. 'அதன்படி' 1970 டிசம்பர் திங்கள் 26-ஆம் நாளிலிருந்து வேலை திரும்பவும் தொடங்கப்பட்டது.

கோயம்புத்தூர், டெக்ஸ்டைல் கம்பெனி லிமிடெட் விவகாரங்களைக் கவனிக்க தமிழ் நாடு அரசால் அமைக்கப்பட்ட உயர் அதிகாரக் குழுவின் பரிந்துரைகளைத் தொடர்ந்து அமைக்கப்பட்ட புதிய இயக்குநர் குழுவின் மூலம் இக்கம்பெனியின் நிர்வாகத்தை அரசு எடுத்துக் கொண்டுள்ளதுடன் இக்கம்பெனியின் பணியைத் திருத்தி அமைக்கும் நோக்கத்தோடும், தொழிலாளருக்கும், ஏனையோருக்கும் கொடுக்க வேண்டிய நீலுவைத் தொகைகளைக் கொடுப்பதன் மூலம், தற்போதுள்ள அதனுடைய பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதற்கும் வேலையாள் பிரச்சினைகள், குறைந்த வேலைவாய்ப்பு முதலியவற்றைப் போக்கவும் தமிழ் நாடு 1969-ஆம் ஆண்டு துயர் தணிப்பு நிறுவனங்கள் (திறப்பு விதித்துறைகள்) சட்டத்தின் கீழ் இக்கம்பெனியை துயர்தணிப்புக்கான நிறுவனம் என்றும் 1970 ஆகஸ்ட் திங்கள் 14-ஆம் நாளிலிருந்து அரசு அறிவித்துள்ளது. இயல்பான பணி தற்பொழுது நடைபெற்று வருகிறது.

4. பஞ்சாலைகளை மூடுதல்--பொருளாதார சிக்கல்கள் காரணமாக 1970-ஆம் ஆண்டு கீழ்க்காணும் பஞ்சாலைகள் மூடப்பட்டன :-

ஆலையின் பெயர்.	மூடப்பட்ட நாள்.	தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கை.
1. புதுக்கோட்டை பஞ்சாலை, லிமிடெட், நமனசமுத்திரம்.	1970 மார்ச் 30-ஆம் நாள்.	400
2. ஸ்ரீ சண்முகர் ஆலை, இராசபாளையம்.	1970 ஜூலைத் திங்கள் 18-ஆம் நாள்.	400
3. தி பஸ்சமவார்மா பஞ்சாலை, சென்னை கேரட்டை.	1970 அக்டோபர் திங்கள் 26-ஆம் நாள்.	600

1966-68-ஆம் ஆண்டில் மூடப்பட்ட கீழ்க்காணும் ஆலைகள், அந்த ஆலைகளுக்கு எதிரே காட்டப்பட்டுள்ள தேதிகளில் இப்பொழுது மீண்டும் திறக்கப்பட்டுள்ளன :-

ஆலையின் பெயர்.	மூடப்பட்ட நாள்.	தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கை.	மீண்டும் வேலை ஆரம்பிக்கப்பட்ட நாள்.
1. கம்போடியா ஆலை, லிமிடெட், கோயமுத்தூர்.	12-8-1966	1,800	4-2-1970
2. கிருஷ்ணவேணி பஞ்சாலை	2-11-1967	350	4-2-1970

1971 சூலை 22]

(1)	(2)	(3)	(4)
3. ஸ்ரீ ரெங்க விஸால் பருத்தி அடித்தல்-நூல் தூற்று-நெசவாலை விமிடெட், கோயமுத்தூர்.	14-3-1967	1,300	15-4-1970
4. தமிழ் நாடு நூற்பாலை விமிடெட், திருப்பூர்.	10-3-1968 வேலை நிறுத்தப் பட்டது. 2-7-1968 லிருந்து மூடப்பட்டது.	83	8-6-1970
5. கோயமுத்தூர் முருகன் ஆலை, காயமுத்தூர்.	1-5-1968	967	30-10-1970

1951-ஆம் ஆண்டு தொழிற்சாலைகள் (வளர்ச்சி--ஒழுங்கு படுத்தல்) சட்டத்தின்படி ஆலைகளின் நிர்வாகத்தை மேற்கொள்வதற்காக 1969-ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் 24-ஆம் நாள் அமைக்கப்பட்ட தமிழ் நாடு பஞ்சாலைக் கழகம் விமிடெட், இது வரையில் மேற்கண்ட சட்டத்தின் கீழ், கீழ்க்காணும் ஆலைகளை மேற்கொண்டுள்ளது :--

1. ஸ்ரீ ரெங்க விஸால் பருத்தி அடித்தல், நூற்பு, நெசவு ஆலை விமிடெட், கோயமுத்தூர்.

2. கிருஷ்ணவேணி பஞ்சாலை, கோயமுத்தூர்.

3. கம்போடியா ஆலை விமிடெட், கோயமுத்தூர்.

4. ஓம் பராசக்தி ஆலை விமிடெட், கோயமுத்தூர்.

5. பஞ்சாலைத் தொழிலில் சிக்கன சேரமைப்பு.—1970-ல் துறையின் உதவியோடு சிக்கனச் சேரமைப்புத் தொடர்பான 79 தகராறுகள் தீர்க்கப்பட்டன. 39 தகராறுகள் நேரடிக் கலந்துரையாடல் மூலம் தீர்க்கப்பட்டன.

6. சட்டப்படி அமையாத நடுவர் மன்ற முடிவு.—தகராறுகளுக் குரிய கட்சிக்காரர்கள் குறிப்பாக வேலையிலிருந்து விடுவித்தல். விலக்கல், ஆட்குறைப்பு செய்தல் முதலியன தொடர்பாக, சட்டப் படி அமையாத நடுவர் மன்ற முடிவுக்கு ஒப்புக்கொள்ளுமாறு பொதுவாக ஆலோசனை கூறப்பட்டன. 1970-ஆம் ஆண்டில் 21 வழக்குகள் சட்டப்படி அமையாத நடுவர் மன்ற முடிவுக்கு விடப்பட்டன. இவ்வழக்குகளின் கீழ், வேலையிலிருந்து விடுவித்தல், விலக்கல், ஆட்குறைப்பு செய்தல் முதலியன வருவதோடு, ஊதியங்கள், பூரிப்பு ஊதியங்கள் பணிச் சமை முதலியன குறித்த பெருவாரியான நிதிப் பொறுப்புள்ளவை களும் கீழ் வருகின்றன. இதற்குக் கூடுதலாக, 1947-ஆம் ஆண்டு தொழில் தகராறுகள் சட்டத்தின் 10-ஏ பிரிவின் கீழ் 13 வழக்குகள் நடுவர் முடிவுக்கு விடப்பட்டன.

[1971 சூலை 22]

7. நடுவர் தீர்ப்பளித்தல்.—தீர்ப்பளிப்பதற்காக 1969, 1970 ஆம் ஆண்டுகளில் சென்னை, தொழில் நடுவர் மன்றம், சென்னை, மதுரை கோயம்புத்தூர் தொழிலாளர் நீதி மன்றங்கள், சென்னை தொழிலாளர் கூடுதல் நீதிமன்றம் ஆகியவற்றுக்கு வந்த வழக்குகளின் எண்ணிக்கைகளும், அந்த ஆண்டுகளில் அந்த நீதி மன்றங்களால் வழங்கப்பட்ட தீர்ப்புகளின் எண்ணிக்கைகளும் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன:

	தீர்ப்பளிப்பதற்காக வந்த வழக்கு களின் எண்ணிக்கை.		தீர்ப்புகள் வழங்கப்பட்ட வழக்குகளின் எண்ணிக்கை.	
	1969	1970	1969	1970
தொழில் நடுவர் மன்றம், சென்னை	45	88	81	87
தொழிலாளர் நீதி மன்றங்கள்	328	582	329	445
மொத்தம்	373	670	410	532

மேலே குறிப்பிட்ட தீர்ப்புகளுக்குக் கூடுதலாக, 1947-ஆம் ஆண்டு தொழில் தகராறுகள் சட்டத்தின் 33 (c) (2) பிரிவின்கீழ் தொழிலாளர்களால் கடந்த ஆண்டில் தாக்கல் செய்யப்பட்ட 2,837 விண்ணப்பங்களுக்கெதிராக 2,783 விண்ணப்பங்கள் குறித்து தீர்ப்பு வழங்கப்பட்டது.

8. தொழில் தகராறுகள் சட்டம் முதலியவற்றின் கீழ், பொதுப் பயன் பணிகள் குறித்த தொழிற்சாலைகள் என அறிவித்தல்.—பொதுப் பயன் பணிகள் குறித்த தொழிற்சாலைகள் என்று எற்கெனவே அறிவிக்கப்பட்ட கீழ்க்காணும் தொழிற்சாலைகள், நடப்பாண்டிலும், அதன்போன்று தொடர்ந்து இருந்து வருகின்றன—

(1) சிறு துறைமுகங்களில் உள்ள எல்லாத் தொழிலாளர்களும்.

(2) இரும்பு, உருக்கு, மருத்துவ மனைகள், மருந்தகங்கள் ஆகியவற்றில் பணிகள், தீயணைக்கும் படைப் பணிகள், பருப்பு ஆலைகள், உணவுப் பொருளாகப் பயன்படுத்தும் மாவு உற்பத்தி செய்யும் ஆலைகள், அரிசி ஆலைகள் உணவுப் பொருளாகப் பயன்படுத்தும் எண்ணெய் உற்பத்தி செய்யும் ஆலைகள், பாலும், பால் உற்பத்திப் பொருள்களும்.

(3) தோல், பிராணவாயு, அசிடிலேன்.

(4) பிஸ்கோத்துகள், ரொட்டி உற்பத்திப் பொருட்கள்.

(5) பெட்ரோலிய உற்பத்திப் பொருட்களைத் தயாரித்தல், விற்பனை செய்தல், பங்கிடுதல்.

(6) உரத் தொழிற்சாலை.

(7) சிமிட்டித் தொழிற்சாலை.

(8) பருத்தி நெசவுத் தொழிற்சாலை.

(9) மோட்டார் போக்குவரத்துத் தொழிற்சாலை.

(10) சர்க்கரைத் தொழிற்சாலை.

1971 சூலை 22]

இத் தொழிற்சாலைகள் தவிர, கீழ்க்காணும் தொழிற்சாலைகளும் பொதுப் பயன் பணி குறித்த தொழிற்சாலைகளாக நடப்பாண்டில் அறிவிக்கப்பட்டன :—

(1) ரயான், நைலான், ஏனைய செயற்கை நார் உற்பத்தித் தொழில்.

(2) கனரக இரசாயனத் தொழிற்சாலை.

9. வழக்குத் தொடர்தல்.—தொழில் தகராறுகள் சட்டத்தின் விதித் துறைகளை [இச் சட்டத்தின் 12 (3) பிரிவின் கீழ் வழங்கப் பட்ட தீர்ப்பை] செயல்படுத்தாமல் மீறியதற்காக, தஞ்சாவூர் சுவாமி மோட்டார் போக்குவரத்து (தனியார்) லிமிடெட்டின் நிர்வாகத்தினருக்கு எதிராக வழக்கு தொடரப்பட்டது. இவ்வழக்கு இன்னும் முடிவுறு நிலையில் நீதி மன்றத்திலுள்ளது.

10. வசூல்கள்.—இந்த ஆண்டில் 1947-ஆம் ஆண்டு தொழில் தகராறுகள் சட்டத்தின் 33-C (1) பிரிவின் கீழ், தொழிலாளர்களுக்கு வழங்க வேண்டிய நிலுவைகளை வசூலிப்பதற்காக, 145 வழக்குகளில் மொத்தத் தொகை ரூ. 2,79,243.39-ஐ வசூல் செய்வதற்கு அரசு ஆணைகள் பிறப்பித்தது.

11. ஊதியக் குழு—(i) பஞ்சாலைகள்.—பஞ்சாலைத் தொழிற்சாலைகள் குறித்த இரண்டாவது ஊதியக் குழு செய்த பரிந்துரைகளில் பெரும்பாலானவற்றை இந்திய அரசு ஏற்றுக் கொண்டுள்ளது. நேரடி உடன்பாட்டின் மூலமாகவும் சமரச அதிகாரிகளின் முன்பு ஏற்பட்ட உடன்பாடுகள் மூலமாகவும் இந்தப் பரிந்துரைகள் செயல்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன. இன்று வரை இப் பிரச்சினைகள் குறித்து உடன்பாட்டின் கீழ் வந்த ஆலைகளின் எண்ணிக்கையும், இதில் ஈடுபட்ட தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கையும் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன :—

நெசவு ஆலைகளின் எண்ணிக்கை	100
தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கை	80,000

(ii) பொறியியல்.—பொறியியல் ஊதியக் குழுவின் பரிந்துரைகள் ஒருமுகமானதாக இல்லாததால், ஊதியக் குழுவின் தலைவர், சுயேச்சை உறுப்பினர்கள் ஆகியோர் செய்த பரிந்துரைகளை ஏற்றுச் செயல்படுத்துவது என்று இந்திய அரசு தீர்மானித்தது. பிரிவு வாரியாக, மேற்கூறிய பரிந்துரைகள் குறித்து கலந்துரையாடி ஓர் உடன்பாட்டிற்கு வருமாறு நிர்வாகிகளையும், சங்கங்களையும் கேட்டுக்கொண்டு தமிழ்நாடு அரசு பத்திரிகைகளில் செய்தி ஒன்று வெளியிட்டது. நேரடி நடவடிக்கையில் இறங்க வேண்டாம் என்றும், தேவைப்படும் பொழுதெல்லாம் சமரச அதிகாரிகளை அணுகுமாறும் நிர்வாகிகள், தொழிற்சங்கங்கள் ஆகியவை கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டன. ஊதியக் குழுவின் பரிந்துரைகளைச் செயல்படுத்துவதில் இது வரையில் 56 பொறியியல் நிறுவனங்களில் உடன்பாடுகள் ஏற்பட்டுள்ளன.

[1971 சூலை 22]

(iii) சர்க்கரை.—சர்க்கரைத் தொழிற்சாலைகள் குறித்து இரண்டாவது ஊதியக் குழுவின் பரிந்துரைகள் நடப்பாண்டில் அறிவிக்கப்பட்டன. இக் குழுவின் பெரும்பாலான பரிந்துரைகளை இந்திய அரசு ஏற்றுக் கொண்டுள்ளது. இத் தொழிற்சாலை தொடர்பாக, பரிந்துரைகளை விரைவில் நிறைவேற்றுவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்குமாறும், அதுபோன்று செயல்படுத்தப்படும் பொழுது ஏற்படும் பொருள்கள் குறித்து பிரிவுமட்டத்தில் தீர்த்துக்கொள்ளுமாறும், வேலை அளிப்போர், தொழிலாளர்கள் ஆகியோருக்கு அறிவுரை கூறி தமிழ்நாடு அரசு பத்திரிகைகளில் செய்தி ஒன்று வெளியிட்டது. ஊதியக் குழுவின் பரிந்துரைகளை வெளியிடுவதற்கு முன்பு ஊதியத்தில் இடைக்கால உயர்வு அளிக்கப்பட்டப் போதிலும், ஊதியக் குழுவின் பரிந்துரைகள் மீது பிரிவுமட்டத்தில் உடன்பாடு ஒன்றுக்கு வருவதற்கு அவர்களால் இயலவில்லை. இப்பிரச்சினை குறித்து விரைவில் உடன்பாடு ஏற்பட வேண்டும் என்று கோரி சில தொழிலாளர்கள் கங்கங்குளியிருந்து வேலைநிறுத்த அறிவிப்புகள் வந்ததால், இப் பொருள், 1971 பிப்ரவரி திங்கள் 12-ம் நாள் மாண்புமிகு தொழிலாளர் நல அமைச்சரால் மீண்டும் விவாதிக்கப்பட்டது. தொழிலாளர் நலத் துணை ஆணையாளரை அமைப்பாளராகவும், ஒவ்வொரு தரப்பிலும் 6 பிரதிநிதிகளைக் கொண்டும் குழு ஒன்று அமைப்பது குறித்து அக்கூட்டத்தில் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டது. இதுகுறித்து நடவடிக்கை எடுப்பது அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளது.

(iv) சாலைப் போக்குவரத்து.—சாலைப் போக்குவரத்துத் தொழில் குறித்த ஊதியக் குழுவின் இறுதியான பரிந்துரைகள் இந்திய அரசால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. பரிந்துரைகள் ஆணைத்தம் ஒருமனதாகச் செய்யப்பட்டவை. இதுவரையில், ஊதியக் குழுவின் பரிந்துரைகளை 105 பிரிவுகள் செயல்படுத்தியுள்ளன. இந்தப் பரிந்துரைகளை விரைவில் செயல்படுத்தும்படி எஞ்சியுள்ள நிர்வாகங்களை வற்புறுத்துமாறு துறை அதிகாரிகளுக்கு கட்டளையிடப்பட்டுள்ளது. சாலைப் போக்குவரத்துத் தொழில் குறித்து ஊதியக் குழுவின் பரிந்துரைகளை செயல்படுத்துவதற்கு 1971 ஜூன் திங்கள் 21-ம் நாள் நடந்த கூட்டத்தில், மாண்புமிகு தொழிலாளர் நல அமைச்சரும், மாண்புமிகு போக்குவரத்து அமைச்சரும், 1971 ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்டு திங்கள் முதல் தேதி வரையில் காலம் கொடுத்தார்கள்.

(v) மின்சாரம்.—மின்சாரம் குறித்து ஊதியக் குழுவின் இறுதியான பரிந்துரைகளை இந்திய அரசும், தமிழ்நாடு அரசும் ஏற்றுக்கொண்டுள்ளன. தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தைப் பொறுத்தவரையில், இதுவரை, மாண்புமிகு தமிழ்நாடு முதல் அமைச்சரின் தலையீட்டின் பேரில், கட்சிகளுக்கிடையே உடன்பாடு ஒன்று ஏற்பட்டு, இச் சட்டத்தின் 13 (1) பிரிவின் கீழ் உடன்பாட்டுக்குறிப்பு ஒன்று 1970 மே திங்கள் 27-ம் நாள் கையெழுத்திடப்பட்டது. தனியார் மின்சார நிறுவனங்களில் இப்பரிந்துரைகள் செயல்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன.

1971 சூலை 22]

தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தைப் பொறுத்தவரையில் உடன் பாடு காணப்பட்ட அதே முறைகளில், மின்சாரத் தொழிலாளர்கள் குறித்து மத்திய ஊதியக் குழுவின் பரிந்துரைகளைச் செயல்படுத்துவதற்கு உடனடியாக நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படவேண்டும் என்று கோரி மதுரை (தற்போது மாநகராட்சியாக அமைக்கப்பட்டுள்ளது), கோயம்புத்தூர், பொள்ளாச்சி, கரூர், தஞ்சாவூர் ஆகிய நகராட்சி மின்சார நிறுவனங்களில் உள்ள தொழிலாளர் சங்கத்தைச் சேர்ந்தவர்கள், வேலை நிறுத்த அறிவிப்பு கொடுத்தனர். தொழிலாளர் நல ஆணையாளரின் (பொறுப்பிலுள்ளவர்) பரிந்துரைகளின் பேரில், தொழிலாளர்கள் குறைகளை ஆராய்வதற்கும், பரிந்துரைகள் செய்வதற்கும் அதிகாரிகள் குழு ஒன்றை அரசு அமைத்துள்ளது.

(vi) தோல், தோல் பொருள்கள் குறித்த ஊதியக் குழு தனது பரிந்துரைகளை வெளியிட்டது. அவற்றை மாநில வரசு ஏற்றுக்கொண்டுள்ளது. வட ஆர்க்காடு மாவட்டத்தில் இருப்பதைத் தவிர இம் மாநிலத்திலுள்ள தோல் பதரிடுதல் தொழிற்சாலைகள் குறித்து 1970 மார்ச் திங்கள் 11-ம் நாள் தொழிலாளர் நல ஆணையாளரால் வழங்கப்பட்ட நடுவர் தீர்ப்பின்கீழ் ஊதியத்தைத் திருத்தி அமைக்கும் பிரச்சினையும் வருகிறது. 293 நிறுவனங்களில், 9,893 தொழிலாளர்களை வேலைக்கு அமர்த்தியுள்ள 224 நிறுவனங்கள் இதுவரையில் இப் பரிந்துரைகளைச் செயல்படுத்தியுள்ளன. எஞ்சியுள்ள பிரிவுகளில் செயல்படுத்தப்படுவது குறித்து சவனிக் கப்பட்டு வருகிறது.

(vii) கனரக இரசாயனம்.—இம் மாநிலத்திலுள்ள கனரக இரசாயனத் தொழிலைச் சேர்ந்த 8 பிரிவுகளில், 3,255 தொழிலாளர்களை வேலைக்கு அமர்த்தியுள்ள 6 பிரிவுகள் கனரக இரசாயனம், உரத் தொழில் குறித்த ஊதியக் குழுவின் பரிந்துரைகளை இதுவரையில் செயல்படுத்தியுள்ளன.

12. தொழிற் சங்கங்கள்.—1970 ஆம் ஆண்டு ஜனவரித் திங்கள் 1 ஆம் நாள் அன்று இருந்த பதிவு செய்யப்பட்ட தொழிற் சங்கங்களின் எண்ணிக்கை 1,758 ஆகும். நடப்பாண்டில், 301 சங்கங்கள் பதிவு செய்யப்பட்டன. 196 சங்கங்களின் பதிவுகள் நீக்கப்பட்டன. 7 சங்கங்கள் கலைக்கப்பட்டன. அதன் மூலம் நடப்பாண்டின் இறுதியில் இயங்கும் தொழிற் சங்கங்களின் எண்ணிக்கை 1,856 ஆக ஆனது. ஒரு தொழிலுக்கு ஒரு சங்கம் அமைக்கும் கருத்தை அரசு பரிசீலித்து வருகிறது.

13. தொழிற்சாலையில் ஒழுங்கு முறை விதிக் கோவை.—ஒழுங்கு முறை விதிக் கோவை முதலியவற்றைச் செயல்படுத்தும் பணி மாநில மதிப்பீடு-செயல்படுத்துக் குழுவிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளது. ஒழுங்குமுறை விதிக் கோவையின் விதித் துறைகள் அச்சிடப்பட்டு, வேலை அளிப்போருக்கும், தொழிலாளர் சங்கங்களுக்கும் அனுப்பப்பட்டன. பல்வேறு தொழில் உரிமையாளர்கள்,

[1971 சூலை 22]

பணியாளர் சங்கங்கள், மத்திய நிறுவனங்களுடன் இணைக்கப் படாத உள்ளூர் சங்கங்கள் ஆகியவற்றுடன் தொடர்பு கொண்டு, ஒழுங்குமுறை விதிக்கோவைக்கு ஏற்பளிக்கும்படி, அவர்களுக்கு ஆலோசனை கூறுமாறு தொழிலாளர் நல அதிகாரிகள், தொழிற்சாலைகள் ஆய்வாளர்கள் ஆகியோர் கட்டளையிடப்பட்டுள்ளார்கள். தொழிலாளர் நலத்துறை அதிகாரிகளின் நன் முயற்சி களினால் 2,176 தொழிற் சங்கங்கள், 260 நிர்வாகத்தினர், 24 உள்ளூர் சங்கங்கள் ஆகியவை ஒழுங்குமுறை விதிக்கோவையைத் தாம் ஏற்றுக்கொள்ளுவதாக 1970 டிசம்பர் திங்கள் 31-ஆம் நாள் வரை எழுத்து மூலம் தெரிவித்துள்ளன.

ஒழுங்குமுறை விதிக்கோவையை மீறுதல், தீர்ப்புகளைச் செயற்படுத்தாமை, சங்கங்களுக்கு ஏற்பளிக்காமை முதலியவற்றிற்காக தொடரப்பட்ட 77 வழக்குகளில் (1970 ஜனவரி திங்கள் 1-ஆம் நாள் அன்று முடிவுறாத நிலையில் உள்ள வழக்குகள் 37; 1970-ல் அறிவிக்கப்பட்ட வழக்குகள் 40), 1970-ல் 36 வழக்குகள் முடிக்கப்பட்டன. ஆண்டு முடிவில் 41 வழக்குகள் பற்றி புலனாய்வு செய்யப்பட்டு வந்தன.

மாநில மதிப்பிடுதல்-செயற்படுத்துதல் குழு 1970 ஜனவரி திங்கள் 24-ஆம் நாள், 1970 செப்டம்பர் திங்கள் 3-ஆம் நாள் ஆகிய நாட்களில் கூடி, ஒழுங்குமுறை விதிக்கோவையினை மீறுதல், சங்கங்களுக்கு ஏற்பளித்தல், மதிப்பிடுதல், செயற்படுத்துதல் தொடர்பான பணிகள் ஆகியவற்றைப்பற்றி விவாதித்தது. இக்குழு 1970 ஜனவரியில் மீண்டும் மாற்றியமைக்கப்பட்டது. தொழிலாளர் நல ஆணையாளர் இதன் தலைவர் ஆவார். தொழிலாளர் தனித் துணை ஆணையாளர் இக்குழுவின் செயலாளர்வார்.

14. 1965-ஆம் ஆண்டு பூரிப்பூதியம் வழங்கல் சட்டம்-இச் சட்டத்தின் 19-வது பிரிவின் கீழ் பூரிப்பூதியம் வழங்குவதற்காக கால அளவை நீட்டிக்க, தொழிலாளர் நல ஆணையாளருக்கு அரசு அதிகாரம் வழங்கியுள்ளது. இவ்வாண்டில் 77 தொழில் நிறுவனங்களுக்குக் (4 கூட்டுறவு நிறுவனங்கள் உட்பட) கால நீட்டிப்பு வழங்கப்பட்டுள்ளது.

1965-ம் ஆண்டு பூரிப்பூதியம் வழங்கல் விதிகளின் 3 (b) விதியை 1965-ஆம் ஆண்டு பூரிப்பூதியம் வழங்கல் சட்டத்தின் 2(1) பிரிவுடன், சேர்த்துப் படிக்கையில் வகை செய்யப்பட்டுள்ளவாறு நிர்வாகத்தினர் தங்களுக்கு கணக்கு ஆண்டை மாற்றிக்கொள்வதற்கு ஒரு நிறுவனத்தை அனுமதித்து 1970-ல் தொழிலாளர் நல ஆணையாளர் ஆணை பிறப்பித்தார்.

IV.

சமூகப் பாதுகாப்புச் சட்டம் இயற்றுதல்.

1923-ஆம் ஆண்டு தொழிலாளர் இழப்பீட்டுச் சட்டம்.-1969-ஆம் ஆண்டில் 694 விண்ணப்பங்கள் தாக்கல் செய்யப்பட்டிருக்கையில், இவ்வாண்டில், 1,024 விண்ணப்பங்கள் பதிவாகியுள்ளன. 1970-ஆம் ஆண்டு ஜனவரி திங்கள், 1-ஆம் நாளின்படி 428 விண்ணப்பங்கள்

1971 ஜூலை 22]

முடிவுறு நிலையில் உள்ளன. மொத்தம் 1,452 விண்ணப்பங்களில் 1970-ல் 1,092 விண்ணப்பங்கள் மீது முடிவெடுக்கப்பட்டன. (1969-ல் 682 விண்ணப்பங்கள் மீது முடிவெடுக்கப்பட்டன).

தொழிலாளர் இழப்பீட்டுச் சட்டத்தின்கீழ் இழப்பீடு கோருகின்ற ஏழைத் தொழிலாளர்களுக்கு அல்லது அவர்களைச் சார்ந்துள்ளவர்களுக்கு அரசுச் செலவில் வழக்குரைஞர் பணியை ஏற்படுத்தித் தருவதற்காக 1975-ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி திங்கள் 28-ஆம் நாள் வரையிலான ஐந்து ஆண்டுக்கால அளவிற்கு இவ்வரசு ஆண்டொன்றுக்கு ரூ. 1,000 வழங்க ஏற்பாடு செய்துள்ளது. தொழிலாளர் இழப்பீட்டுக் கூடுதல் ஆணையாளரின் ஆணைகளுக்கு எதிராக தொழில் நிறுவனங்களின் நிர்வாகத்தினர் மேல் முறையீடு செய்யும் பொழுது, தொழிலாளர் உயர் நீதிமன்றத்தில் அதை எதிர்த்து வழக்காடுவதற்காக, காயமடைந்த பணியாளருக்கோ அல்லது இறந்துவிட்ட பணியாளரைச் சார்ந்துள்ளவர்களுக்கோ வழக்குரைஞரை நியமிப்பதற்கான உதவியும் வழங்கப்படுகிறது. (ஆனால், இத்தகைய நேர்வுகளில் தொழிலாளர் இழப்பீட்டுக் கூடுதல் ஆணையாளரின் முன்பு வழக்கு நடப்பதற்காக ஏற்கனவே இத்தகைய உதவி அளிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும்). 1970-ல் இரண்டு வழக்குகளில் சட்ட உதவிக்காக ரூ. 80 வழங்கப்பட்டது.

2. 1961-ஆம் ஆண்டு பேறுகால நலச் சட்டம்.—1961-ஆம் ஆண்டு பேறு கால நலச் சட்டம் (மத்திய சட்டம்) அதன்கீழ் செய்யப் பட்ட விதிகள் இவற்றின் விதித்துறைகளின்கீழ் பெண் தொழிலாளர்களுக்கான பேறுகால நலன் வழங்குதல் 1967-ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் திங்கள் 1-ஆம் நாளிலிருந்து முறைப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

3. 1952-ஆம் ஆண்டு தொழிலாளர்கள் வருங்கால வைப்புநிதிச் சட்டம்.—தொழிற்சாலைத் தொழிலாளர்களுக்கு கனிசமான அளவில் நிதிப் பாதுகாப்பு வழங்குதல், உற்றுழிப் பொருளுதவி அளித்தல் ஆகியவற்றில் 1952-ஆம் ஆண்டு தொழிலாளர்கள் வருங்கால வைப்புநிதிச் சட்டம் முக்கிய பங்கு வகிக்கிறது. 1970-ல் இச் சட்டம் மேலும் ஒரு தொழிலுக்கு அதாவது “பொது ஈட்டுறுதிப் பணிகளில் மட்டும் ஈடுபட்டுள்ள பணியாளரமைப்பிற்கு” இச் சட்டம் நீட்டிக்கப்பட்டுள்ளது. இவ்வாறாக, 1969-ல் 123 தொழிற்சாலைகள்/பணியாளரமைப்பின் வகைகள் இச் சட்டத்தின்கீழ் பயனடைந்திருக்க, 1970-ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் திங்கள் 31-ஆம் நாள் வரை 124 தொழிற்சாலைகள்/பணியாளரமைப்பின் வகைகள் இச் சட்டத்தின் செயல் வரம்புக்குள் வந்துள்ளன. தமிழ்நாட்டில், 1952-ஆம் ஆண்டு தொழிலாளர்கள் வருங்கால வைப்பு நிதிச் சட்டத்தின்கீழ் 6,000 பணியாளர் அமைப்புக்கள்/தொழிற்சாலைகள் கொண்டுவரப்பட்டுள்ளன. இந்தப் பணியாளரமைப்புகளில் உள்ள தொழிலாளர்கள்/சந்தாதாரர்களின் எண்ணிக்கை முறையே 5,96,562, 5,27,226 ஆகும்.

[1971 சூலை 22]

4. உதவித் தொகைகள்/நிர்வாகச் செலவுகள்/ஆய்வுக் கட்டணங்கள் பற்றிய கேட்பு/வசூல்/நிலுவை குறித்த புள்ளி விவரங்கள்.—

நிலுவையின் தன்மை.	கேட்பு 1970 செப்டம்பர் 30-ம் நாள் வரை.	வசூல், 1970 செப்டம்பர் 30-ம் நாள் வரை.	1970 அக்டோபர் 1-ஆம்நாளின் படி நிலுவை.
	ரூ.	ரூ.	ரூ.
நடப்பு உதவித் தொகை.	8,94,78,475.62	7,79,91,329.90	1,14,87,145.72
நிர்வாகச் செலவு	21,60,786.27	19,39,325.95	2,21,460.32
ஆய்வுச் செலவு ..	2,92,870.79	2,92,565.09	305.70
முந்தைய ஆண்டில் சேர்ந்து வந்த தொகை.	25,90,418.94	25,72,064.41	18,354.53

பொருளாதாரச் சீர்கேடு, குறிப்பாகப் பஞ்சாலை, பொறியியல் தொழில்களில் ஏற்பட்ட மந்தம் காரணமாக இந்த நிலுவைத் தொகை பெருகியுள்ளது. சென்ற ஆண்டில், பொருளாதாரச் சீர்கேட்டினால் மோசமாகப் பாதிக்கப்பட்ட இத் தொழிற்சாலைகள் சிறிது சிறிதாக அதிலிருந்து விடுபட்டு வருகின்றன. அவற்றிடமிருந்து வரவேண்டிய நிலுவைத் தொகைகளை ஆய்ந்த வரையில் வசூலிப்பதற்கு மாநில அரசின் உதவியுடன் தீவிரமாக நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன.

1952-ஆம் ஆண்டு தொழிலாளர்கள் வருங்கால வைப்பு நிதிச் சட்டத்தின்கீழ் வலுக்கட்டாய முறைகள் மூலம் அதாவது, நிலுவைகளை நிலவரி போல் வசூல் செய்தல், இழப்பீட்டுத் தண்டத் தொகைகள் விதித்தல், தொகை செலுத்தத் தவறிய நிறுவனங்கள் மீது வழக்கு தொடருதல், முதலிய வலுக்கட்டாய நடவடிக்கைகள், தொகை செலுத்தத் தவறிய நிறுவனங்கள் மீது எடுக்கப்பட்டுள்ளன. ஆயினும், இவ்வாறு தொகை முழுவதையும் வசூலிப்பது அத் தொழில் சீரடைவதைப் பொறுத்ததாகும்.

5. வட்டி வீதம்.—1970-71-ஆம் நிதி ஆண்டிற்கு தொழிலாளர் வருங்கால வைப்புநிதியில் ஒவ்வொருவரின் கணக்கிலும் உள்ள தொகைக்காக 5.70 சத வீதம் வட்டி வரவு வைக்கப்பட்டுள்ளது, முந்தைய ஆண்டில் 5.50 சதவீத வட்டியே அனுமதிக்கப்பட்டது என்பது ஒப்பு நோக்கத்தக்கதாகும்.

6. முன்பணங்கள்.—இந்த ஆய்வு ஆண்டில் திரும்ப வசூலிக்காத முன்பணமாக ரூ. 109 லட்சம் வரையில் உறுப்பினர்களுக்கு வழங்கப்பட்டுள்ளது.

7. வருங்கால வைப்பு நிதித் கணக்குகளைத் தீர்த்து இறுதியாகத் தொகை கொடுத்தல்.—1969-ஆம் ஆண்டு ஜனவரி திங்கள் 1-ஆம் நாள் முதல் டிசம்பர் திங்கள் 31-ஆம் நாள்வரை உள்ள கால அளவில் வருங்கால வைப்பு நிதியிலிருந்து கணக்குத் தீர்த்து பணம் கொடுக்கும் வகையில் ரூ. 3,42,61,323.95 வழங்கப்பட்டிருக்கையில், 1970-ஆம் ஆண்டு ஜனவரி திங்கள் 1-ஆம் நாள் முதல் செப்டம்பர்

1971 சூலை 22]

திங்கள் 30-ஆம் நாள் வரையுள்ள கால அளவில் இவ்வகையில் ரூ. 2,34,55,311.13 வழங்கப்பட்டது. தனியர், இறந்துவிட்ட 328 உறுப்பினர்களின் வாரிசுகளுக்கு/நியமனதாரர்களுக்கு மாண நிவாரண நிதியிலிருந்து கூடுதல் பயனாக ரூ. 1.17 லட்சம் வழங்கப்பட்டது.

8. ஆண்டுக் கணக்கு விவரம் அளித்தல்.—உறுப்பினர்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டிய 1969-70-க்கான 466,825 ஆண்டுக் கணக்கு விவரத்தில் 1970-ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் திங்கள் 31-ஆம் நாள் வரை 126,524 பேர்களுக்குக் கணக்கு விவரம் அனுப்பப்பட்டுள்ளது.

9. வட்டாரக் குழு-தொழிலாளர்கள் வருங்கால வைப்பு நிதி—தமிழ் நாடு வட்டாரம்—தமிழ் நாடு வட்டாரத் தொழிலாளர்கள் வருங்கால வைப்புநிதி, வட்டாரக் குழு ஆய்வு ஆண்டில் 1970ஆம் ஆண்டு ஜனவரி திங்கள் 10ஆம் நாளிலும், ஜூன் திங்கள் 27ஆம் நாளிலும் கூடியது. இக்கூட்டம், 1952-ஆம் ஆண்டு தொழிலாளர் வருங்கால வைப்புநிதித் திட்டம் செயல்படுவது தொடர்பான பல் வேறு பொருள்கள் பற்றி விரிவாக விவாதித்தது.

10. ஆய்வு ஆண்டில், 1952ஆம் ஆண்டு தொழிலாளர் வருங்கால வைப்புநிதித் திட்டத்திற்கு முக்கியமான திருத்தங்கள்.—(1) கீழ்க் கண்ட தொழில் நிறுவனங்களில் பணிபுரிகின்ற தொழிலாளர்கள், 1970-ஆம் ஆண்டு மார்ச்சு திங்கள் 1-ம் நாள் முதல் 50 அல்லது அதற்கு மேற்பட்டவர்கள் பணிபுரிகின்ற தொழிற்சாலையைச் சேர்ந்த தொழிலாளர்கள் ஆகியோருக்குக் கொடுக்கவேண்டிய உதவித்தொகையை அவர்களுக்கு சம்பளத்தில் 8 சத வீதமாக உயர்த்துவதற்குத் தேவையான அறிவிப்புகள் வெளியிடப்பட்டுள்ளன:—

(i) பயன முகவரமைப்புகள் ; (ii) அனுப்பும் முகவரமைப்புகள் ; (iii) மாக்கனைட் சுரங்கங்கள் ; (iv) கல் வெட்டி எடுக்கு மிடங்கள் ; (v) இரும்புக் கலப்பற்ற உலோகங்களும் உலோகக் கலவைகளும் ; (vi) அகர் ஊதுவத்தி.

(2) சுடு செங்கல்லுக்குரிய கரிமன் கிடைக்கும் சுரங்கம், ஜிப்சம் சுரங்கம் ஆகியவை, தொழிலாளர் வருங்கால வைப்பு நிதித் திட்டத்தின் 2-வது பாரா (KKK) வில் கூறியுள்ளபடி குறிப்பிட்ட காலங்களில் செய்யப்படும் தொழில்கள் என அறிவிக்கப்பட்டுள்ளன.

(3) விலக்களிக்கப்பட்ட / விலக்களிக்கப்படாத பணியாளர் மைப்பில் பணிபுரியும் தொழிலாளர்கள், வருங்கால வைப்புநிதிச் சேர்ப்புத் தொகைகளை முதலீடு செய்வதற்கு இந்திய அரசு 1970-ம் ஆண்டு ஏப்ரல் திங்கள் 1ஆம் நாளிலிருந்து கீழ்க்கண்ட முதலீட்டு முறையை வகுத்துள்ளது:—

(i) மத்திய அரசு ஈட்டு ஆவணங்களில் 50 சத வீதத்திற்குக் குறையாமல்.
(Central Government Securities)

(ii) மாநில அரசால் வெளியிடப்பட்ட ஈட்டு ஆவணங்களில், நிறு சேமிப்புகளில், மத்திய/மாநில அரசால் உத்தரவாதமளிக்கப்பட்ட ஈட்டு ஆவணங்களில், } எஞ்சியவை.

[1971 சூலை 22]

11. தொழிலாளர் அரசு காப்புறுதித் திட்டம்.—1970-ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் திங்கள் 31ஆம் நாள் அன்று நிலவரப்படி இம் மாநிலத்தில் 35 இடங்களில் தொழிலாளர் அரசு காப்புறுதித் திட்டம் செயலிலுள்ளது. இத் திட்டத்தின்கீழ் 3,84,600 குடும்பப் பிரிவுகள் அடங்கிய நிலையில் தோராயமாக 15,38,400 பேர் பயனடைகிறார்கள். மேற்சொன்ன இடங்களில், இத் திட்டத்தின்கீழ் 90 முழுநேர தொழிலாளர் அரசு காப்புறுதி மருந்தகங்களும், 9 இயல் மருந்தகங்களும், (Mobile Dispensaries) தொழிலதிபர்கள் பயன்படுத்திக் கொள்ளத்தக்க 3 மருந்தகங்களும், 2 பகுதிநேர மருந்தகங்களும் செயல்படுகின்றன.

1970-71-ல் தொழிலாளர் அரசு காப்புறுதித் திட்டத்தின்கீழ், திருநெல்வேலி மாவட்டம், தூத்துக்குடி, விக்கிரமசிங்கபுரம் ஆகிய இடங்களில் காப்புறுதி செய்துகொண்டவர்களின் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு 1970ஆம் ஆண்டு ஜூலை திங்கள் 13ஆம் நாளிலிருந்து மருத்துவ வசதியை அரசு நீட்டித்துள்ளது.

இவ்வாண்டில், கீழ்க்கண்ட இடங்களில் அவற்றிற்கு எதிராகக் குறிப்பிட்டுள்ள நாளிலிருந்து இத் திட்டம் செயற்படுத்தப்பட்டுள்ளது:—

- (1) இராமநாதபுரம் மாவட்டம், ஏரது 1970ஆம் ஆண்டு செப்நகர் நகராட்சி எல்லைக்கு வெளியே டெம்பர் திங்கள் 27ஆம் அடுத்தள்ள தொழிற்சாலைப் பகுதி. நாள்.
- (2) தென் ஆற்காடு மாவட்டத்தின் 1970ஆம் ஆண்டு நவம்பர் நெல்லிக்குப்பம், வடலூர் ஆகிய பர் திங்கள் 1-ஆம் இடங்களில். நாள்.

சென்னைக்கு அருகில் உள்ள மீனாட்சியில் 1971ஆம் ஆண்டு ஜனவரி திங்கள் 13ஆம் நாள் அன்று, புதிய தொழிலாளர் அரசு காப்புறுதி மருந்தகம் ஒன்று திறக்கப்பட்டுள்ளது. மற்றொரு மருந்தகம் 1971ஆம் ஆண்டு மே திங்கள் 29ஆம் நாளில் சேலம் மாவட்டம், கோனூரில் (இராமன் நகர்) திறக்கப்பட்டுள்ளது. பழனி, நெய்க்காரப்பட்டி (மதுரை மாவட்டம்), திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டம், உசிலம்பட்டி (மணப்பாறை), ஆகிய இடங்களில், காப்புறுதி செய்து கொண்டவர்களுக்கும் அவரது குடும்பத்தினருக்கும் 1971ஆம் ஆண்டு ஜூன் திங்கள் 26ஆம் நாள் முதல் தொழிலாளர் அரசு காப்புறுதித் திட்டத்தின்கீழ் மருத்துவ வசதிகள் நீட்டிக்கப்படுகிறது.

12. மருத்துவமனை.—சென்னை, அய்யனாவரத்தில் தொழிலாளர் அரசு காப்புறுதிப் பிணியாளர்களுக்கென்றே எல்லா மருத்துவ வசதிகளும் நிறைந்த மருத்துவமனையொன்று 1962ஆம் ஆண்டு ஏப்ரலிலிருந்து செயல்பட்டு வருகிறது. சென்னையிலும் அதைச் சுற்றியுள்ள பகுதிகளிலும் இத் திட்டத்தின்கீழ் வரும் தொழிலாளர்களது குடும்பங்களுக்கு இத்திட்டத்தை நீட்டித்துள்ளதையொட்டி அம் மருத்துவமனையில் படுக்கைகளின் எண்ணிக்கை 625-ஆக உயர்த்தப்பட்டுள்ளது. கோயம்புத்தூரில் 300 படுக்கைகள்

1971 சூலை 22]

கொண்ட புதிய தொழிலாளர் அரசு காப்புறுதித் திட்ட மருத்துவ மனை ஒன்று 1970-ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்டு திங்கள் 31-ஆம் நாளிலிருந்து தொடங்கப்பட்டுள்ளது. இதைப் போன்ற மருத்துவமனை ஒன்று 1971-ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் திங்கள் 13-ஆம் நாளிலிருந்து மதுரையில் செயல்படத் தொடங்கியுள்ளது.

வார்டுகளும், இணைப்புகளும்.—தாம்பரம் அரசினர் எலும்பு உருக்கி நோய் நலம்பேண் மருத்துவமனையில் 52 படுக்கைகள் கொண்ட தொழிலாளர்கள் அரசு காப்புறுதி வார்டுகள் நிலையாகத் தொடங்கப்பட்டுள்ளன. சிவகாசி, அரசினர் மருத்துவமனையில் 12 படுக்கைகளுடன் கூடிய தொழிலாளர் அரசு காப்புறுதி பிரிவு ஒன்று அமைக்கப்பட்டுள்ளது. லால்குடி அரசினர் மருத்துவ மனையில் தொழிலாளர்கள் அரசு காப்புறுதி நோயாளிகளுக்குக் கன்றே 10 படுக்கைகள் கொண்ட வார்டு ஒன்று கட்டி முடிக்கப் பட்டுள்ளது. கோவில்பட்டி அரசினர் மருத்துவமனையில் 32 படுக்கைகள் கொண்ட தொழிலாளர் அரசு காப்புறுதி வார்டு ஒன்று கட்டி முடிக்கப்பட்டுள்ளது. நாகர்கோவில் அரசினர் மருத்துவமனையில் 26 படுக்கைகள் கொண்ட தொழிலாளர் அரசு காப்புறுதி எலும்பு உருக்கி நோய் வார்டு ஒன்றும், பெண்ணுத்தூர் (வட ஆற்காடு மாவட்டம்) அரசினர் எலும்புருக்கி நோய் நலம்பேண் நிலையத்தில் 16 படுக்கைகள் கொண்ட எலும்பு உருக்கி நோய் வார்டு ஒன்றும் கட்டுவதற்கு அரசு ஒப்பளிப்பு வழங்கியுள்ளது. நாகர்கோவில் உள்ள எலும்பு உருக்கி நோய் வார்டு செயல்படத் தொடங்கியுள்ளது. காவேரி நகர், உசிலம் பட்டி (திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டம்) ஆசிய இடங்களில் உள்ள தொழிலாளர் அரசு காப்புறுதி மருந்தகங்கள் ஒவ்வொன்றிலும் 10 படுக்கைகள் கொண்ட வார்டுகள் அமைப்பிற்கும் அரசு அனுமதி வழங்கியுள்ளது.

13. தொழிலாளர் அரசு காப்புறுதி மருந்தகங்கள்.—இவ் வாண்டில், சூலை, திருவல்லிக்கேணி ஆசிய இடங்களில் உள்ள இரண்டு தொழிலாளர் அரசு காப்புறுதி மருந்தகங்கள் புதிதாகக் கட்டப்பட்ட கட்டிடங்களில் 1970-ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் திங்கள் 10-ம் நாள் அன்று செயல்படத் தொடங்கின. இத்துடன், கீழ்க்கண்ட இடங்களில் புதிதாகக் கட்டப்பட்ட கட்டிடங்களில் தொழிலாளர் அரசு காப்புறுதி மருந்தகங்கள் செயல்படுகின்றன:—

1. தண்டையார்பேட்டை.

10. இராஜபாளையம்.

2. பெரம்பூர்-I.

11. தூத்துக்குடி.

3. செம்பியம்.

12. வி. கே. புரம்

4. சிங்காநல்லூர்.

13. காவேரி நகர்.

5. ஒண்டிப்புதூர்.

14. இராமஜி நகர்.

6. செளரிப்பாளையம்.

15. மேட்டூர் அணை (மேல் நிலை)

7. உப்பிலிப்பாளையம்.

16. மேட்டூர் அணை (கீழ் நிலை).

8. வெள்ளலூர்.

17. கொண்டித்தோப்பு.

9. சிவகாசி.

18. கீழ்ப்பாக்கம்.

[1971 சூலை 22]

19. திருவொற்றிபுர்.	26. பரவை.
20. செங்குன்றம் (Red Hills).	27. உருமலைப்பேட்டை.
21. அம்பத்தூர்.	28. பல்லாவரம்.
22. ஆவடி.	29. முனிச்சாலை ரோடு.
23. திருநகர்.	30. திருப்பூர்.
24. பொன்னாகரம்.	31. கும்பகோணம்.
25. பழங்காந்தம்.	32. கோவல்லபட்டி.

பணியாளர்கள் குடியிருப்புகளுடன் கூடிய மேற்சொன்ன மருந்தகங்கள் ரூ. 206 லட்சம் செலவில் கட்டப்பட்டுள்ளன.

14. செலவு.—தொழிலாளர் அரசு காப்புறுதித் திட்டத்தின்கீழ் மருத்துவ வசதிகள் அளிப்பதற்கு ஆகும் செலவு முதலில் மாநில அரசால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு, காப்புறுதி செய்து கொண்ட தொழிலாளருக்கும் அவரது குடும்பத்தினருக்கும் மருத்துவ வசதிகள் அளிக்கப்படுகின்ற இடங்களில் இச் செலவை 7:1 என்ற விகிதத்திலும் காப்புறுதி செய்து கொண்டவர்களுக்கு மட்டும் மருத்துவ வசதி அளிக்கப்படுகின்ற இடங்களில் 3:1 என்ற விகிதத்திலும் மாநில அரசும், தொழிலாளர் அரசு காப்புறுதிக் கழகமும் பகிர்ந்து கொள்கின்றன. கட்டிட செலவு முழுவதையும் தொழிலாளர் அரசு காப்புறுதிக் கழகம் ஏற்றுக்கொள்கிறது. 1970 ஏப்ரல் திங்கள் 1ஆம் நாள் முதல் 1970 டிசம்பர் திங்கள் 31ஆம் நாள் வரையில் கொடுக்கப்பட்ட ரொக்கப் பண உதவி புள்ளி விவரம் வருமாறு:—

	ரூ.
(அ) தற்காலிக ஏலாமை நல உதவி	11,52,967-47
(ஆ) நிலையாக ஏலாமையுற்றோர் நல உதவி	10,90,077-11
(இ) ஏலாமையுற்றோர் நல உதவி	1,32,546-91
(ஈ) நோய்க்கால உதவி	91,68,597-33
(உ) நாள் பட்ட நோய்க்கால உதவி	5,96,099-40
(ஊ) பேறுகால நல உதவி	4,71,678-53
(எ) இறுதிச் சடங்குகளுக்கான செலவுத் தொகை	60,100-00
மொத்தம்	1,21,11,116-22

இத் திட்ட உதவியை நீட்டிக்கவும் சமூக நல நடவடிக்கையின் கீழ் அதிகப்படியான பகுதியைக் கொண்டுவரவும் அதிகமான தொழிலாளர்களையும் அவர்தம் குடும்பத்தினரையும் பயனடையச் செய்யவும் அரசு விரும்புகிறது. எனினும், தொழிலாளர்கள் அரசு காப்புறுதிக் கழகம் விதித்த மருத்துவ வசதிச் செலவுக்கான மேல் வரம்பு காரணமாக இக் குறிக்கோள் அளவை அடைய முடியவில்லை. தொழிலாளர் அரசு காப்புறுதிக் கழகம், இத் திட்டத்தின் கீழ் ஒரு தொழிலாளருக்கு ஆண்டு ஒன்றுக்கு ரூ. 50 வரையில்தான் மருத்துவ வசதி வழங்கவேண்டும் என்று தொடக்கத்தில் மேல் வரம்பு விதித்தது. முன்னாள் தொழிலாளர் நல அமைச்சரின்

1971 சூலை 22]

தலைமையில் அனுப்பப்பட்ட மாநிலக் குழு இந்திய அரசிடம் குறிப்பு ஒன்றைக்கொடுத்து மேல்வரம்பை நீக்கும்படி கோரியதன் பயனாக, வரையறுக்கப்பட்ட மருத்துவ வசதிக்காக தொழிலாளர் குடும்பம் ஒன்றிற்கு 50 ஆகவும், விரிவு படுத்தப்பட்ட மருத்துவ வசதிக்கு ரூ. 54 ஆகவும், மருத்துவமனை தங்க வசதி உட்பட முழு மருத்துவ வசதிக்கு ரூ. 64 ஆகவும் மேல்வரம்பைத் தொழிலாளர் அரசு காப்புறுதிக் கழகம் திருத்தியமைத்தது. எனினும், ஒரு குறிப்பிட்ட ஆண்டில் இந்த மேல் வரம்பை விட மருத்துவச் செலவு அதிகப்படுமேயானால் அச் செலவை மாநில அரசே ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். தொழிலாளர் அரசு காப்புறுதிக் கழகம் அச் செலவில் ஒரு பகுதியைக் கூட ஏற்காது. திருத்தி அமைக்கப்பட்ட மேல் வரம்பின் விளைவாக மாநில அரசு கூடுதலாக ரூ. 125 லட்சம் செலவு ஏற்க வேண்டியிருக்கும்.

15. தொழிலாளர் அரசு காப்புறுதித் திட்டத்தின்கீழ் குடும்ப நலத் திட்டம்—சென்னை அய்யனாவரத்திலுள்ள தொழிலாளர் அரசு காப்புறுதி மருத்துவமனை, முனைப்புத் திட்டத்தின்கீழ் கருத்தடை அறுவை மருத்துவம் செய்வதற்கான ஏற்பாடுக்கப்பட்ட அறுவை மருத்துவ நிலையமாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

தொழிலாளர் அரசு காப்புறுதித் திட்டத்தின்கீழ், காப்புறுதி செய்துகொண்ட தொழிலாளர்களுக்கும் அவர்தம் குடும்பத்தினருக்கும் மருத்துவ வசதி அளிக்கப்பட்டு வருகின்ற இடங்களில் அமைக்கப்பட்டுள்ள எல்லா மருத்துவச் சாலைகளிலும் குடும்ப நலத்திட்ட மருந்தகங்கள் அமைக்க அரசு ஒப்பளிப்பு வழங்கியுள்ளது.

16. அரசு உதவி பெறும் தொழிலாளர்கள் வீட்டு வசதித் திட்டம்.—1948-ஆம் ஆண்டு தொழிற்சாலைகள் சட்டத்தின் வரம்பெல்லைக்குட்பட்ட தொழிலாளர்களுக்கும், நிலக்கரி மைக்கா சுரங்கங்களைத் தவிர ஏனைய சுரங்கங்களில் பணி புரிகின்ற தொழிலாளர்களுக்கும் வீட்டு வசதி கிடைக்கும் வகையில், தொழிலாளர்கள் வீட்டு வசதித் திட்டத்தை அமைக்கும் நோக்கத்துடன் அரசு உதவி பெறும் தொழிலாளர்கள் வீட்டு வசதித் திட்டத்தை இந்திய அரசு தொடங்கியது. இத் திட்டத்தின்கீழ், மாநில அரசு சட்டப்படிக்கான வீட்டு வசதி வாரியம், தொழிலதிபர்கள், தொழிற்சாலைத் தொழிலாளர்களின் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் ஆகியவற்றிற்கு கடனாகவும், உதவித் தொகையாகவும் இந்திய அரசு நிதி உதவி வழங்குகிறது.

17. பொதுத் துறை—பொது, தனியார், கூட்டுறவுத் துறைகளுக்காக நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் ரூ. 150 லட்சம் நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளது. மொத்தத்தில் வீட்டு வசதிக்கான நிதி ஒதுக்கீட்டில் சுமார் 50 சதவீதத்தைக் குறைக்குமாறு திட்ட ஆணைக் குழுவின் ஆலோசகர் பின்னர் பரிந்துரை

[1971 சூலை 22]

செய்துள்ளார். குறைத்துப் பரிந்துரை செய்யப்பட்ட நிதி ஒதுக்கீடு வருமாறு :—

திட்டத்தின் பெயர்

நான்காவது
ஐந்தாண்டுத்
திட்டம்.

ரூ.

அரசு உதவி பெறும் தொழிலாளர் வீட்டு வசதித் 45 லட்சம்.
திட்டம் (பொதுத் துறை).

அரசு உதவி பெறும் தொழிலாளர் வீட்டு வசதித் 20 லட்சம்.
திட்டம் (தனியார் துறை).

மலைத் தோட்டத் தொழிலாளர்கள் வீட்டு வசதித் 5 லட்சம்.
திட்டம்.

1969-70-ல் பிளமேட்டில் 12 வீடுகளுக்கான கட்டிட பணி களுக்காக ரூ. 2.91 லட்சம் செலவிடப்பட்டு, பணியும் முடிக்கப் பட்டுவிட்டது.

நடப்பாண்டில் (1970-71), பொதுத் துறையில் வீட்டு வசதித் திட்டத்தை நிறைவேற்ற வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீட்டில் ரூ. 9 லட்சமும், திருத்த மதிப்பீட்டில் ரூ. 1.23 லட்சமும் ஒதுக்கப் பட்டுள்ளது. 1970-ல் ரூ. 0.28 லட்சம் செலவு செய்யப்பட்டது. தமிழ்நாடு வீட்டு வசதி வாரியம் பிளமேட்டில் (கோயம்புத்தூர் மாவட்டம்) 12 குடியிருப்புகளைக் கட்டி முடித்துள்ளது.

18. தனிப்பட்ட தொழில் உரிமையாளர் திட்டம்.—1970-71 வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீட்டில் ரூ. 1.25 லட்சமும், திருத்த மதிப் பீட்டில் ரூ. 0.50 லட்சமும் இத்திட்டத்திற்காக ஒதுக்கப் பட்டுள்ளது. முன்தயம்பாக்கம், திருவாளர்கள் தென் இந்தியா உருக்கு-சர்க்கரை (தனியார்) நிறுவனம், தனது தொழிலாளர் களுக்கு 10 வீடுகள் கட்டிக்கொள்வதற்காக அதற்கு நிதி உதவி செய்யும் செயற்குறிப்பிற்று அரசு ஏற்பளிப்பு வழங்கியுள்ளது. விலாங்குடி ஸ்ரீ விசாலாட்சி ஆலை (பிரைவேட்) லிமிடெட்-ன் நிர்வாகத்தினர் 1970-ல் செம்மடம்பர் திங்கள் 30-ம் நாளில் 8 வீடுகளைக் கட்டி முடித்துள்ளனர்.

1970 ஜூலைத் திங்கள் 8-ம் நாளன்று நடத்தப்பட்ட, அரசுத் தொழிலாளர் ஆலோசனைக் குழுவின் 19-வது கூட்டத்தில், தொழில் நிறுவனங்களின் உரிமையாளர்கள் ஒவ்வொரு ஆண்டிலும் தங்களது தொழிலாளர்களில் 4 சத வீதத்தினருக்கு வீட்டு வசதி வழங்க வேண்டும் என்று தொழிலாளர் நல அமைச்சர் வேண்டுகோள் விடுக்க வேண்டுமென முடிவு எடுக்கப்பட்டது. அதன்படி, தொழில் நிறுவன உரிமையாளர்களுக்கு அரசு வேண்டுகோள் ஒன்றை விடுத்தது.

19. மலைத் தோட்டத் தொழிலாளர்கள் வீட்டு வசதித் திட்டம்.—1958-ஆம் ஆண்டு மலைத் தோட்டத் தொழிலாளர் வீட்டு வசதித் திட்ட விதிகளையொட்டி மலைத் தோட்டச் சொந்தக்காரர்கள்

1971 சூலை 22]

தங்களது தொழிலாளர்களுக்கு குடியிருப்புகள் கட்டிக் கொடுப்ப பதற்காக அவர்களுக்கு உதவி செய்வது இத்திட்டத்தின் நோக்க மாகும். 1966-லிருந்து ஏப்ரல் திங்கள் 1-ஆம் நாளிலிருந்து அரசு உதவிபெறும் தொழிலாளர்கள் வீட்டு வசதித் திட்டத்தைப் போன்று மலைத் தோட்டத் தொழிலாளர்கள் வீட்டு வசதித் திட்டமும் உதவித் தொகை அளிக்க வகை செப்கிறது. நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட ஒதுக்கீடாகிய ரூ. 10 லட்சத்தை மலைத் தோட்ட தொழிலாளர்கள் வீட்டு வசதித் திட்டத்திற்கு திட்ட மொத்தத்தில் ரூ. 5 லட்சமாகக் குறைக்கும்படி திட்ட ஆணைக் குழுவின் ஆலோசகர் பரிந்துரைத்துள்ளார். 1970-71-க்கான வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீடு ரூ. 1.00 லட்சமாகும். ஐந்து எஸ்டேட் களிலிருந்து (அதாவது வேவரல் எஸ்டேட், கோப்ளில் எஸ்டேட், அப்பாவு காப்பி எஸ்டேட், லட்சுமி எஸ்டேட், சேர்வராயன் எஸ்டேட்) 40 வீடுகள் கட்டுவதற்காக விண்ணப்பங்கள் வந்துள்ளன. மலைத்தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கான திருத்தப் பட்ட மலைத்தோட்டத் தொழிலாளர் வீட்டு வசதித் திட்டத்திற்கு அரசு ஏற்பளிப்பு வழங்கியுள்ளது. மேற்சொன்ன எஸ்டேட் களிலிருந்து வந்த விண்ணப்பங்கள், ஏர்க்காடு மலைத் தோட்ட ஆய்வாளரிடம் நேரிடச் சோதனைக்காக அனுப்பப்பட்டுள்ளன. அவரிடமிருந்து அறிக்கை எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

தொழிலாளர் நல ஆணையாளரின் தலைமையில் இக்குழு 1970 பிப்ரவரித் திங்கள் 23-ஆம் நாளன்று நாகர்கோவில் கூடியது. 1970 மே திங்கள் 22-ஆம் நாளன்று மாண்புமிகு தொழிலாளர் நல அமைச்சரின் தலைமையில் ஒரு சிறப்புக் கூட்டம் உதகமண்டலத்தில் கூடி, 1951-ஆம் ஆண்டு மலைத்தோட்டத் தொழிலாளர்கள் சட்டம், 1955-ஆம் ஆண்டு தபிர் நாடு மலைத்தோட்டத் தொழிலாளர் விதிகள் ஆகியவற்றை செவ்வையாகச் செயற்படுத்துவது பற்றிய வழிவகைகளை ஆலோசித்தது.

20. தொழிலாளர் கல்வி.—தொழிலாளர்கள் கல்வித் திட்டம், இந்திய அரசால் நாடு முழுவதிலும் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டு, 1969-70-ல் தொடர்ந்து வெற்றிகரமாக செயற்படுத்தப்பட்டது. சென்னை, மதுரை, கோயம்புத்தூர், ஆகிய இடங்களில் உள்ள வட்டார நிலையங்கள் தொழிலாளர் பயிற்சி ஆசிரியர்களுக்கு கீழ்க் கண்டவாறு பயிற்சி அளிக்கின்றன :—

சென்னை. மதுரை. கோயம்புத்தூர்.

நிறைவேற்றி முடிக்கப்பட்ட தொழிலாளர்—ஆசிரியர்கள் பயிற்சி வகுப்பின் எண்ணிக்கை.

4 27 4

பயிற்சி பெற்ற தொழிலாளர்—ஆசிரியர்கள்.

96 98 80

பயிற்சி பெற்ற தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கை.

4,820 5,920 2,746

[1971 சூலை 22]

தொழிலாளர் நல ஆணையாளர் மூன்று வட்டார குழுக்களின் தலைவராக தொடர்ந்து பணியாற்றுகிறார்.

(i) சென்னை—இந்நிலையத்தில் நடத்தப்படுகின்ற தொழிலாளர்—ஆசிரியர் பயிற்சி வகுப்புகளைத் தவிர, தொழிலாளர் கல்வித் திட்டத்தின் மூன்றாம் நிலை தொடர்பான பாடங்களிலும், கற்பிக்கும் நவீன உத்திகளிலும் ஆசிரியர்களுக்கு நினைவூட்டு பயிற்சி அளிக்கப்படுகிறது.

தொழிலாளர்களிடையே தொழிலாளர்கள் கல்வித் திட்டத்தை நன்கு பரப்புவதற்காக, ஒரு நாள் பள்ளித் திட்டங்கள், மூன்று நாள் கருத்தரங்குகள், கல்வி மன்றங்கள் முதலான குறுகியகாலப் பயிற்சித் திட்டங்களை இந்நிலையம் நடத்துகிறது. மேற்சொன்ன திட்டத்தினால் இதுவரை 2,439 தொழிலாளர்கள் பயனடைந்துள்ளார்கள்.

தொழிற்சங்கத்தினருக்காக, புதுச்சேரியில், 1970 சூன் திங்கள் 29-ஆம் நாள் முதல் 1970 சூலைத் திங்கள் 4-ஆம் நாள் வரையில் ஒருவாரம் கோடைகால பயிற்சி நடத்தப்பட்டது. இத் திட்டத்தில் 14 தொழிற் சங்கத்தினர் கலந்துகொண்டனர். இதைப்போன்ற குளிர்கால பயிற்சி ஒன்று 1971 சனவரியில் நெய்வேலியில் நடத்தப்பட்டது.

ஸ்ரீ வேதவிரத பருவா அவர்களைத் தலைவராகக் கொண்ட தொழிலாளர்கள் கல்வி பற்றிய நாடாளுமன்ற மதிப்பீட்டுக் குழு (தொகுதி I) 1970 அக்டோபர் திங்கள் 25-ஆம் நாளன்று வட்டார நிலையத்தைப் பார்வையிட்டு இவ்வட்டாரத்தில் தொழிலாளர்கள் கல்வித் திட்டத்தைச் செயற்படுத்துவதுபற்றி வட்டார இயக்குநர், கல்வி அதிகாரிகள் ஆகியோருடன் விவாதித்தது.

(ii) மதுரை.—1970-ஆம் ஆண்டு அனைத்து நாடுகள் கல்வி ஆண்டாகக் கொண்டாடப்பட்டது. அனைத்து நாடுகள் கல்வி ஆண்டுக் கொண்டாட்டத்தின் ஒரு பகுதியாக 1970 நவம்பர் திங்கள் 25-ஆம் நாளன்று மதுரைப் பல்கலைக்கழகத்தின் ஒத்துழைப்புடன் தொழிலாளர் கல்வித் திட்டம் பற்றிய கருத்தரங்கு ஒன்று நடத்தப்பட்டது.

பொதுத் துறை நி.ம.வனங்களில் தொழிலாளர்கள் கல்வித் திட்டத்தைச் செயற்படுத்துவது பற்றி சிறப்புக் கருத்தரங்கு ஒன்று 1970 அக்டோபர் திங்கள் 14-ஆம் நாளன்று மதுரையில் நடத்தப்பட்டது. மதுரை, நேரிட பிரச்சார அதிகாரியின் ஒத்துழைப்புடன் இவ்வட்டார நிலையம் 1970 டிசம்பர் திங்கள் 22-ஆம் நாளன்று “குடும்பநலத் திட்டம்” பற்றிய சிறப்பு நிகழ்ச்சி ஒன்றை நடத்தியது.

(iii) கோயம்புத்தூர்.—கூடலூரில் நடத்தப்பட்ட தொழிலாளர்கள்—ஆசிரியர்கள் பயிற்சி வகுப்பின் 20-வது பிரிவு, மலைத் தோட்டத் தொழிலாளர்களின் பயனுக்கென்றே சிறப்பாக அமைக்கப்பட்ட திட்டமாகும். இதுவே இதன் சிறப்பு.

1971 சூலை 22]

கோயம்புத்தூர், பி.எஸ்.ஜி. கலைக் கல்லூரியில் 1970-ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் திங்கள் 16-ம் நாள்ன்று அனைத்துநாடுகள் கல்வி ஆண்டு, 1970—தொழிலாளர்கள் கல்விக் கருத்தரங்கு ஒன்றை இந்த நிலையம் நடத்தியது. மாணவர்கள், விரிவுரையாளர்கள் உட்பட சுமார் 90 பேர் இக்கருத்தரங்கில் கலந்துகொண்டனர்.

21. துகர்வோர் கூட்டுறவு பண்டசாலைகளும் நியாய விலைக் கடைகளும்.—250 தொழிலாளர் அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட தொழிலாளர் பணி புரிகின்ற தொழில் நிறுவனங்களும், மலைத் தோட்டப் பண்ணைகளும் அங்கு பணி புரிகின்ற தொழிலாளர்களின் பயனுக்கென துகர்வோர் கூட்டுறவு பண்டசாலைகள்/நியாய விலைக் கடைகளை அமைக்கும்படித் தேட்கப்படுகின்றன. இதுவரை இத்தகைய பண்டசாலைகள்/கடைகள் அமைக்கப்பட்டுள்ள நிறுவனங்களின் எண்ணிக்கை :—

பண்டசாலைகள் 185; கடைகள் 94.

22. தமிழ்நாடு தொழிலாளர் அரசிதழ்.—தொழிற் தகராறுகள், வேலை நிறுத்தப்பட்டமை (work stoppages)தொழிற் சங்கங்கள், முக்கியமான உடன்படிக்கைகள், தொழிலாளர் நீதி மன்றங்கள். சென்னை தொழில் நடுவர் மன்றம் ஆகியவற்றின் தீர்ப்புச் சுருக்கங்கள், உயர்நீதி மன்றம், கலைமை நீதி மன்றம் ஆகியவற்றின் தீர்ப்புகள், தொழிலாளர்களுக்கான துகர்வோர் பொருள் விலைக் குறிப்புகள் முதலியவை பற்றிய பயனுள்ள தகவல்கள். புள்ளி விவரங்கள் ஆகியவற்றைத் தரும் நோக்கத்துடன், தமிழ்நாடு தொழிலாளர்கள் அரசிதழ் மாதம் ஒரு முறை வெளியிடப்படுகிறது. தொழிலாளர் பிரச்சினைகள், தொழில் நிர்வாகம் பற்றிய கட்டுரைகளையும், அனைத்து நாடுகள் தொழிலாளர் நிறுவன அறிக்கைகள், இந்திய தொழிலாளர் மாநாடு, தொழிலாளர் நிலைக்குழு, மாநிலத் தொழிலாளர் ஆலோசனைக்குழு முதலியவற்றின் தீர்மானங்கள், பரிந்துரைகள் ஆகியவற்றையும் இது வெளியிடுகிறது. இவ்வரசிதழின் முக்கிய பகுதியாகிய புள்ளிவிவரப் பகுதி இப்பொழுது தமிழில் அச்சிடப்பட்டு வருகிறது.

23. வாழ்க்கைச் செலவு புள்ளி.— இம் மாநிலத்திலுள்ள தொழில் நிறுவனங்களில் பணிபுரியும் தொழிலாளர்களின் அக விலைப்படி மொத்தத்தில் சென்னை மாநகரத்தில் வாழ்க்கைச் செலவுப் புள்ளியுடன் இணைந்துள்ளது. இவ்வாண்டில், சென்னை மாநகரில் உள்ள தொழிலாளர்களின் 1960-ஆம் ஆண்டிற்கான வாழ்க்கைச் செலவுப் புள்ளி வல்லுநர்கள் குழுவின் பரிந்துரை களுக்கிணங்க 13.2 புள்ளிகளைக் கூட்டுவதன் மூலம் திருத்தப்பட வேண்டுமென அரசு முடிவு செய்தது. இதனால் 1960-க்கான சராசரி வாழ்க்கைச் செலவுப் புள்ளி 476-ஆக உயர்ந்துள்ளது. இத்தகைய திருத்தத்திற்குப் பிறகு வாழ்க்கைச் செலவு புள்ளி 1936 சென்னை வரிசையிலிருந்து சிம்லா, தொழிலாளர் கழக இயக்குநரால் தொகுக்கப்பட்ட 1960 அனைத்திந்திய புள்ளிக்கு 1970-ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி திங்கள் 1-ம் நாளிலிருந்து மாற்றப்படவேண்டுமென்றும்

[1971 சூலை 22]

அரசு முடிவு செய்தது. அனைத்திந்தியக் குறியீட்டு எண் ஒன்றைத் தொகுக்கும் பொருட்டு, 1936-ஆம் ஆண்டை அடிப்படையாகக் கொண்ட புள்ளிவிவரத்தை அண்மையில் உள்ள ஓர் ஆண்டிற்கு மாற்றவேண்டும் என இந்திய அரசு உணர்ந்தது. 1960-ம் ஆண்டை அடிப்படை ஆண்டாகக் கொண்டு சிம்லா, தொழிலாளர் கழக இயக்குநர் தொகுத்த குறியீட்டு எண்ணைப் பின்பற்றும்படி இவ்வரசை இந்திய அரசு கேட்டுக்கொண்டது. 1936 வரிசையில் பொருத்தமான திருத்தங்களைச் செய்தபிறகு இது ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது. கோயம்புத்தூர், மதுரை, நாகர்கோவில், கடலூர், திருச்சிராப்பள்ளி போன்ற வெளியூர்களின் வாழ்க்கைச் செலவுப் புள்ளியைத் தக்கவாறு மாற்றுவதுபற்றி மாநிலத் தொழிலாளர் ஆலோசனை வாரியத்துடன் அரசு கலந்தாலோசித்தது. இந்த ஊர்களின் வாழ்க்கைச் செலவுப் புள்ளியையும் 1970-ம் ஆண்டு அக்டோபர் திங்கள் 1-ம் நாள்லிருந்து சென்னையைப் போலவே திருத்தங்கள் செய்த பிறகு 1960 அடிப்படை ஆண்டிற்கு மாற்றும்படி அரசு ஆணையிட்டுள்ளது.

24. மாநிலத் தொழிலாளர் ஆலோசனை வாரியம்.—தொழிலாளர் நல அமைச்சரை தலைவராகக் கொண்ட மாநிலத் தொழிலாளர் ஆலோசனை வாரியம், மாநில அளவில் பெரும் முக்கியம் வாய்ந்த முக்கூட்டு ஆலோசனை மன்றமாகும். தொழிலாளர்களைப் பாதிக்கின்ற முக்கியமான பிரச்சினைகள் யாவும் இம்மன்றத்திற்கு ஆலோசனைக்காக அனுப்பப்படுகின்றன.

இவ்வாரியத்தின் 19-வது கூட்டம், 1970-ஆம் ஆண்டு மே திங்கள் 23-ஆம் நாளில் உதகமண்டலத்திலும், 1970-ஆம் ஆண்டு சூலை திங்கள் 8-ஆம் நாளில் சென்னையிலுமாக இரண்டு கூட்டத் தொடர்களில் நடத்தப்பட்டன. தொழிலாளர்கள் கல்வித் திட்டத்தைச் செயற்படுத்துவது, வாசகட்டமி அறுவைச் சிகிச்சை செய்துகொள்ளும் தொழிலாளர்களுக்குத் தொகை கொடுத்து ஊக்கமளித்தல், பூரிப்பு ஊதியம் வழங்குதல் சட்டத்தின் திருத்தம், தொழிலாளர்கள் வீட்டு வசதி, தொழிலாளர் அரசு காப்புறுதித் திட்டம், மருத்துவ வசதி, தொழிலாளர்களை வேலையிலிருந்து தள்ளுவது, அனுப்புவது இவற்றை எதிர்த்து மேல்முறையீடு செய்வதற்கான ஏற்பாட்டுடன் சட்டமியற்றுவதல் ஆகியவை இக்கூட்டத்தில் விவாதிக்கப்பட்டன.

மாநில ஆலோசனை வாரியத்தின் 20-வது கூட்டம் சென்னையில் 1970 ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் திங்கள் 26 ஆம் நாள் அன்று நடத்தப்பட்டது. இக்கூட்டத்தில், சென்னைமாநகர் தவிர ஏனைய இடங்களுக்கான வாழ்க்கைச் செலவுப் புள்ளியை 1936 அடிப்படை ஆண்டிலிருந்து 1960 புதிய அடிப்படை ஆண்டிற்கு மாற்றுவதல், 50 பேருக்குக் குறைவாகப் பணி புரியும் தொழிற்சாலைகளில் தற்காலிகமாக வேலையை நிறுத்தி வைத்தமைக்காக அத் தொழிலாளர்களுக்கு இழப்பீடு வழங்குதல், வேலை நிறுத்தம், கதவடைப்பு நடைபெறும்போது காவலர்களின் கடமைகள் ஆகியவை விவாதிக்கப்பட்டன.

1971 சூலை 22]

25. தொழிலாளர் நல நிதி.—இந்திய அரசினால் அமைக்கப்பட்ட, தொழிலாளர் நல நிதிக் குழு, சட்ட அடிப்படையில் ஒவ்வொரு மாநிலத்திலும் தொழிலாளர் சேம நல நிதி ஒன்றை ஏற்படுத்த வேண்டும் எனப் பரிந்துரை செய்துள்ளது. தொழிற்சாலைகள், சட்டம், மலைத் தோட்டத் தொழிலாளர்கள் சட்டம், ஆகியவற்றின் செயல் வரம்புக்கு மேற்பட்டும் வசதிகளைச் செய்து தரவேண்டும் என்ற தொழிலாளர்களின் நெடுநாளைய கனவை நனவாக்க இந்த நிதி பயன்படுத்தப்படும். தேசியத் தொழிலாளர்கள் ஆணைக் குழுவும் சட்டப்படிக்கான தொழிலாளர் நல நிதி அமைப்பை ஆதரித்துள்ளது.

தமிழ்நாடு அரசு தொழிலாளர் நல நிதி ஒன்று அமைக்க முடிவு செய்து, அதை நிர்வாகிப்பதற்காகத் தொழிலாளர் நல வாரியம் ஒன்றையும் அமைத்துள்ளது. தொழிலாளர் நல வாரியத்தின் முதற் கூட்டம் 1971ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி திங்கள் 26ஆம் நாள் அன்று தொழிலாளர் நல அமைச்சர் அவர்களின் தலைமையில் சென்னையில் நடைபெற்றது. முக்கியத் தொழிற்சாலை நகரங்களில் அதாவது சென்னை, மதுரை, கோயம்புத்தூர் ஆகிய இடங்களில் தொழிலாளர் நல நிலையங்கள் மூன்றினை நிறுவுவதுபற்றியும், இந்தநிலையங்களுக்கு நிர்வாகப் பணியாளர்கள் நியமிப்பதற்காக செயற்குறிப்பு பற்றியும் இவ்வாரியம் ஆலோசித்தது. இம் மாநிலத்தில் தொழிலாளர் நல நிதி அமைப்பதற்கு மாநில அரசு நிதியிலிருந்து ரூ. 5 லட்சம் தொடக்க மானியம் தருவதற்கு ஒப்பளிப்பு வழங்கியுள்ளது.

படிப்பகம்—தூல் நிலையம், மனையக விளையாட்டுகள், திடலில் விளையாடும் விளையாட்டுகள் போன்ற வசதிகள் வாணொலிப் பெட்டி வசதி, திரைப்படம் காட்டும் கருவிகள், பெண்களுக்குத் தையல் வகுப்புகள் போன்ற நல வசதிகளை இந்த நல நிலையங்கள் செய்து கொடுக்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

தொழில் உரிமையாளர்கள், தொழிலாளர்கள் ஆகியோரை இந் நிதிக்குத் தொகை வழங்குமாறு கோருவதற்கான சிறப்புச் சட்டம் இயற்றுவது பற்றியும் அரசு ஆலோசித்து வருகிறது.

26. தொழிலாளர்கள் சத்துணவுத் திட்டம்.—தொழிலாளர்கள் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த, பள்ளி செல்லும் வயதடையாத சிறார்கள், கருவுற்றிருக்கும் மகளிர், கைக்குழந்தைகளுடன் கூடிய தாய்மார்கள் ஆகியோருக்கு சமச்சீர்நிலை உணவு வழங்குவதே தொழிலாளர்கள் சத்துணவுத் திட்டத்தின் நோக்கமாகும்.

இத் திட்டத்தின் கீழ், “கேர்” நிறுவனத்தினர் வழங்கும் அதிகச் சத்துக்கள் அடங்கிய உணவுப் பொருள்கள் சமைக்கப்பட்டு, தொழிலாளர்களின் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த பள்ளி செல்லும் வயதடையாத சிறார்கள், கருவுற்றிருக்கும் மகளிர், கைக்குழந்தை யுடன் கூடிய தாய்மார்கள் ஆகியோருக்கு அவர்களது அன்றாட உணவுக்குக் கூடுதலாக வழங்கப்படுகின்றன. தொழிலாளர் நலத்

[1971 சூலை 22]

துறையின் ஆதரவின் கீழ் தொழிற்சாலைப் பணியாளர்களின் குடும்பத்தினருக்கு “ கேர் ” உணவு வழங்கப்படுவது இந்நாட்டில் இதுவே முதல் முயற்சியாகும்.

கேர் நிறுவனத்தினர் முற்போக்கு நிர்வாகத்தினர் ஆகியோரின் ஒத்துழைப்புடன் இத் திட்டம் தற்போது 78 தொழிற்சாலைகளிலும், மலைத் தோட்டங்களிலும் செயற்படுத்தப்படுகிறது. இதனால் 29,398 பேர் பயனடைகிறார்கள்.

எடைகளும், அளவைகளும்.—தமிழ் நாடு 1953-ஆம் ஆண்டு எடைகள், அளவைகள் (செயற்படுத்துதல்) சட்டம் எடைகள்—அளவைகளின் தரத்தைச் செயற்படுத்துவதற்கும் அது தொடர்பானவற்றிற்கும் வகை செய்கிறது. இச் சட்டம் மாநில முழுமைக்கும் பொருந்துகிறது.

தொழிலாளர் ஆய்வாளர் அலுவலகம், தொழில் நுட்பத் தொழிலாளர் அல்லாத தொழிலாளர் சட்டங்களைத் தவிர எடைகள்—அளவைகள் சட்டத்தையும் அதன்கீழ் செய்யப்பட்ட விதிகளையும் தொடர்ந்து செயற்படுத்தி வருகின்றது.

தமிழ் நாட்டில் மெட்ரிக் முறை படிப்படியான திட்டத்தின்கீழ் செயலுக்குக் கொண்டு வரப்பட்டது. 1967 டிசம்பர் முதல் நாளிலிருந்து எல்லா வகைச் சரக்குகள் பற்றிய வணிக நடவடிக்கைகள் அனைத்திலும் மெட்ரிக் அளவுகளைக் கடைப் பிடிக்க வேண்டியது கட்டாயமாக்கப்பட்டுள்ளது.

தமிழ் நாட்டிலுள்ள எல்லா நகராட்சிகள், நகரியங்கள். பேரூராட்சிகளில் உணவுத் தானியங்கள், பருப்பு வகைகள், பயறு வகைகள், கூலங்கள் போன்ற பொருட்களை நிறுத்து விற்க வேண்டியது 1968 அக்டோபர் முதல் கட்டாயமாக்கப்பட்டது.

உரிமங்கள்.—1970-ல் 101 தயாரிப்பாளர்கள், 518 விற்பனை யாளர்கள், 193 எடைகள்—அளவைகள் பழுதுபார்ப்போர் ஆகியோருக்கு எடைகள்—அளவைகள் கட்டுப்பாட்டு அதிகாரி உரிமங்கள் வழங்கியுள்ளார் ; புதிதாக வழங்கப்பட்ட உரிமங்களும், புதுப்பிக்கப்பட்ட உரிமங்களும் இதில் அடங்கும். முன்னிரு ஆண்டுகளில் வழங்கப்பட்ட உரிமங்களின் நிகரான எண்ணிக்கைகள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன :—

	1968	1969
தயாரிப்பாளர்கள்	123	108
விற்பனையாளர்கள்	598	522
பழுதுபார்ப்பவர்கள்	201	191

தொழிலாளர் நலத் துறையின் எடைகள்—அளவைகள், பிரிவிற்ருச் சென்ற ஆண்டில் தொழிலாளர் நலத்துறையின் எடைகள்—அளவைகள் பிரிவுக்கு உரிமக் கட்டணங்கள், முத்திரைக்

1971 சூலை 22]

கட்டணங்கள் ஆகியவை மூலமாக ரூ. 12,88,648.63 வருவாய் கிடைத்திருக்க, இந்த ஆண்டில் 1970 டிசம்பர் வரை ரூ. 13,35,856 வருவாய் கிடைத்துள்ளது. முத்திய ஆண்டில் இப்பிரிவு ரூ. 19,34,766 செலவு செய்திருக்க, அறிக்கை ஆண்டில் ரூ. 20,32,372 செலவு செய்தது.

விளம்பரம்.—மாநிலம் முழுவதும் 1970 டிசம்பர் திங்கள் 28-ஆம் நாளிலிருந்து 1971 சனவரித் திங்கள் 1-ஆம் நாள் வரை மெட்ரிக் முறையில் விளம்பர வாரம் கொண்டாடப்பட்டது. விளம்பர வாரம் தொடர்பாக, தமிழ் நாடு எடைகள் அளவுகள் கட்டுப்பாடு அதிகாரி “மெட்ரிக் முறையில் எடைகளும்—அளவைகளும்” என்பது பற்றி அனைத்திந்திய வாஜ்ஜெலியில் 1971 சனவரித் திங்கள் 3-ஆம் நாளன்று ஆங்கிலத்தில் உரையாற்றினார்.

வழக்கு தொடர்தல்.—1958-ஆம் ஆண்டு தமிழ் நாடு எடைகள்—அளவைகள் (செயல்படுத்துதல்) சட்டம், அதன் கீழ்ச் செய்யப் பட்ட விதிகள் இவற்றின் விதித்துறைகளை மீறியதற்காக 1969-70-ல் 608 பேர்களின் மீது வழக்கு தொடரப்பட்டது. இந்த 608 வழக்குகளில், 402 வழக்குகள் குற்றத்தீர்ப்பு கண்டு தண்டனையில் முடிந்தன. மூன்று வழக்குகளில் குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் விடுதலை செய்யப்பட்டனர். எஞ்சியுள்ள வழக்குகளில் அந்த ஆண்டு முடிவு வரை நீதி மன்றத்தில் விசாரணை முடியவில்லை.

மாநாடு.—மாநில எடைகள்—அளவைகள் கட்டுப்பாட்டு அதிகாரிகளின் 15-வது மாநாடு 1970 நவம்பர் திங்கள் 9-ஆம் நாள் முதல் 1970 நவம்பர் திங்கள் 12-ஆம் நாள் வரை புதுடில்லியில் நடந்தது. அம்மாநாட்டில் தமிழ் நாடு எடைகள் அளவை கட்டுப்பாட்டு அதிகாரியும் கலந்து கொண்டார்.

தேசிய வேலைவாய்ப்புப் பணி.

1. **வேலை வாய்ப்புகள்.**—சென்னை-35, தொழில், நிர்வாக வேலை வாய்ப்பு அலுவலகம், சென்னை-35-லிலுள்ள சிறப்பு வேலைவாய்ப்பு அலுவலகம், அண்ணாமலை நகர், சென்னை, மதுரை பல்கலைக் கழகங்களிலுள்ள 3 பல்கலைக்கழக வேலை வாய்ப்பு தகவல் வழி காட்டிக் கழகம் ஆகிய சிறப்பு அலுவலகங்களும், திண்டுக்கல், கரோடு, புதுக்கோட்டை, காஞ்சிபுரம் ஆகிய இடங்களிலுள்ள 4 துணை வேலை வாய்ப்பு அலுவலகங்களும் உட்பட தமிழ் நாட்டில் 25 வேலை வாய்ப்பு அலுவலகங்கள் தேசிய வேலை வாய்ப்புப் பணியின் கீழ் உள்ளன.

இரண்டு துணை வேலை வாய்ப்பு அலுவலகங்கள், செங்கற்பட்டு மாவட்டம், காஞ்சிபுரத்தில் ஒன்றும், திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டம், புதுக்கோட்டையில் ஒன்றுமாக அறிக்கைக் கால அளவில் பணி புரியத் தொடங்கின.

1969-70-ல் நிகரான கால அளவை ஒப்புநோக்கும்போது அறிக்கைக் கால அளவில் பதிவு செய்தவர்களின் எண்ணிக்கை, வேலையில் அமர்த்தப்பட்டவர்களின் எண்ணிக்கை, செயல் பதிவு

[1971 சூலை 22]

ஏட்டில் உள்ளவர்களின் எண்ணிக்கை, அறிவிக்கப்பட்ட கால இடங்களின் எண்ணிக்கை, வேலை வாய்ப்பு அலுவலகத்தின் பணியைப் பயன்படுத்திக் கொண்ட அரசு, தனியார் துறை வேலை கொடுப்பவர்கள் ஆகியோரின் விவரம் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது:—

தொடர் எண்ணும், விவரங்களும்.	அறிக்கை ஆண்டில், 1970 ஏப்ரல் லிருந்து நவம்பர் வரை.	1969-70, வாவு-செலவுத் திட்ட ஆண்டில் 1969 ஏப்ரல் லிருந்து நவம்பர் முடிய உள்ள கால அளவுக்கு.
1. பதிவு செய்தவர்களின் எண்ணிக்கை.	2,79,457	2,71,539
2. வேலையிலமர்த்தப்பட்டவர்களின் எண்ணிக்கை.	28,552	28,508
3. அறிவிக்கப்பட்ட கால இடங்களின் எண்ணிக்கை.	38,762	42,074
4. வேலை வாய்ப்பு அலுவலகத்தைப் பயன்படுத்தும் வேலை கொடுப்போரின் சராசரி எண்ணிக்கை—		
(அ) அரசு (பொதுத்துறை).	1,167	1,106
(இ) ஏனையோர்கள் (தனியார் துறை).	227	354
5 கால முடிவில் செயல் பதிவேட்டில் உள்ளவர்களின் எண்ணிக்கை.	4,13,479 (30-11-1970 நிலவரப்படி.)	3,23,710 (30-11-1969 நிலவரப்படி.)

II. உடல் ஊனமுற்றோருக்கான சிறப்பு வேலை வாய்ப்பு அலுவலகங்கள்.

இவ்வலுவலகம் தமிழ் நாடு முழுவதிலும் உள்ள உடல் ஊனமுற்றோர்களை (குருடர், செனிடர், முடவர்) பதிவு செய்து அவர்களுக்குப் பொருத்தமான வேலை வாய்ப்பு உதவிகளை வழங்குகிறது. பல்வேறு வகையான உடல் ஊனமுற்ற பதிவாளர்களுக்குப் பொருத்தமான வேலை வாய்ப்பு அளிப்பதில் இவ்வலுவலகம் தனி முயற்சி எடுத்துக்கொள்கிறது. அரசு இதன் பொருட்டு அரசு தனியார் வேலை கொடுப்பவர்களிடம் நெருங்கிய தொடர்பு கொள்ளவும் அதைப் பேணிப் பாதுகாக்கவும் செய்கிறது. உடல் ஊனமுற்றவர்களை இத்தகைய சிறப்பு முயற்சிகள் மூலமாகவும் வேலை கொடுப்பவர்களின் ஒத்துழைப்பினாலும் மட்டுமே அவர்களுக்குப் பொருத்தமான பணிகளில் அமர்த்த முடிந்துள்ளது.

இவ்வலுவலகம் 1970 ஏப்ரல் முதல் 1970 நவம்பர் வரையுள்ள கால அளவில் 416 உடல் ஊனமுற்றோர்களைப் பதிவு செய்து அவர்களில் 130 பேரை வேலையில் அமர்த்தியுள்ளது.

1971 சூலை 22]

III தொழில்—நிர்வாக வேலை வாய்ப்பு அலுவலகம்.

இந்த அலுவலகம் தமிழ் நாட்டில் தொழில், அறிவியல், பொறி இயல், நிர்வாகம், மேற்பார்வையியல் போன்ற பல வகைகளில் உயர் கல்வியும் தேர்ச்சியும் பெற்றிருப்பவர்களின் வேலை வாய்ப்புத் தேவைகளை நிறைவு செய்வதுடன், அவர்களுக்கு ஏற்ற வேலைகளைக் கண்டறிந்து நல்ல பொருத்தமான பணிகளில் அவர்களை அமர்த்து வதற்காக, இந்த அலுவலகம் அரசு, தனியார் துறையிலுள்ள வேலை கொடுப்பவர்களுடன் நெருங்கிய தொடர்பு கொள்கிறது. இவ்வலுவலகம் அறிக்கை காலத்தில் உயர்ந்த கல்வித் தகுதி பெற்று இருக்கும் 2,975 பேரைப் பதிவு செய்து, 239 பேருக்கு வேலை வாய்ப்பு அளித்துள்ளது.

வேலை காவி இருப்பது பற்றி அறிந்து கொள்ளவும், தொழிலாளர்களுக்கு வேலை கொடுத்து அனுப்புவதற்கும் இவ்வலுவலகம் மாநில வேலை வாய்ப்பு ஒருங்கிணைந்த அலுவலகமாகவும் செயல்படுகிறது.

IV அண்ணாமலை, சென்னை, மதுரைப் பல்கலைக் கழகங்களில் பல்கலைக் கழக வேலை வாய்ப்புத் தகவல்—வழிகாட்டிக் கழகம்.

இக்கழகங்கள் பல்கலைக் கழகப் பட்டதாரிகள் மாணவர்கள் ஆகியோருக்கு வேலை வாய்ப்புத் தகவல்—வழிகாட்டி நடவடிக்கைகளை தொடர்வதுடன் இது போன்ற வேலை வாய்ப்பு உதவியை நாடுபவர்களையும் பதிவு செய்து கொள்கிறது.

1970 ஏப்ரல் முதல் நவம்பர் வரை, அண்ணாமலைநகர்ப் பல்கலைக் கழக வேலை வாய்ப்புத் தகவல்—வழிகாட்டிக் கழகம் 487 பேரைப் பதிவு செய்து 18 பேரை வேலையிலமர்த்தியது. சென்னைப் பல்கலைக் கழக வேலை வாய்ப்புத் தகவல்—வழிகாட்டிக் கழகம் 320 பேரைப் பதிவு செய்து 24 பேரை வேலையிலமர்த்தியது. மதுரைப் பல்கலைக் கழக வேலை வாய்ப்புத் தகவல்—வழிகாட்டிக் கழகம் 444 பேரைப் பதிவு செய்து 36 பேரை வேலையிலமர்த்தியது.

வாழ்க்கைத் தொழிலுக்கு வழிகாட்டுவதும், வேலை வாய்ப்புப் பற்றி ஆலோசனை கூறுவதும்.

நீலகிரி, தர்மபுரி ஆகிய இரண்டு மாவட்டங்களைத் தவிர ஏனைய எல்லா மாவட்டங்களிலும் உள்ள மாவட்ட வேலை வாய்ப்பு அலுவலகங்களில் வாழ்க்கைத் தொழிலுக்கு வழிகாட்டும் பிரிவுகள் செயல்படுகின்றன. வாழ்க்கைத் தொழிலுக்கு வழிகாட்டும் பிரிவுகள் விண்ணப்பதாரர்களின் நன்மைக்காக, தொழில்கள், வேலை வாய்ப்புகள், வாழ்க்கைத் தொழில் பயிற்சி வசதிகள், உதவியாளர் பதவிகள், பற்றிய பயனுள்ள தகவல் தருவதுடன், வாழ்க்கைத் தொழில் வழிகாட்டி நிலையங்களாகச் செயல்படுகின்றன. மாவட்டங்களிலுள்ள வாழ்க்கைத் தொழில் வழிகாட்டும் பிரிவுகளிலுள்ள தொகுதியினருக்கும் தனிப்பட்டவர்களுக்கும் வழிகாட்டியாக இருப்பதுடன் விண்ணப்பதாரர்களுக்கு

[1971 சூலை 22]

ஆலோசனை நல்குகின்றன. அவை மாவட்டங்களிலுள்ள பள்ளிகள், கல்லூரிகள், பிற கல்வி பயிற்சி நிலையங்கள் ஆகியவற்றுடன் நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டு, பள்ளிகள் கல்லூரிகளிலுள்ள இறுதி வகுப்பு மாணவர்களுக்கு வாழ்க்கைத் தொழில்கள் குறித்து உரை ஆற்றுகின்றன. வாழ்க்கைத் தொழிலுக்கு வழிகாட்டும் இந்தப் பிரிவுக்காக இளைஞர்களின் நன்மைக்காக தொழில், வேலை வாய்ப்புத் தகவல்களைத் திரட்டித் தருவதுடன், “மாவட்டங்களில் தொழில் வேலை வாய்ப்புகள் பயிற்சி வாய்ப்புகள்” என்பது பற்றி காலாண்டுச் செய்தி ஏட்டினையும் வெளியிடுகின்றன.

இத்திட்டத்தின் பயனை திட்ட காலத்தில் பயன்படுத்திக் கொண்டவர்களின் எண்ணிக்கை கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது —

அலுவலகத்தின் பெயர்.	பருக்கு காட்டுதல் சென்ற வார்களின் எண்ணிக்கை.	தனிப்பட்டவர்களுக்குப் பயனுள்ள சீலை.	ஆலோ தனிப்பட்டோர் சீலை.
(1)	(2)	(3)	(4)
1 சென்னை 35	26,124	516	1
2 செங்கற்பட்டு	10,558	1,306	65
3 நெய்வேலி	4,339	56	2
4 தஞ்சாவூர்	4,186	369	..
5 திருச்சிராப்பள்ளி	6,550	128	..
6 கோயம்புத்தூர்	8,679	204	..
7 சேலம்	3,092	613	172
8 திருநெல்வேலி	6,435	278	..
9 நாகர்கோவில்	2,972	287	204
10 மதுரை	9,668	489	341
11 இராமநாதபுரம்	3,400	334	347
12 வேலூர்	6,642	856	193
13 கடலூர்	6,670	325	..
14 தருமபுரி	3,037	44	3
மொத்தம்	1,02,352	5,805	1,328

இயக்குநகரத்திலுள்ள மாநிலத் தொழில் வழிகாட்டிப் பிரிவு, நடப்புக் காலத்தில் மாவட்டங்களில், தொழில், வழிகாட்டித் திட்டத்தின் நடவடிக்கைகளை இணைத்தல், கண்காணித்தல், மதிப்பிடுதல், ஆகிய பணிகள் குறித்துத் தொடர்ந்து செயல்பட்டு வருகிறது. மாநில தொழில் வழிகாட்டிப் பிரிவின் கண்காணிப்பின் கீழ், தொழில் பயிற்சி நிலையங்களில் அனுமதிக்கப்படுவதற்கு,

1971 சூலை 22]

வேலை வாய்ப்பு அதிகாரிகளால் ஆர்வத் தேர்வுகள் நடத்தப் பட்டன. சென்னையிலுள்ள சென்னை உற்பத்திக் குழுவிற்கு வேலை பழகுவோர்களை வேலைக்கு எடுப்பதற்கு, மாநில தொழில் வழிகாட்டிப் பிரிவு மூலம் அறிக்கை ஆண்டில் ஆர்வத் தேர்வு நடத்தப்பட்டது.

1970-ஆம் ஆண்டில் அக்டோபர், நவம்பர் திங்களில் சென்னை மாநகரைச் சுற்றிலும், துணைத் தொழில்கள் மேம்பாட்டிற்காக, திருச்சிராப்பள்ளி பாரத் கனரக மின்சக்தி லிமிடெட்டாலும். இந்திய அரசின் கீழ் உள்ள பொதுத் துறை நிறுவனங்களாலும் அமைக்கப்பட்ட இரண்டு பொருட்காட்சிகளிலும் மாநிலத் தொழில் வழிகாட்டித் திட்டத்தின் பணியாளர்கள் கலந்து கொண்டனர். நடுத்தர/சிறு துணைத் தொழில்களை ஆரம்பித்து தாங்களே ஒரு தொழிலில் அமர்வதற்குள்ள பரந்து பட்ட வளங்களை, முக்கியமாக வேலைவாய்ப்பற்ற தொழில் முனைவர்களுக்கு வலியுறுத்திக் கூறுவதற்காக மாநில அரசின் நெருங்கிய ஒத்துழைப்புடன் இந்தப் பொருட்காட்சிகள் நடத்தப்பட்டன.

வழிகாட்டித் திட்டத்தின் பயனுக்காக வேலைவாய்ப்பு குறித்த “வாழ்க்கை வழிகாட்டி” என்னும் துண்டு வெளியீடுகளும் தொடர்ந்து தயாரிக்கப்பட்டன.

VI வேலை வாய்ப்பு நிலவரத் தகவல் திட்டம்.

1970-ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் திங்களிலிருந்து 1970-ஆம் ஆண்டு நவம்பர் திங்கள் வரையிலான காலத்தில் வேலைவாய்ப்பு நிலவரத் தகவல் திட்டத்தின் கீழ் இரண்டு காலாண்டு விசாரணைகள் நடத்தப்பட்டன. இவை, 1970-ஆம் ஆண்டு மார்ச் திங்கள், 1970-ஆம் ஆண்டு ஜூன் திங்கள் ஆகியவற்றில் முடிவடையும் காலாண்டுகளைச் சேர்ந்தவையாகும். கீழ்க்காணும் அட்டவணை. மேற்கூறப்பட்ட இரண்டு காலாண்டுகளில் கடிதம் அனுப்பப்பட்ட நிறுவனங்களின் எண்ணிக்கை, பதில் அனுப்பியவர்களின் எண்ணிக்கை, சதவீதம் ஆகியவற்றைக் காண்பிக்கிறது:—

கீழ்க்காணும் திங்களுடன் முடிவடைந்த காலாண்டு			கடிதம் அனுப்பப் பட்ட நிறுவனங்களின் எண்ணிக்கை.	பதில் அனுப்பியவர்களின் எண்ணிக்கை.	சதவீதம்.
மார்ச்சு, 1970	..	..	16,594	15,198	91.6
ஜூன், 1970	..	..	16,744	15,306	91.4

1969-ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் திங்கள் 30-ஆம் நாளோடு முடிவடையும் இரண்டாண்டுக்கொருமுறையான தனியார் பிரிவு வேலை வாய்ப்புத் தகவல் சேகரிப்புப் பணி இந்த அறிக்கை ஆண்டில் முடிவடைந்தது. வேலைவாய்ப்பு குறித்து சேகரித்த தகவல்கள், மாநில வேலை வாய்ப்பு நிலவரத் தகவல் பிரிவில் ஆய்வு

[1971 சூலை 22]

செய்து, தொகுக்கப்பட்டு, இயந்திர முறையில் பட்டியல் படுத்துவதற்காக புதுடில்லியிலுள்ள வேலை வாய்ப்பு-பயிற்சித் தலைமை இயக்குநர் அலுவலகத்திற்கு அனுப்பப்பட்டன. 1970-ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் திங்களோடு முடிவடையும் இரண்டாண்டிக்கொரு முறையான தனியார் பிரிவுகள் குறித்து நடத்தப்படும் வேலை வாய்ப்புத் தகவல் சேகரிப்பு பணியும் அறிக்கை ஆண்டிலும் நடைபெற்று வந்தது.

கீழ்க்காணும் சிறப்பு ஆய்வுகள் நடந்து வருகின்றன:—

(1) வேலை பற்றாக்குறை பற்றிய ஆய்ந்த ஆய்வு.

(2) தமிழ் நாட்டிலுள்ள உப்பளங்களில் வேலை வாய்ப்பு மதிப்பீட்டு ஆய்வு.

(3) சிமிட்டி பயன்படுத்தப்படும் அடிப்படையில், கட்டுமானத் தொழிலில் வேலை வாய்ப்பு மதிப்பீட்டு ஆய்வு.

இதோடு, வேலைவாய்ப்பு, பயிற்சி தலைமை இயக்குநர் அலுவலகத் தால் பொறுப்பேற்கப்பட்ட கீழ்க்காணும் சிறப்பு ஆய்வுகளுக்காக, மாநில வேலை வாய்ப்பு நிலவரத் தகவல் நேரிடப் பணிப் பிரிவுகளால் நேரிடப் பணி நடத்தப்பட்டது.

1. கைவினைஞர் பயிற்சித் திட்டத்தின் கீழ் பயிற்சி பெற்ற அரிசன வகுப்பைச் சேர்ந்த கைவினைஞருக்கு வேலை வாய்ப்பு நிலைமை குறித்து நிச்சயித்தறியும் ஆய்வு.

2. அரிசனங்கள் பழங்குடியினர் வகுப்பைச் சேர்ந்த மனுதாரர்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட காலியிடங்கள் குறித்து ஆய்வு.

3. போர்ப்படையிலிருந்து விடுவிக்கப்பட்ட முன்னாள் படைஞர்களுக்கு மீண்டும் வேலை வாய்ப்பளித்தற்கான ஏற்பாடு செய்வதைச் சார்ந்த பிரச்சினைகள் குறித்த ஆய்வு.

நடப்பு அறிக்கை ஆண்டில் பொறியியல் பட்டதாரிகளுக்கிடையேயுள்ள வேலையில்லாமையைக் குறைப்பதற்கு, தமிழ்நாடு அரசால் மேற்கொள்ளப்பட்ட தொழில் பழகுவோர் சிறப்புப் பயிற்சித் திட்டம் தொடர்பாக உள்ள அன்றாடப் பணியில் மாநில வேலைவாய்ப்பு நிலவரத் தகவல் பிரிவும் ஈடுபட்டது.

VII மாநில வாழ்க்கைத் தொழில் தகவல் அறிவிப்புப் பிரிவு, சென்னை-5.

அறிக்கை ஆண்டில், மாநில வாழ்க்கைத் தொழில் தகவல் அறிவிப்புப் பிரிவு, தொழில் ஆய்வு, பகுப்பாய்வு பணி ஆகியவற்றில் தொடர்ந்து ஈடுபட்டு வந்தது.

நடப்பாண்டில் இப்பிரிவு கீழ்க்காணும் இனங்களில் பணிகளை முடித்துள்ளது:—

1. “குளிசூட்டுதல், வெப்ப சமச் சீர்நிலைப்படுத்துதல் இயந்திரக் கம்மியாரின்” தொழில் வாய்ப்பு குறித்து சிறு புத்தகம் வெளியிடுதல்.

1971 சூலை 22]

2. உடல் ஊனமுற்றவர்களுக்குத் தக்க விதத்தில் பயிற்சி அளித்து, வேலைக்கமர்த்துதல் குறித்துப் புதிய தொழில்களைக் கண்டறிதல் குறித்த ஆய்வு முடிக்கப்பட்டுள்ளது.

3. “ விளம்பரப்படுத்துதல்--தொழில் நிலவர ஆராய்ச்சி குறித்த குறிப்பு தூல் ” தயாரித்து முடிக்கப்பட்டு, வெளியிடுவதற்காக, வரைவு அறிக்கை, வாழ்க்கைத் தொழில் தகவல் அறிவிப்புப் பிரிவுக்கு அனுப்பப்பட்டுள்ளது.

அதோடு அறிக்கை ஆண்டில் தொடங்கப்பட்ட மீனளத் தொழில் குறித்து ஆய்வு நடைபெற்று வருகிறது.

தொழில்களைப் பற்றி ஆய்வு நடத்துவதற்குத் தொழில் வாய்ப்புகள் குறித்து தகவல் தயாரிப்பது முதலியவைகளுக்கும் வல்லுநர்களோடு கலந்துரையாடல் நடத்தியதோடு, புதிய தொழில்களைக் கண்டறிவதற்கும், வேலைப் பகுப்பாய்வுகளை நடத்துவதற்கும் இம் மாநிலத்திலுள்ள 92 நிறுவனங்களுடன் தொழில் அதிபர்களுடன் மாநில வாழ்க்கைத் தொழில் தகவல் அறிவிப்பு அதிகாரி தொடர்பு கொண்டார்.

VIII சென்னை-5-ல் உள்ள வேலை வாய்ப்பு அதிகாரியின் நடவடிக்கைகள்.

ஆய்வு ஆண்டில், 1,115 பர்மா அகதிகளும், 700 இலங்கை அகதிகளும், தமிழ் நாட்டிலுள்ள வேலை வாய்ப்பு அலுவலகங்களில் தங்களைப் பெயர்களைப் பதிவு செய்துள்ளனர். 220 பர்மா அகதிகளும், 99 இலங்கை அகதிகளும் வேலையில் அமர்த்தப்பட்டனர். 1970-ஆம் ஆண்டு நவம்பர் மாதம் 30-ஆம் நாள் நிலவரப்படி, 1,149 பர்மா அகதிகளும், 623 இலங்கை அகதிகளும் வேலை வாய்ப்பு அலுவலகச் செயல் பதிவு ஏடுகளில் பதிவு செய்யப்பட்டு வேலை வாய்ப்பை எதிர்பார்த்துள்ளனர்.

1970-ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் 27-ஆம் நாளிலிருந்து நெய்வேலி பழுப்பு நிலக்கரிக் கழகத்தில் மண்வாரிக் கனரக இயந்திரம் இயக்குவதில் 17 அகதிகளுக்குத் தொடக்கப் பயிற்சி அளிக்கப்பட்டது. அங்கு பயிற்சி முடிந்ததும் மேலும் ஓராண்டு பயிற்சி பெறுவதற்குக் கோட்டாளிலுள்ள தொழில் துட்பப் பயிற்சி நிலையத்திற்கு அவர்கள் அனுப்பப்பட்டார்கள். நெய்வேலியில் பயிற்சி பெறும் 3 மாத காலத்திற்கு ஒவ்வொரு அகதிக்கும் மாதம் ஒன்றுக்கு ரூ. 55 பயிற்சி உதவிப்பணமாக வழங்கப்பட்டது. கோட்டாளிலுள்ள தொழில் துட்பப் பயிற்சி நிலையத்தில் பயிற்சி பெறும் கால அளவிற்கு ஒவ்வொரு அகதிக்கும் மாதம் ஒன்றுக்கு ரூ. 100 பயிற்சி உதவிப்பணமாக வழங்கப்பட்டது.

இராம குண்டம், ஆந்தர்கான் ஆலை (ஆந்திரப் பிரதேசம்)-யில் வேலை பார்ப்பதற்கு, 60 அகதிகள் (நெசவுக்கு 30 பேரும், நூற்புக்கு 30 பேரும்) தேவைப்பட்டனர். தமிழ் நாட்டிலிருந்து 60 அகதிகள்

[1971 சூலை 22]

தெரிந்தெடுக்கப்பட்டனர். நெசவு, நூற்பு ஆகியவற்றில் அவர்களுக்கு 3 மாதம் தொடக்கப் பயிற்சி அளிக்கப்பட்டது. பயிற்சி முடிந்ததும், 1970-ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் திங்களில் ஆந்தர்கான் நூற்பு ஆலைக்கு அவர்கள் அனுப்பி வைக்கப்பட்டனர். பண்ணை இயந்திரத்தில் சிறப்புப் பயிற்சி பெறுவதற்காக, புட்னியிலுள்ள டிராக்டர் பயிற்சி—சோதனை நிலையத்திற்கு 3 அகதிகள் அனுப்பி வைக்கப்பட்டனர். 1970-ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் 1-ஆம் நாளிலிருந்து பயிற்சி வகுப்பு தொடங்கியது.

திருத்தணி, சாஸ்வதி ஆலையில் வேலைக்கு அமர்த்தப்படுவதற்காக 100 அகதிகளுக்குத் தொடக்கப் பயிற்சி அளிக்கும் திட்டம் ஒன்று தயாரிக்கப்பட்டு, ஒப்பளிப்பு வழங்கப்படுவதற்காக அரசுக்கு அனுப்பி வைக்கப்பட்டது. மேலூர், ஸ்ரீ வில்லிப்புத்தூர், திருச்செந்தூர் ஆகிய ஊர்களில் உள்ள மூன்று கூட்டுறவு ஆலைகளில் வேலையில் அமர்த்தப்படுவதற்காக விருப்பம் உள்ள அகதிகளிடமிருந்து பெறப்பட்ட 995 மனுக்கள், சம்பந்தப்பட்ட மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களுக்கு அனுப்பப்பட்டுள்ளன. வேலைக்கு அமர்த்தப்படுவதற்காக 52 அகதிகள் (குடும்பங்களோடு) அஸ்தினை புரம், மதன் தொழிற்சாலைகள் லிமிடெட்டிற்கு 1970-ஆம் ஆண்டு மே மாதம் 12-ஆம் நாள் அனுப்பி வைக்கப்பட்டனர்.

மாணு, தொழில் நுட்பப் பயிற்சி நிலையத்தில் கனரக ஊர்தி கம்மியர்—வலவர் பாடமுறைப் பயிற்சி பெற்ற 4 அகதிகள், எ. பா. ப. (எல்லைப் பாதுகாப்புப் படை) காவலர்களாக நியமிக்கப்படத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டனர். வில்லாங்கிலுள்ள சிறப்புப் பிரிவில் 1970-ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்டு மாதம் 20-ஆம் நாள் பணியில் சேருமாறு அவர்கள் பணிக்கப்பட்டனர். சென்னையில் இருந்து அவர்கள் வில்லாங் செல்வதற்குப் பயண ஏற்பாடுகளும் செய்யப்பட்டன. மாணுவினுள்ள தொழில் பயிற்சி நிலையத்தில் பயிற்சி பெற்ற 5 அகதிகள், அந்தமானிலுள்ள தலைமை வளர்ச்சி ஆணையாளரின் கீழ் டிராக்டர் கம்மியராக நியமிக்கப்படுவதற்கு அனுப்பி வைக்கப்பட்டுள்ளனர். மேலும், மாணுவினுள்ள தொழில் நுட்பப் பயிற்சி நிலையத்தில் கனரக ஊர்திகள் கம்மியர், வலவர்கள் பாட முறைப் பயிற்சி பெற்ற 13 அகதிகள் மத்திய சேமக் காவலர்களாக நியமிக்கப்படுவதற்கு, மத்திய சேமக் காவற்படை அதிகாரிகளால் தெரிந்தெடுக்கப்பட்டுள்ளனர்.

IX உழைப்பு ஆற்றலும் வேலை வாய்ப்புத் திட்டங்களும்—சாதனைகள்.

1969-70-ஆம் ஆண்டில் தொடங்கப்பட்ட கீழ்க்காணும் திட்டங்கள், 1970-71-ஆம் ஆண்டிலும் தொடர்ந்து நிறைவேற்றப்பட்டு வருகின்றன.

(அ) மாநிலத் தலைமையிடத்தில் பணியாளர் பயிற்சிப் பிரிவு ஒன்று நிறுவுதல்.

(இ) மாநிலத் தலைமையிடத்தில் ஆய்வுப் பிரிவு ஒன்றை நிறுவுதல்.

1971 சூலை 22]

(உ) மதுரையில் பல்கலைக் கழக வேலை வாய்ப்புத் தகவல் அறிவிப்பு வழிகாட்டுங் கழகம் ஒன்றை நிறுவுதல்.

(எ) இரண்டு துணை வேலை வாய்ப்பு நிலையங்கள், ஒன்று ஈரோட்டிலும் மற்றது திண்டுக்கல்லிலும் நிறுவுதல்.

(ஒ) ஓர் உதவியாளரையும், ஒரு தொழில் நுட்ப உதவியாளரையும் சேர்த்து மாநிலத் தலைமையிடத்தில், மாநில வாழ்க்கைத் தொழில் வழி காட்டும் பிரிவில் பணியாளரின் எண்ணிக்கையைக் கூடுதலாக்குதல்.

(ஓ) தொழில்களில் அமர்வது குறித்து “வாழ்க்கை வழி காட்டி” என்னும் சிறு நூல்களைத் தமிழில் அச்சிடுதல்.

இத் திட்டத்தின்கீழ், குறிப்பிடத்தக்க திட்டக் குறிக்கோள் எதுவும் முடிவு செய்யப்படவில்லை. ஆனால், இதற்கான செலவுக்கு மட்டும் ரூ. 25,000 ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. இதில் “வாழ்க்கை வழி காட்டி” என்னும் சிறு நூல்களை அச்சிடுவதற்கான தாள்களை வாங்குவதற்காக இதுவரை ரூ. 358 செலவிடப்பட்டுள்ளது.

1970-ஆம் ஆண்டில், செங்கற்பட்டு மாவட்டம், காஞ்சீபுரத்தில் ஒரு துணை வேலைவாய்ப்பு நிலையமும் திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டம், புதுக்கோட்டையில் ஒரு துணை வேலைவாய்ப்பு நிலையமும் ஆக இரண்டு துணை வேலைவாய்ப்பு நிலையங்கள் 1970-ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் திங்களிலிருந்து செயல்படத் தொடங்கின. இதன் மூலம் துணை வேலைவாய்ப்பு நிலையங்களின் மொத்த எண்ணிக்கை நான்காக உயர்ந்தது.

வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

இணைப்பு 2-அ

1947-ஆம் ஆண்டு தொழில் தகராறுகள் சட்டத்தின் 33-ஓ பிரிவின்கீழ் வகைப்படுத்தப்பட்டவை.

1.	ஸ்ரீசென்முகா ஆலை லிமிடெட், இராஜ் திருவாரூர் எ. சுப்பிரமணியம் ஐயா நாரிட்ட அரசு ஆலை எண். 405.	505 20	384 70	258 65	384 70	428 80	384 70	2,346 66	1,000 00
2.	இந்திரா பருத்தி ஆலை (தனியார்) திரு. பி. ஜே. லட்சுமி 1970	6ம்	திங்கள்	4-ஆம்	நாளைத் தொழிலாளர் நலத் துறை அரசு ஆலை எண் 965.				

இணைப்பு II

1970-ஆம் ஆண்டில் ஏற்பட்ட பஞ்சாலேகை.

ஆலையின் பெயர்.

ஏற்பட்ட நாள்.

தொழிலாளர் சமீபின் எண்ணிக்கை.

400

400

600

30-3-1970

18-7-1970

26-10-1970

1. பதுக்கோட்டை பஞ்சாலே லிமிடெட், நமன சமுத்திரம்

2. ஸ்ரீ சண்முகர் ஆலை, இராஜபாளையம்

3. பஸ்ரமலாயர் பஞ்சாலே, செங்கோட்டை

இணைப்பு 2-ஆ

1966—1968 ஆண்டுகளில் மூடப்பட்டு 1970-ஆம் ஆண்டில் மீண்டும் திறக்கப்பட்ட பஞ்சாலைகள்,

ஆலையின் பெயர்.	மூடப்பட்ட நாள்.	தொழிலாளர் களின் எண்ணிக்கை.	மீண்டும் தொடங்கப்பட்ட நாள்.
1. கம்போடியா ஆலைலிமிடெட், கோயம்புத்தூர்	12-8-1966 ..	1,800	4-2-1970
2. கிஷ்ணவேணி பஞ்சாலை லிமிடெட், கோயம்புத்தூர் ..	2-11-1967 ..	350	4-2-1970
3. ஸ்ரீ ரெங்க விலாஸ் பருத்தி அடித்தல்—நூற்பு—நெசவு ஆலை லிமிடெட், கோயம்புத்தூர்.	14-3-1967	1,300	15-4-1970
4. தமிழ்நாடு நூற்பு ஆலை லிமிடெட் திருப்பூர்	1968 மார்ச் திங்கள் 10-ஆம் நாள் வேலை நிறுத்தப் பட்டது. 1968 சூலை திங்கள் 2-ஆம் நாள் லிருந்து மூடப் பட்டது.	83	8-6-1970
5. கோயம்புத்தூர் முருகன் ஆலை லிமிடெட், கோயம்புத்தூர்..	1-5-1968 ..	967	30-10-1970

இணைப்பு 2-இ

1951-ஆம் ஆண்டு தொழிற்சாலைகள் (வளர்ச்சி-முறைப்படுத்தல்) சட்டத்தின்கீழ் தமிழ் நாடு பஞ்சாலைக் கழகத்தால் 1970ஆம் ஆண்டில் மேற்கொள்ளப்பட்ட பஞ்சாலைகள்—

- (1) ஸ்ரீ ரெங்க விலாஸ் பருத்தி அடித்தல்-நூற்பு-நெசவு ஆலை லிமிடெட், கோயம்புத்தூர்.
- (2) கிஷ்ணவேணி பஞ்சாலை லிமிடெட், கோயம்புத்தூர்
- (3) கம்போடியா ஆலை லிமிடெட், கோயம்புத்தூர்.

முக்கியமான புள்ளி விவரங்கள்.

ஆண்டு.	நிறுவனங்களின் எண்ணிக்கை.	வேலைக்கு அமர்த்தப்பட்டவர்களின் எண்ணிக்கை.	வசூலிக்கப்பட்ட உரிமக் கட்டணம்.
(1)	(2)	(3)	(4)
1. 1948ஆம் ஆண்டு தொழிற்சாலைகள் சட்டம்—			
1969	6,218	3,92,558	ரூ. 16,83,261
1970	6,365	4,22,640	17,42,254
2. தமிழ்நாடு 1947ஆம் ஆண்டு நிறுவனங்கள் சட்டம்— (ஆண்டுத் தொடக்கத்தில்.)	கடைகள்		
1969	2,16,538	1,84,710	இதற்கு இடமில்லை,
1970	2,09,260	1,97,695	ஷே
1971	2,11,190	2,15,155	ஷே
3. தமிழ்நாடு 1958-ஆம் ஆண்டு உபசரிப்பு இயல் நிறுவனங்கள்— (ஆண்டுத் தொடக்கத்தில்.)	உணவு		
1970	19,720	68,608	1,22,592.50
1971	19,776	70,069	1,39,452.00

இணைப்பு 2-ஈ—தொடர்ச்சி.

ஆண்டு.

நிறுவனங்களின்
எண்ணிக்கை.வேலைக்கு
அமர்த்தப்பட்டவர்களின்
எண்ணிக்கை.வருவிக்கப்பட்ட
உரிமக் கட்டணம்.

1971 சூலை 22]

இணைப்புகள்

194

(1)	(2)	(3)	(4)
4. 1961-ஆம் ஆண்டு மலைத் தொழிலாளர்கள் சட்டம்—	தோட்டத்		
1969	309	85,267	இதற்கு இடமில்லை ஷே
1970	307	85,528	
5. 1966-ஆம் ஆண்டு பீடி, சுருட்டு தொழிலாளர்கள் (வேலை நிலைமைகள்) சட்டம்—			
1969-70	1,139	5,542	14,591.00
1970-71	909	1,183	12,517.30
6. 1961-ஆம் ஆண்டு மோட்டார் போக்குவரத்துத் தொழிலாளர்கள் சட்டம்—			
1969	1,061	..	33,542.50
1970	1,138	..	43,716.25
7. 1936-ஆம் ஆண்டு ஊதியம் வழங்குதல் சட்டம்—			
1968	31,111	7,75,818	இதற்கு இடமில்லை. ஷே ஷே
1969	18,555	5,08,636	
1970	27,197	5,38,299	
8. 1948-ஆம் ஆண்டு குறைந்த அளவு ஊதியச் சட்டம்—			
1969	9,704	1,69,494	இதற்கு இடமில்லை. ஷே
1970	8,748	1,55,562	

9. 1926-ஆம் ஆண்டு இந்தியத் தொழிற் சங்கச் சட்டம்—

(சனவரி முதல் நாள் அன்றிருந்த தொழிற்
சங்கங்களின் எண்ணிக்கை.) ..

1969

1970

1971

1,666

1,758

1,856

10. 1947-ம் ஆண்டு தொழில் தகராறுகள் சட்டம்—
(வேலை நிறுத்தங்களும் கதவடைப்புகளும்.)

வேலை நிறுத்தங்கள்,
கதவடைப்புகள் ஆகிய
வற்றின் எண்ணிக்கை.

விரயமான உழைப்பு
நாட்கள்.

ஆண்டு.

1968

..

..

..

..

..

..

..

231

13,81,559

1969

..

..

..

..

..

..

..

174

6,83,059

1970

..

..

..

..

..

..

..

277

10,33,377

11. பணியாளர்கள் வருங்கால வைப்பு நிதிச் சட்டம்—

ஆண்டு.

இதன் கீழ்வரும்
நிறுவனங்களின்
எண்ணிக்கை.

இதன் கீழ்வரும்
தொழிலாளர்
களின்
எண்ணிக்கை.

பெறப்பட்ட
சந்தாத்
தொகைகள்.

நிர்வாகச்
செலவுகள்.

ஆய்வுகுறித்த
செலவுகள்.

ரூ. பை.

ரூ. பை.

ரூ. பை.

1968-69

..

..

5,389

4,97,471

883.47

21.02

2.80

1969-70

..

..

5,834

5,24,359

1,018.52

25.81

3.18

1970-71

..

..

6,271

5,41,126

1,017.02

26.37

3.03

12. பணியாளர் அரசு காப்புறுதிச் சட்டம்—

ஆண்டு.

இதன் கீழ்வரும்
இடங்களின்
எண்ணிக்கை.

இதன் கீழ் வரும் பணியாளர்கள்.

காப்புறுதி
செய்துகொண்ட
நபர்கள்.

குடும்பப்
பிரிவுகள்.

நாட்பட்ட நோய்களுக்கு
நீட்டிக்கப்பட்ட
பயன்கள் உட்பட
நோய்க்காலப்
பலன்கள்.

(ரூ. லட்சத்தில்)

1969
1970

32
32

3,39,500
3,52,000

1,98,450
3,29,350

1,26.83
1,28.31

தொழில் காயம் குறித்த பயன்கள்.

ஆண்டு.

தற்காலிக
இயலாமை
குறித்த
பயன்கள்.

நிலையான
இயலாமை
குறித்த
பயன்கள்.

சார்ந்துள்ளோர்
குறித்த
பயன்கள்.

மகப்பேறு
குறித்த
பயன்கள்.

மருத்துவ
வசதிக்கு வகை
செய்வதற்கான
செலவு.

ரூ.

1969
1970

13,40,620.11
15,05,775.75

6,75,303.77
13,26,264.05

1,25,719.60
1,63,335.21

6,06,283.19
6,21,700.20

2,48,69,721
2,75,80,461

1971 சூலை 22]

இணைப்புகள்